

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν Ἀθήναις τῆ 11 Ὀκτωβρίου 1932

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 364

ΝΟΜΟΙ

Περὶ τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Νόμος 5733

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον. ψηφισθέντα ἐπὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Εἰσαγωγικὴ Διατάξις.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ παρὼν νόμος ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν θέσπισιν καὶ ὀργάνωσιν τῆς ἀσφαλίσεως ἀφ' ἐνὸς τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων εἰς περιπτώσιν ἐπελεύσεως ἀσθενείας, ἀναπηρίας ἢ τοῦ γήρατος καὶ ἀφ' ἐτέρου τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τῶν ἢ θανάτου τοῦ προστάτου αὐτῶν ἠφαλισμένου.

2. Ἡ θεσιζομένη ἀσφάλις διακρίνεται εἰδικότερον εἰς α) ἀσφάλισιν ἀσθενείας καὶ β) εἰς ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἐκτασίς τῆς Ἀσφαλίσεως καὶ Γενικαὶ Διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Ἐκτασίς τῆς ἀσφαλίσεως.

Πρόσωπα ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου (ἀσφάλισιν ἀσθενείας καὶ ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου) ὑπάγονται:

Α') Τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας, παρέχουσιν ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἐναντι μισθοῦ, ὡς καὶ τὰ πληρώματα τῶν ὑπὸ ἐλληνικὴν σημασίαν πλοίων καὶ πλοιαρίων.

Πρόσωπα παρέχοντα ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἐναντι μισθοῦ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς χώρας, ἀλλὰ πρὸς ἐργοδότην ἐδρῶντα ἐν αὐτῇ, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου, μόνον ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὴν ἐλληνικὴν ὑπηκοότητα.

Β') Τὰ πρόσωπα, τὰ μετέχοντα εἰς τὴν διοικητικὴν ἐργατικῶν σωματείων ἢ ἐνώσεων τοιούτων σωματείων καὶ δικαιούμενα, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κειμένων νόμων περὶ σωματείων ἢ τῶν κατωκαδικῶν τούτων, τακτικῆς ἀποζημιώσεως βραχυδυσίας τὰ ταμεία τῶν σωματείων ἢ ἐνώσεων σωματείων.

Γ') Οἱ μαθητεύμενοι.

Πρόσωπα ἀποκλειόμενα τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσώπων δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου τὰ πρόσωπα, τὰ παρέχοντα ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἐναντι μισθοῦ:

α) Πρὸς τὸ Κράτος ἢ πρὸς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν κειμένων νόμων δύναται νὰ τήσῃ συντάξις εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

β) εἰς γεωργικὰς ἢ δασικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις ἐν τῷ τόπῳ διεργείας τούτων καὶ πρὸς παραγωγὴν ἢ ἀπόληψιν πρώτων φυτικῶν ὕλων.

γ) Εἰς κτηνοτροφικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν φέρουσιν τὸν χαρακτήρα σταυλικῆς κτηνοτροφίας.

δ) Εἰς ἰδρύματα ἐν οἷς τελοῦνται τὰ τῆς λατρείας τῶν διαφόρων θρησκειῶν.

ε) Εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐγκατεστημένας ἀντιπροσωπείας ξένων Κρατῶν ὡς καὶ τὰς διεθνεῖς ἐπιτροπὰς.

ς) Εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι διακείμενα πρόσωπα, τὰ ἀπολαύοντα τοῦ δικαιώματος τῆς ἐτεροδικίας.

ζ) Εἰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐργαζομένας καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ μονίμου τινὸς ἐγκαταστάσεως.

η) Ἐφ' ὅσον αἱ ἐναντι μισθοῦ παρεχόμεναι ἐργασίαι ἢ ὑπηρεσίαι δὲν δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς συνιστώσαι τὸ κύριον ἐπάγγελμα τοῦ ἐνδιαφερομένου. Ἐπὶ δυσχεροῦς διακρίσεως τοῦ κυρίου ἐπαγγέλματος τοῦ ἐνδιαφερομένου, οὗτος θεωρεῖται ὡς πρόσωπον ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

θ) Προκαίρω ἀλλ' οὐχὶ εἰς ἐπιχείρησιν.

καὶ ι) Τὰ πρόσωπα περὶ ὧν τὸ Ν-Διατάγμα τῆς 4 Αὐγούστου 1923 (περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ δημοσίων θεαμάτων νόμου), ὁ νόμος 3563 τῆς 7 Ἰουνίου 1928 καὶ ὁ νόμος 3258 τῆς 5 Ἰανουαρίου 1925, ὧν ἡ ἀσφάλισις ἐξακολουθεῖ νὰ διέπεται παρὰ τῶν περὶ αὐτῆς κειμένων διατάξεων.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων, ἐκδοθησομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ἰδρύματος καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ προβλεπομένην ἀσφάλισιν ὄρισμένοι ἢ καὶ πᾶσαι αἱ κατηγορίαι τῶν εἰς τὰ ὑπὸ στοιχεῖα β' καὶ γ' ἐδάφια ἀναφερομένων μισθωτῶν.

2. Ἐπὶ πάσης ἀμφισβητήσεως προκυπτούσης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἀποφαίνονται τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα ὄργανα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

Τρόπος καὶ χρόνος ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 πρόσωπα θέλουσιν ὑπαχθῆναι εἰς τὴν ἀσφάλισιν εἴτε συνολικῶς εἴτε κατ' ἐπαγγελματικὰς κατηγορίας.

Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθήσονται τὰ τῆς ἐν γένει ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν, ἐν λόγῳ, προσώπων καὶ αἱ σχετικαὶ ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

2. Ἡ ὑπαγωγή τῶν προσώπων τοῦ ἄρθρου 2 εἰς τὴν ἀσφάλισιν δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως δέκα μηνῶν καὶ θέλει ὀλοκληρωθῆναι ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐν τοῖς ἐπομένοις οἱ δοιοὶ α) «ἠσφαλισμένοι», «ἠσφαλισμένη» καὶ «ἠσφαλισμένοι», β) «ναυτικοὶ ἠσφαλισμένοι» καὶ γ) «ἡμέτεροι ἐργασίας» σημαίνουσι α) πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων, ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν, β) τὰ μέλη τῶν πληρωμάτων πλοίων καὶ πλοιαρίων, τὰ ὑπαχθέντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ γ) τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς οἱ ἠσφαλισμένοι ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν παρέσχον, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2, ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἐναντι μισθοῦ ἢ οἱ ναυτικοὶ ἠσφαλισμένοι διετέλεσαν μέλη πληρωμάτων πλοίων ἢ πλοιαρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Γενικαί διατάξεις

Έργοδοταί.

Άρθρον 5.

1. Κατά τὸν παρόντα νόμον καὶ πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ θεωροῦνται ὡς ἐργοδοτοὶ τὰ φυσικὰ πρόσωπα, ἢ, ἐπὶ νομικῶν προσώπων ἢ ἱδρυμάτων, οἱ ἐκπροσωποῦντες ταῦτα, διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων τὰ ὑπαχθόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα παρεχούσιν ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἔναντι μισθοῦ.

2. Θεωροῦνται ὡς ἐργοδοτοὶ προκειμένου περὶ φορτώσεων καὶ ἐκφορτώσεων :

α) πλοίων, ἀλληλεγγύως οἱ οἰκείοι πλοιοκτῆται καὶ οἱ πράκτορες, ἐκτὸς ἐὰν αἱ τρικυτὰ ἐργασταὶ ἐκτελοῦνται παρ' ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ὁπότε ὡς ἐργοδοτῆς θεωρεῖται ὁ οἰκείος Ὀργανισμός.

καὶ β) σιδηροδρομικῶν συρμῶν, αἱ οἰκείαι σιδηροδρομικαὶ ἐπιχειρήσεις.

3. Διὰ τὰς οἰκοδομικὰς ἐργασίας ὡς ἐργοδοτοὶ θεωροῦνται ἀλληλεγγύως ὁ κύριος τοῦ ἀνεγειρομένου, συμπληρουμένου, μεταρρυθμιζομένου, ἐπισκευαζομένου ἢ καταδαφίζομένου οἰκοδομηματος ἢ κτίσματος καὶ οἱ οἰκτεῖοι ἐργολάβοι.

4. Δι' ἐργασίας, ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις, διεξαγομένους διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, δυνάμει παραχωρήσεως ἢ ἐργολαβίας, ὡς ἐργοδοτοὶ θεωροῦνται οἱ ἀνάδοχοι ἢ οἱ ἐργολάβοι.

5. Διὰ κανονισμοῦ ὁρισθῆσονται αἱ διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν προσώπων τοῦ άρθρου 2 εἰς τὴν ἀσφάλισιν ὑποχρεώσεις τῶν ἐργοδοτῶν.

Μισθός.

Άρθρον 6.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ὡς μισθὸς θεωρεῖται τὸ ὅλικόν ποσόν, τὸ λαμβανόμενον παρὰ τοῦ ἡσφαλισμένου διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ παρεχομένην ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν.

2. Πρὸς ἐξέυρσιν τοῦ ὅλικου ποσοῦ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, ἀφ' ἑνὸς τὸ καταβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἐργοδοτοῦ χρηματικόν ποσόν καὶ τὰ παρὰ τούτου τυχόν χορηγούμενα ποσοστά. ἢ πρόσθετοι χρηματικαὶ ἀμοιβαί, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν χορηγοῦνται ἐκτάκτως καὶ ἀφ' ἑτέρου αἱ εἰς εἶδος χορηγίαι, ἀποτιμώμεναι ὅμως εἰς χρήμα, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ ὡς καὶ τὰ τυχόν, ἐκ μέρους τρίτων, καταβάλλόμενα κατὰ συνθήειαν χρηματικὰ ποσά, (φιλοδωρηματὰ ἢ ἄλλης φύσεως ἀμοιβαί). ἐφ' ὅσον ἐκ τούτων καὶ τῶν εἰς εἶδος χορηγιῶν οὐσιαστικῶς ἐπηρεάζεται ἢ παρὰ τοῦ ἐργοδοτοῦ καταβάλλομένη τῷ ἡσφαλισμένῳ ἀμοιβῇ διὰ τὴν παρεχομένην ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν.

Εξέυρσις ἡμερησίου μισθοῦ,

Άρθρον 7.

1. Ἐὰν διὰ τὴν παροχὴν ἐργασίας ἢ ὑπηρεσιῶν συμφωνήθῃ ἐβδομαδιαῖος μισθός, τὸ ἕκτον τούτου θεωρεῖται ὡς ἡμερησίος μισθός τοῦ ἡσφαλισμένου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐργασία ἢ αἱ ὑπηρεταὶ παρέχωνται ἐπὶ ἐπτά ἡμέρας, ὁπότε ἡμερησίος μισθός θεωρεῖται τὸ ἕβδομον.

2. Ἐὰν καταβάλληται μηνσίος μισθός, ὡς ἡμερησίος μισθός λογίζεται τὸ εἰκοστὸν πέμπτον τοῦ σχετικοῦ ποσοῦ, πλην ἐὰν ἡ συμφωνημένη ἐργασία ἢ αἱ ὑπηρεταὶ παρέχωνται καθ' ὅλην τὰς ἡμέρας τοῦ μηνός, ὁπότε ὡς ἡμερησίος μισθός θεωρεῖται τὸ τριακιστὸν.

3. Ἐὰν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων, ὁ ἡσφαλισμένος δὲν ἀπησχολήθῃ καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ἢ τὸν μῆνα. ὁ ἡμερησίος μισθός του ἐξέυρσκεται, διαίρουμένου τοῦ παρ' αὐτοῦ ληφθέντος ποσοῦ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν, καθ' ὅς οὗτος παρέσχε τὴν συμφωνηθεῖσαν ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν. Ἐὰν ὅμως ὁ ἡσφαλισμένος ἐργάζεται συνήθως οὐγ' καθ' ὅλην ἡμέραν τὴν ἐβδομάδα ἢ τὸν μῆνα, ὁ ἡμερησίος αὐτοῦ

μισθός ἐξέυρσκεται διαίρουμένου τοῦ ληφθέντος ποσοῦ, ἀναλόγως δι' ἕξ ἢ εἴκοσι πέντε.

4. Ἐπὶ συμφωνημένης ἀμοιβῆς κατ' ἀποκοπὴν ἢ κατὰ τὴν μάχιον ἢ κατ' ἄλλον τρόπον, ὁ ἡμερησίος μισθός τοῦ ἡσφαλισμένου ἐξέυρσκεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος άρθρου, βάσει τοῦ ἐκ τῆς φύσεως τῆς παρεχομένης ἐργασίας ἢ ὑπηρεσιῶν πιθανοῦ ἐβδομαδιαίου ἢ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ἡσφαλισμένου.

5. Πρὸς ἀπλούστευσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου κατηγορίαι ἡσφαλισμένων, οἱ μισθοὶ τῶν ὁποίων δὲν συνίστανται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐκ σταθερῶς καθωρισμένων χρηματικῶν ποσῶν, καταβαλλομένων παρὰ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν, δύνανται νὰ κατατάσσωνται εἰς κλάσεις ἡμερησίων μισθῶν διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευμένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ τοιαῦται πράξεις ἐκδίδονται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, ἕπερ ὀφείλει ν' ἀκούσῃ προηγουμένως τοὺς ἐκπροσωποῦντας τὰς ἐνδιαφερομένας ἐργοδοτικὰς καὶ ἐργατικὰς ὀργανώσεις, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται τοιαῦται.

Κατάταξις ἡσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις.

Άρθρον 8.

1. Διὰ τὸν ὑπαλογισμὸν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσφορῶν καὶ τῶν εἰς χρήμα παροχῶν οἱ ἡσφαλισμένοι κατατάσσονται εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ἐνθά μισθολογικὰς κλάσεις, τὰς σημειουμένας κατωτέρω διὰ λατινικῶν ἀριθμῶν.

Διὰ τὴν τοιαύτην κατάταξιν ὁ ἡσφαλισμένος, τοῦ ὁποιοῦ ἡ ἡμερησίος μισθός κυμαίνεται :

	Ἀπὸ δραχμῶν	Μέχρι δραχμῶν	Λογίζεται λαμβάνων μισθὸν δρ.	Μισθολογικὴ κλάσις
α)	0.05	19.95	10	I.
β)	20	39.95	30	II.
γ)	40	59.95	50	III.
δ)	60	79.95	70	IV.
ε)	80	99.95	90	V.
στ)	100	119.95	110	VI.
ζ)	120	139.95	130	VII.
η)	140	179.95	160	VIII.
θ)	180	καὶ ἄνω	200	IX.

Εἰς περίπτωσιν ὅμως σοβαρῶν ἀξομειώσεων τοῦ τιμαρίθμου τοῦ κόστους τῆς ζωῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν κατ' Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1932 τοιοῦτον τιμάρθμον ἐπιτρέτεται, ὅπως διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀξομειοῦνται τὰ ἐλάχιστα καὶ μέγιστα ὄρια ἡμερησίων μισθῶν τῶν ἀνωτέρω μισθολογικῶν κλάσεων καὶ ἀναλόγως ὁ μέσος ὅρος ἐκάστης τούτων, ὁ θεωρούμενος ὡς ἐκφράζων τοὺς ἡμερησίους μισθοὺς τῶν εἰς αὐτὴν ὀνηρόντων ἡσφαλισμένων.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰς χρήμα παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας ὡς ἡμερησίος μισθός θεωρεῖται ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς τὴν κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνήκεν ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὰς τέσσαρας ἐβδομάδας ἀμέσως πρὸ τῆς ἀποκτήσεως δικαιώματος πρὸς λήψιν τῶν ἐν λόγῳ παροχῶν.

3. Ἐφ' ὅσον ὁ ἡσφαλισμένος προσάγει ἀπόδειξιν, ὅτι λαμβάνει μισθοὺς καὶ παρ' ἑτέρων ἐργοδοτῶν, ἢ κατάταξις του εἰς μισθολογικὴν κλάσιν ἐνεργεῖται βάσει καὶ τῶν μισθῶν τούτων.

4. Οἱ μὴ λαμβάνοντες μισθὸν καὶ θεωρούμενοι, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ὡς ἡσφαλισμένοι κατατάσσονται εἰς τὴν κλάσιν I.

5. Ἐπὶ πάσης ἀμφισβητήσεως ἀναφεομένης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος άρθρου, ἀποφαίνονται τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα ὄργανα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

Μισθολόγια και σχετικαί υποχρεώσεις εργοδοτών.

Ἄρθρον 9.

1. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐκάστοτε ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων, τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν μισθῶν αὐτῶν, οἱ ἐργοδοταί, ὑποχρεοῦνται :

α) Νὰ τηρῶσι, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ, τὰ παρὰ τούτου ὁρισθησόμενα βιβλία μισθολογίου καὶ νὰ διαφυλάττωσι ταῦτα ἐπὶ τριετίαν.

καὶ β) Νὰ ἐπιτρέπωσι, εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὁρισθητὰ ὄργανα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τοῦ Κράτους, τὴν ἐξέτασιν τῶν, ὡς ἄνω, βιβλίων καὶ ἐπιτόπιον ἔρευναν, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν αὐταῖς ἐγγραφῶν.

Ἐπίσης οἱ ἐργοδοταί ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὰ, ἐν λόγῳ, ὄργανα καὶ τοὺς φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως πᾶσαν πληροφориάν, δυναμένην νὰ καταστήσῃ εὐχερῆ καὶ ἀποτελεσματικὴν τὴν ἐνάσκησιν ἐλέγχου, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς καλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκδοθησομένων κανονισμῶν.

2. Τὰ, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ὄργανα τοῦ Κράτους καὶ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν διὰ πᾶν ὅ,τι κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων των, ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν καὶ δὲν ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσεως.

3. Ἐὰν ὁ ἐργοδότης παραβαίνει ἐκ προθέσεως ἢ βαρείας ἀμελείας τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τήρησιν καὶ διαφύλαξιν τῶν, περὶ ὧν ἄνωτέρω, βιβλίων ἢ δὲν τηρῆ ταῦτα προσηκόντως καὶ ἐν γένει ἀρνήται νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 1, ἐκ τούτου δὲ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐξακρίβωσις τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσώπων ἢ τῶν μισθῶν αὐτῶν, δι' ἀποφάσεως τῶν διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησομένων ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, καθορίζονται αἱ καταβλητέαι εἰσφοραὶ, βάσει τῶν στοιχείων τῆς ἀμέσως προηγούμενης χρονικῆς περιόδου.

Ἐὰν τοιαῦτα στοιχεία δὲν ὑφίστανται, τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα καθορίζονται κατ' ἐκτίμησιν τῶν προμηθεύοντων ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, κατατασσόμενα εἰς τὴν ἀνωτάτην μισθολογικὴν κλάσιν.

Ἀφάνεια.

Ἄρθρον 10.

1. Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιοῦματτα, τὰ ἔχοντα πρὸς τὸν θάνατον, γεννῶνται καὶ ἐπὶ ἀφανείας.

2. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον θεωρεῖται τελευτῶν ἐν καταστάσει ἀφανείας τὸ πρόσωπον, περὶ τῆς ἐν τῇ ζωῇ ὑπάρξεως τοῦ ὑποίου οὐδεμίαν ἀξιόπιστος εἰδήσις ἐλήφθη κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνὸς τουλάχιστον ἔτους καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ καθίσταται σφόδρα πιθανός.

3. Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ θεωροῦν ὑπάρχονσαν τὴν κατάστασιν ἀφανείας καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως.

4. Ἐὰν μεταγενεστέρως ὑπάρξῃ βεβαιώσις, ὅτι ὁ θεωρηθεὶς ἀφαντος εὐρίσκειται ἐν τῇ ζωῇ, ἀνατρέπονται πᾶσαι αἱ ἐπελυθούσαι συνέπειαι, ἡ δὲ χρονολογία τῆς ἀνατροπῆς καθορίζεται κατὰ τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου φορέως τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἡλικία.

Ἄρθρον 11.

1. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς ἔτη ἡλικίας λογίζονται τὰ συμπληρωμένα τοιαῦτα.

2. Τὰ, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος, πρόσωπα, ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται ληξιαρχικὴ πράξις τῆς γεννήσεως αὐτῶν, θεωροῦνται, διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἡλικίας των, ὡς γεννηθέντα τὴν 1 Ἰουλίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Διοικητικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Ὄργανωσις τῆς Ἀσφαλίσεως.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Φορεῖς τῆς Ἀσφαλίσεως
Φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ ἀσφάλισις ἀσθενείας διενεργεῖται ἀποκλειστικῶς παρὰ τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων διὰ πάντα τὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 2, πλην τῶν καπνεργατῶν, μωλεργατῶν καὶ ἀρτεργατῶν, ὧν ἡ ἀσφάλισις κατὰ τῆς ἀσθενείας ἐξακολουθεῖ νὰ διενεργῆται παρὰ τῶν ὑφισταμένων οἰκείων Ταμείων κατὰ τὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσας σχετικὰς διατάξεις.

2. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀρχαίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφερομένων Ταμείων, δύναται νὰ ὁρισθῆ ὅτι ἡ ἀσφάλισις τῶν καπνεργατῶν μωλεργατῶν καὶ ἀρτεργατῶν κατὰ τῆς ἀσθενείας διεξάγεται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ, ἐν λόγῳ Διατάγματος, οἱ μὲν καπνεργαταί, μωλεργαταί καὶ ἀρτεργαταί ὡς καὶ οἱ οἰκείου ἐργοδοταί ἀπαλλάσσονται τοῦ τμήματος τῶν πρὸς τὰ σθηθέντα Ταμεία εἰσφορῶν, τῶν καθωρισμένων διὰ τὸν κλάδον ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, αἱ δὲ ἐγκαταστάσεις τῶν, ἐν λόγῳ, Ταμείων, αἱ ὑπηρετοῦσαι τὸν κλάδον τούτων καὶ τὰ τυχόν ἀποθεματικὰ κεφάλαια αὐτοῦ θέλουσι περιέλθῃ εἰς τὸ Ἰδρυμα, ὅπερ θέλει ἀναλάβῃ καὶ τὰς ἐκ τοῦ, ἐν λόγῳ, κλάδου ὑποχρεώσεις τῶν Ταμείων.

Ἀνακτιθεμένης εἰς τὸ Ἰδρυμα τῆς διενεργείας τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας τῶν καπνεργατῶν, μωλεργατῶν καὶ ἀρτεργατῶν, ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως τούτων παρὰ τοῖς οἰκείοις Ταμείοις λογίζεται, διὰ τὴν χορήγησιν παρὰ τοῦ Ἰδρύματος τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως των παρ' αὐτῶν.

3. Εὐθύς ὡς πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων, ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀσθενείας, ταῦτα καὶ οἱ οἰκείου ἐργοδοταί ἀπαλλάσσονται οἰωνδήποτε τυχόν Θεσπισμένων εἰσφορῶν ὑπὲρ ὑφισταμένων Ταμείων ἀλληλοβοηθείας ἢ ἐτέρων Ὄργανισμῶν, ἀποσκοπούντων τὴν χορήγησιν ἰατρικῆς ἀντιλήψεως ἢ φαρμάκων ἢ χρηματικῶν βοηθημάτων ἐν περιπτώσει ἀσθενείας.

Ἐὰν τὰ, ἐν λόγῳ, Ταμεία ἢ Ὄργανισμοὶ ὑπηρετοῦσι καὶ ἐτέρας σκοποῦ κοινωνικῆς προνοίας, ἢ προμηθεύουσι ἀπάλλαγῃ ἐκτείνεσθαι καθ' ὃ μέτρον θέλουσιν ὀρίσῃ εἰδικαὶ πράξεις τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκιδόμενα μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπερ ὑποχρεοῦται ν' ἀκούσῃ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐκάστοτε ἐνδιαφερομένου Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἢ Ὄργανισμοῦ.

4. Τὰ τυχόν μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀπομείνοντα εἰς τὰ, περὶ ὧν αὕτη, Ταμεία ἢ Ὄργανισμοὺς κεφάλαια, τὰ προοριζόμενα δι' ἰατρικὴν περίθαλψιν ἢ χρηματικὰ βοηθήματα ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, διατίθενται, δι' ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν, ἐν λόγῳ, Ταμείων ἢ Ὄργανισμῶν εἴτε πρὸς χορήγησιν εἰς τὰ παρὰ τούτων προστατευόμενα πρόσωπα ἰατρικῆς περιθάλψεως ἢ χρηματικῶν βοηθημάτων καθ' ὃν χρόνον τὰ πρόσωπα ταῦτα, ὡς ἠσφαλισμένοι, δὲν διακρίνεται τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας τοῦ παρόντος νόμου ἢ πρὸς ἐκπύξιν τῶν παροχῶν τούτων εἴτε διανέμονται εἰς τοὺς μισθωτούς, οἱ ὅποιοι εἰσέφερον πρὸς τὰ, περὶ ὧν πρόκειται, Ταμεία ἢ Ὄργανισμούς, τῆς διακομῆς ἐνεργουμένης κατὰ λόγον τῶν εἰς κράτησιν ὑπὲρ τούτων ὑποκειμένων ἀποδοχῶν των.

Φορεῖς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, γήρατος, θανάτου.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ ἀσφάλισις ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου διενεργεῖται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἢ

παρά των Ὁργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, τῶν ἰδρυμένων δυνάμει εἴτε τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 8 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 2868 καὶ τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1925 τροποποιούντος καὶ συμπληροῦντος αὐτὸν Ν. Διατάγματος», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως εἴτε δυνάμει ἰδιαίτερων νόμων ὑπὲρ προσώπων τοῦ ἄρθρου 2 καὶ προβλεπόντων τὴν χρήρησιν ἐφ' ἅπαξ ἢ περιοδικῶν παροχῶν ἐν περιπτώσει ἐπελεύσεως τῶν, ὡς ἄνω, κινδύνων.

2. Μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ βάσει προγενεστέρων νόμων σύστασις Ὁργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας, τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου (πλὴν τῶν ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ἀποκαλουμένων ἐπικουρικῶν Ταμείων) ὑπὲρ προσώπων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος.

3. Εἰς τὰς ἐπομένους διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου οἱ ὄροι «Ταμείον» ἢ «Ταμεία» σημαίνουν τοὺς Ὁργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, οἱ δὲ ὄροι «ἐπικουρικὸν Ταμείον» ἢ «ἐπικουρικὰ Ταμεία» σημαίνουν τὰ ὑφιστάμενα Ταμεία προνοίας, τὰ ἰδρυμένα ὑπὲρ προσώπων τοῦ ἄρθρου 2 ἠσφαλισμένων παρὰ Ταμείους προγενεστέρως ἰδρυμένους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ'.

Ἰδρυμα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Σύστασις.

Ἄρθρον 14.

1. Συνιστᾶται Ἀυτόνομος Ὁργανισμὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἰδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων», ἀποκαλούμενος εἰς τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου Ἰδρυμα.

2. Τὸ Ἰδρυμα ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἐλεγχὸν τοῦ Κράτους, ὅστις ἀσκεῖται παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Διευθυνσις Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας).

Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 15.

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται παρὰ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπαρτιζομένου ἐξ ἑνδεκα μελῶν.

2. Τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετέχουσι:

α) τρεῖς ἐπιστήμονες, ἐμφανίζοντες μεμαρτυρημένως εἰδίκευσιν εἰς τὰ προβλήματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς.

β) τέσσαρες ἀντιπρόσωποι τῆς τάξεως τῶν ἐργοδοτῶν, ἀποκαλούμενοι ἐργοδοτικά μέλη.

γ) τέσσαρες ἀντιπρόσωποι τῆς τάξεως τῶν μισθωτῶν, ἀποκαλούμενοι ἐργατικά μέλη.

Ἐκάστου μέλους διορίζεται ἐν ἀναπληρωματικόν, ὅπερ δέον νὰ κέκτηται τὰς ιδιότητας τοῦ ἀναπληρουμένου.

Παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβούλιῳ ὑπάρχει Γραμματεὺς, ὡς τοιοῦτος δὲ διορίζεται εἰς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἰδρύματος.

3. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ οἰκείοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὰ ἐργοδοτικά καὶ ἐργατικά μέλη καὶ τὰ ἀναπληρωματικά τούτων, λαμβάνονται ἐκ καταλόγων περιλαμβανόντων τετραπλάσιον ἀριθμὸν προσώπων, οἵτινες ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ἰπουργὸν παρὰ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν μισθωτῶν, ἃς θέλει ὀρίξει ἀνά κριτίαν πρόξενος τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένη μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας καὶ δημοσιευμένη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐὰν αἱ, ἐν λόγῳ, ὀργανώσεις δὲν ὑποβάλλωσι τὴν ἀνωτέρω καταλόγους, ἐνὸς προθεσμίας οὐχὶ βραχυτέρας τοῦ μηνός, ὁ Ἰπουργὸς δύναται νὰ ὀρίξει τὰ ἐργοδοτικά καὶ ἐργατικά μέλη κατ' ἰδίαν ἐκλογῆν.

4. Δὲν διορίζεται οὐδὲ δύναται ν' ἀποτελεῖ τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου:

α) ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

β) ὁ καταδικασθεὶς εἰς τινα τῶν ποινῶν τῶν προβλεπομένων παρὰ τῶν ἄρθρων 22 καὶ ἐπομένων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

γ) ὁ διατελὼν ὑπάλληλος τοῦ ἰδρύματος.

δ) ὁ ὀφειλέτης, πιστωτής, προμηθευτής, ἐμισθωτής ἢ μισθωτής τοῦ ἰδρύματος.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω λόγους τὰ τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικά μέλη ἐκπίπτουσι τοῦ ἀξιώματός των, ἀποφάσει τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐὰν τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν μέλος ἀπουσιάσῃ ἐκ περισσοτέρων τῶν τριῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἄνευ ἀποχωρήσαντος λόγου, κρινόμενον παρὰ τούτου, δύναται, προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, νὰ κηρυχθῇ ἐκπαιτὸν, ἀποφάσει τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Οἱ ἀντικαταστάται τῶν, κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια, ἐκπιπόντων μελῶν λαμβάνονται εἴτε ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀναφερομένων προσώπων εἴτε ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι ὑποδεικνυμένων ἐπὶ τούτῳ παρὰ τῶν ὑποδειξαμένων, τὰ ἐκπεσόντων μέλη, ὀργανώσεων.

5. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται ἐπὶ διατεῖ θητεία. Κατὰ τὸν πρῶτον ὅμως καταρτισμὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύο ἐργοδοτικῶν καὶ δύο ἐργατικῶν μελῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, ὀριζόμενων πάντων διὰ κληρώσεως, ἐνεργουμένης κατὰ τὴν πρῶτην συνεδρῶσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἢ θητεία λήγει ἅμα τῇ συμπληρώσει ἑτοῦς ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των.

Τὰ εἰς ἀντικατάστασιν ἐκπιπόντων διοριζόμενα τακτικὰ ἢ ἀναπληρωματικά μέλη διορίζονται διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς θητείας τῶν ἐκπεσόντων.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν προσκλήσει τοῦ προέδρου, ὅστις καλεῖ αὐτὸ ὡς καὶ κρίνει τοῦτο ἀναγκαστικὸν ἢ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τῶν τούλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν, εὐλόγηται ἐν ἀπικρίτῳ παρόντι ἐπὶ τὸλάχιστον μελῶν καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ διὰ ψήφων οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν πέντε, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύουσης τῆς γνώμης, ὑπὲρ ἧς ἐδόθη ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου, ἢ τοῦ Προεδρεύοντος Ἀντιπροέδρου. Ἐπὶ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐν ἰσοψηφίᾳ ἢ πρότασις θεωρεῖται ἀπορριφθεῖσα.

7. Περὶ τῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις συζητήσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν λαμβανόμενων ἀποφάσεων τηροῦνται, μερίμνη τοῦ Γραμματέως, πρακτικά, ἅτινα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ προέδρου, τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπιτελείας, τῶν παραστάντων μελῶν, τοῦ Γενικοῦ Δευθινοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως.

Διὰ κα οἰσμεῦ ὁ ἐπιτελεῖται εἰδικότερον ὁ πρότος λειτουργίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

8. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Ἰπουργοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ διαλυθῇ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ σοβαρὰς παραβάσεις τῶν ὀρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ προβλεπομένων κανονισμῶν ἢ δι' ἀποφάσεις του καταφανῶς ἀντιτιθεμένας πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ἰδρύματος καὶ τὴν σκοπὸν τῆς ἀσφαλίσεως, ἢ ἐάν, ἐξ ὑπὸ τὸς τῶν μελῶν, δὲν ἤθελε καταστήθῃ δυνατὴ ἐπὶ τρίμηνον συγκρότησις ἀπαρτίας.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, διοριζομένη διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καὶ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς Προέδρου, ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τοῦ ἰδρύματος μέχρι ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἢ τῆς δέον νὰ λάβῃ χώραν ἐνὸς τριῶν τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεως.

Διὰ τὴν θητείαν τῶν μελῶν τοῦ ἀνασυγκροτουμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἀρμοδιότης Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 16.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ καὶ δύο Ἀντιπροέδρους, τὸν μὲν

Πρόεδρον ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχείων α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ προηγούμενου άρθρου τακτικῶν μελῶν του, τοὺς δὲ Ἀντιπροέδρους, τὸν μὲν ἕνα ἐκ τῶν τακτικῶν ἐργοδοτικῶν μελῶν, τὸν δ' ἕτερον ἐκ τῶν τακτικῶν ἐργατικῶν τριούτων.

Μὴ ὑφισταμένω Πρόεδρῳ καὶ Ἀντιπροέδρῳ τὸ Δ. Συμβούλιον ἐνεργεῖ τὴν ἐκλογὴν ταύτην, προσκλήσει καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρεσβυτέρου ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ Ἀντιπρόεδροι ἄσκουσι τὰ λειτουργήματα των μέχρι λήξεως τῆς θητείας των, ὡς μελῶν.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι ἀναπληροῦσι τὸν Πρόεδρον ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλύομενον, ὡς περὶ τούτου θέλει ὁρίσῃ κανονισμός.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Ἰδρυμα, διαχειρίζεται κατὰ τὸν προσφορώτερον τρόπον τὰ κεφάλαια αὐτοῦ, ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τοῦ Ἰδρυμάτος καὶ τὸ μαθηματικὸν αὐτοῦ ἰσοζύγιον, ἀποφασίζει τὴν σύστασιν καὶ ὀργάνωσιν, τῶν ὑποκαταστημάτων ἢ τοπικῶν παραρτημάτων τοῦ Ἰδρυμάτος, ἐποπτεύει τὴν κανονικὴν εἰσπραξίν των πόρων αὐτοῦ καὶ τὴν ταχείαν καὶ κανονικὴν χορήγησιν των παροχῶν, ἀσκει τὰς ἐκ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν, ἀκατιθεμένους αὐτῷ λειτουργίας καὶ ἐν γένει ἔχει τὴν ἀνωτέραν κατεύθυνσιν καὶ ἐποπτείαν ἐπὶ πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρυμάτος καὶ λαμβάνει καὶ ὑποδεικνύει μέτρα πρὸς ἐελτίωσιν καὶ ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς. Δύναται ὅμως, ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, δι' ὠρισμένα ζητήματα, ἢ ἐκπρωσώπις τοῦ Ἰδρυμάτος ἢ ἀνατίθεται εἰς τοὺς Ἀντιπροέδρους ἢ τὸν Γενικὸν Διευθυντήν.

Ἡ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Ἰδρυμάτος ἐμπροσώπησις αὐτοῦ, ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς, δύναται, ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἢ ἀνατίθεται εἰς τοὺς οἰκείους Διευθυντὰς τῶν ὑποκαταστημάτων τοῦ Ἰδρυμάτος.

4. Ἡ τοποθέτησις τῶν κεφαλαίων τοῦ Ἰδρυμάτος, ἢ ἐκποίησις ἢ ὑποθήκευσις ἢ ἢ ἐνεχυράσις περιουσιακῶν στοιχείων αὐτοῦ ἢ συμβιβασμός ἢ παραίτησις ἀπὸ δικαστικοῦ ἀγῶνος ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὸ Ἰδρυμα, βάσει ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

5. Διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δύναται μέρος τῶν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀκατιθεμένων ἀρμοδιοτήτων νὰ μεταβιβάζηται εἰς τακτικὰς ἐπιτροπὰς ἀπαρτιζομένας κατὰ πλειοψηφίαν ἐκ μελῶν του.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς συνθέσεως τῶν τακτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων των καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν αὐτῶν καθορίζονται διὰ τῶν συνιστωσῶν αὐτὰς πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ συνιστᾷ:

α') Ἐκτάκτους ἐπιτροπὰς ἐκ μελῶν αὐτοῦ καὶ μὴ, δι' ὧν προπαρασκευάζονται ἢ ἐκτελοῦνται ἀποφάσεις αὐτοῦ.

καὶ β') Εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τοῦ Ἰδρυμάτος ἐποπτικὰς ἐπιτροπὰς ἐξ ἡσφαλισμένων, ἐργοδοτῶν καὶ Δημοσίων, Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἑτέρων εἰδικῶν προσώπων, πρὸς παρακολούθησιν τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῆς ἡσφαλίσεως, μελέτην εἰδικῶν ζητημάτων ἢ ὑποβολὴν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον γνωμῶν περὶ τοῦ προσφορωτέρου τρόπου τῆς κατὰ τύπους ὀργάνωσεως αὐτῆς.

Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας, τῶν ἐκτάκτων καὶ τῶν ἐποπτικῶν ἐπιτροπῶν, ἢ ἀρμοδιότης αὐτῶν, τὰ τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν καὶ ἀναπληρώσεως αὐτῶν, τὰ τῆς πύσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματος καὶ αἱ ἀποζημιώσεις αὐτῶν ὁρίζονται διὰ τῶν συνιστωσῶν αὐτὰς ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

7. Εἰς ὅσας ἀπὸ τὴν παράγραφον 5 ἐπιτροπὰς ἀνατίθενται ἀρμοδιότητες ἐπὶ θεμάτων ὑγειονομικῆς φύσεως, ἢ σχετιζομένων πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τῆς χορηγήσεως τῆς ἰατρικῆς πε-

ριθάψεως, δέον νὰ ἐκπροσωπῆται ἐν αὐταῖς καὶ ὁ Πανελληνίος Ἰατρικὸς Σύλλογος, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τῶν σχετικῶν Ὑπουργικῶν πράξεων ὁρισθησόμενα.

Ἐπίσης εἰς ὅσας πόλεις, ἐν αἷς ἐδρεύουσιν ἰατρικοὶ Σύλλογοι, ἤθελον συσταθῆ Ἐπιτροπαί, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 6, εἰς ταύτας δέον νὰ ἐκπροσωπῶνται καὶ οἱ οἰκείοι Ἰατρικοὶ Σύλλογοι, προκειμένου περὶ ἀντικειμένων ἀναγομένων εἰς τὸ ἰατρικὸν μέρος τῆς ἡσφαλίσεως. Κανονισμὸς θέλει καθορίσῃ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου.

Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 17.

1. Παρὰ τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ παρὰ ταῖς τακτικὰς ἐπιτροπὰς αὐτοῦ ὡς καὶ παρὰ τῆ, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 8 τοῦ άρθρου 15, Διοικητικῆ Ἐπιτροπῆ τοῦ Ἰδρυμάτος παρίσταται Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας, τούτου δ' ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας.

Ὡς Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας ὁρίζεται ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς ἀναπληρωτὴς δὲ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, διορίζεται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

2. Ὁ Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας, μετέχει, ἀνευ ψήφου, τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῶν τακτικῶν ἐπιτροπῶν ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, δικαιούμενος νὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον ἐπὶ παντὸς θέματος καὶ νὰ ὑποβάλῃ προτάσεις.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρυμάτος συνεδριάζει νυκμίως καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας, ἐφ' ὅσον οὗτος προτεκλήθη κανονικῶς.

4. Ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τακτικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢν ὁ Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας εἴτε κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς λήψεως τῆς εἴτε ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπ' αὐτῆς ἤθελε κρίνῃ ὡς ἀντικειμένην πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων κανονισμῶν ἢ ὡς ἀσύμφωνον διὰ τὸ Ἰδρυμα καὶ τοὺς σκοποὺς αὐτοῦ, δὲν ἐκτελεῖται μέχρις οὗ, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, λύσῃ τὴν διαφωνίαν, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένη μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ὁ Ἐπιτροπὸς τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἔχει δικαίωμα ψήφου κατὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων πρὸς λύσιν τῆς διαφωνίας.

Ἡ, ἐπὶ τῆς διαφωνίας, ἀπόφασίς τοῦ Ὑπουργοῦ εἶνε ὑπαχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἰδρυμα.

5. Ἐὰν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἤθελεν ἀποφανθῆ ἐπὶ τῆς διαφωνίας, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ ἡ Διοικητικῆ Ἐπιτροπῆ ἢ ἡ ἐνδιαφερομένη τακτικὴ Ἐπιτροπῆ δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐφ' ἧς ἡ διαφωνία ἀποφάσεως, χωρὶς ὅμως, ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι δὲν ἀπεφάνθη ἐπὶ τῆς διαφωνίας ὁ Ὑπουργὸς, νὰ ἀπαλλάσσωνται τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς τακτικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν τυχόν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, ὑφισταμένων εὐθυνῶν.

Ἐποπτικὸν Συμβούλιον καὶ διατάξεις περὶ διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 18.

1. Παρὰ τῷ Ἰδρυματι συνιστᾶται Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὑποδεικνυομένου παρὰ τοῦ Σώματος, ἐνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὑποδεικνυομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνὸς Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζικῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐκ δύο ἡσφαλισμένων καὶ δύο ἐργοδοτῶν. Ἡ ὑπόδειξις τῶν ἐν

τῷ Ἐποπτικῷ Συμβούλιῳ ἡσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν διέ-
πεται· παρὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 15,
ἐκπίπτουσι δὲ οὗτοι καὶ ἀποκλείονται ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ
μέλους τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πα-
ραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 15.

2. Τὰ μέλη τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ
αὐτῶν, οἵτινες ὑποδεικνύονται καὶ λαμβάνονται κατὰ τὰς περὶ
τούτου διὰ τὰ τακτικά μέλη διατάξεις, διορίζονται: ἐπὶ διετεί
θητεία διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ
Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ Σύμβουλος τοῦ
Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀναπληρούμενος ἐν περιπτώσει καλύ-
ματος παρὰ τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

Ὁ τρόπος λειτουργίας καὶ ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων τοῦ
Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται διὰ κανονισμοῦ.

3. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον δύναται, πρὸς εὐχερεστέραν
ἐπιτέλεσιν τῶν ἔργων του, νὰ ζητῇ τὴν παρ' αὐτῷ ἀπόσπασιν
ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος ὡς καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, τῇ
ἐγκρίσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ κα-
νονισμοῦ ὁρισθησόμενα.

4. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς
οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος καὶ οἷας δὴποτε ὑπερ-
ρεσίας αὐτοῦ. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον κατὰ τριμηνίαν συν-
τάσσει ἔκθεσιν περὶ τοῦ πορίσματος τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρί-
σεως.

5. Αἱ τυχόν διαφωναίαι μετιξὺ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου λύονται
τελειωτικῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλί-
σεων, κατὰ τὴν διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησομένην διαδικασίαν.

6. Τὸ Ἰδρυμα τηρεῖ ἰδιαιτέρους λογαριασμοὺς διὰ τὴν ἀ-
σφάλισιν κατὰ τῆς ἀσθενείας ἀφ' ἐνὸς καὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν
τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ἀφ' ἑτέρου, ὁ δὲ τρόπος
τῆς οἰκονομικῆς του διοικήσεως θέλει ὁρισθῆ διὰ κανονισμῶν.
Οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὸ Ἰδρυμα εἶναι τὸ ἡμερολογιακὸν
τοιοῦτο.

Αἱ διὰ λογαριασμῶν τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργούμεναι προμήθειαι,
πάσης φύσεως ὑλικῶν ἐνεργεῖται, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δα-
πάνης ἄνω τῶν 20000 δραχμῶν, διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰ
διὰ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα.

Αἱ προμήθειαι τοῦ Ἰδρύματος ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ τοῦ
Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων θεσπισμένων
εἰσφορῶν.

7. Διὰ κανονισμοῦ θέλουσιν ὁρισθῆ αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ἀπαρτι-
ζόντων τὸ Διοικητικὸν καὶ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰ-
δρύματος ἢ τὴν Διοικητικὴν αὐτοῦ Ἐπιτροπὴν καὶ τοῦ Ἐπι-
τρόπου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Ὑπηρεσίαι.

Γενικὸς Διευθυντής, Προσωπικόν.

Ἄρθρον 19.

1. Τὸ Ἰδρυμα περιλαμβάνει :

α) τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν.
καὶ β) τὰ συνιστώμενα ὑποκαταστήματα καὶ τοπικὰ παραρ-
τήματα.

2. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις διεξάγει τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἰδρύ-
ματος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, τῶν παρὰ τούτου
προβλεπομένων κανονισμῶν καὶ Διαταγμάτων καὶ τῶν, συμ-
φώνως πρὸς τὰς διατάξεις τούτων, ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ
Συμβουλίου. εἰρηγεῖται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον παν
μέτρον χρήσιμον διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ
τοῦ Ἰδρύματος ὡς καὶ τὰς ἀναγκαίας τροποποιήσεις τῶν κα-
νονισμῶν. καταρτίζει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολι-
γισμὸν, ὑποβάλλει εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τὸν ἀνάγκιστον κατὰ
τριετίαν τὸ ἀσφαλιστικὸν ἰσοζύγιον τοῦ Ἰδρύματος συντεταγ-
μένως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ, ἐπιμελεῖται, συμφῶ-
νως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῆς διοι-
κήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος, ὑποδεικνύουσα τοὺς

προσφορωτέρους τρόπους ἐπενδύσεως αὐτῆς καὶ τέλος ἔχει
τὴν καθόλου κατεύθυνσιν ἐπὶ πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύ-
ματος, ὑποκαταστημάτων, τοπικῶν παραρτημάτων, θεραπευ-
τηρίων κλπ. καὶ ἀσκεῖ τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐπιτελίαν ἐπ' αὐ-
τῶν κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

3. Τὰ ὑποκαταστήματα καὶ τοπικὰ παραρτήματα ἐπιμελοῦν-
ται τῆς κανονικῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς ταύ-
την ὑπαγομένων προσώπων, τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν καὶ
τῆς χορηγήσεως τῶν παροχῶν καὶ ἐκτελοῦσι τὰ παρὰ τῆς Γε-
νικῆς Διευθύνσεως ἀνατιθέμενα ἔργα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐμφε-
ρογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

4. Τὸ Ἰδρυμα διευθύνεται παρὰ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ὅστις
προϊστάται τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως καὶ καθοδηγεῖ, κατευθί-
νει, ἐποπτεῖ καὶ ἐλέγχει πάσας τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰδρύματος.

5. Ὁ Γενικὸς Διευθυντής τοῦ Ἰδρύματος διορίζεται διὰ
Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνι-
κῆς Οἰκονομίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
τοῦ Ἰδρύματος, ἐκ τῶν κεκτημένων δίπλωμα Νομικῆς Σχο-
λῆς ἢ Σχολῆς Πολιτικῶν ἢ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, με-
μαρτυρημένην εἰδικευσιν εἰς τὰ θέματα τῶν Κοινωνικῶν Ἀ-
σφαλίσεων καὶ ἀποδεδειγμένην πείραν εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ
διεύθυνσιν φορέων τῆς Ἀσφαλίσεως.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντής ἀπολύεται διὰ Διατάγματος, προ-
καλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας,
μετ' ἀπόφασιν Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐξ ἐνὸς Ἀρσοπαγίτου
ὡς προέδρου, ἐνὸς τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ἐνὸς τῶν Νομικῶν Συμβού-
λων, ἐφόσον ὑφίσταται εἰς τὸν λόγον, δι' οὗ ἀπολύεται εἰ
μόνιμοι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὰ μέλη τοῦ ἀνωτέρου Συμβουλίου ὁρίζονται, αἰτήσεως τοῦ
Ὑπουργοῦ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ μὲν Ἀρσοπαγίτης ὑπὸ
τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανε-
πιστημίου ὑπὸ τῆς οἰκείας Σχολῆς, ὁ δὲ Νομικὸς Σύμβουλος
ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

6. Ἡ σύνθεσις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὁ τρόπος
τῆς παρὰ τούτου προσλήψεως τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὰς τα-
κτικῶν καὶ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, τὰ προσόντα
των, ἢ διαβάθμισίς των, τὰ τῆς προαγωγῆς των, τὰ τῶν ἀ-
δειῶν καὶ μεταθέσεων αὐτῶν, τὰ πρὸς τὴν θέσιν των ἀσυμβί-
βαστα, οἱ λόγοι πειθαρχικῆς διώξεως καὶ ἀπολύσεως αὐτῶν,
ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια σχετικῆ πρὸς τὴν ὑπαλληλικὴν των
κατάστασιν θέλουσιν ὁριθῆ διὰ κανονισμῶν, ἐκδιδομένων καὶ
μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπι-
τρέπεται νὰ μετατάσσονται εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰδρύματος
ὡς τακτικοὶ ὑπάλληλοι Δημόσιοι ὑπάλληλοι κεκτημένοι τὰ
παρὰ τῶν κανονισμῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁρισθη-
σόμενα προσόντα. Ἡ μετάταξις ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ
ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένης μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Δ.
Συμβουλίου καὶ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύ-
ματος. Οἱ οὕτω μετατασσόμενοι λογίζονται ἀπολυόμενοι
τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας λόγῳ καταργήσεως θέσεως, διαφυ-
λασσομένων ὑπὲρ αὐτῶν πάντων τῶν ἐκ ταύτης ἀπορροώντων
δικαιωμάτων, πλην τοῦ τῆς εἰσπράξεως τῆς τυχόν ἀνηκούσης
αὐτοῖς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου συντάξεως, ἣτις εἰσπραξίς
ἀποκλείεται ἐφ' ὅσον χρόνον ὑπηρετοῦσι παρὰ τῷ Ἰδρυματι.
Ἡ διὰ διορισμοῦ συμπλήρωσις τῶν συνεπείᾳ τῶν μετατά-
ξεων ὀπωσθήποτε κενουμένων θέσεων δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ
κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δ. Συμβουλίου.

Διὰ Κανονισμοῦ δύναται νὰ ὁρίζεται, ὅτι διὰ τὴν ὀργάνωσιν
ἢ τὴν ἐπιτελίαν ἢ τὴν εἰδικώτερον κατεῦθυνσιν ὀρισμένων
εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν χρησιμοποιοῦνται καὶ εἰδικοὶ ἀνώτεροι δη-
μόσιοι ὑπάλληλοι.

7. Αἱ ἀντιμισθίαι ἢ αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ὑπηρετούντων τὸ Ἰδρυμα
ὑπαλλήλων καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὁρίζονται διὰ
Κανονισμῶν.

Διὰ μεταγενεστέρων τροποποιήσεων τῶν ἐν τῇ παρούσῃ καὶ

τῇ προηγουμένη παραγράφῳ Κανονισμῶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ θίγωνται εἰς σοβαρὰν ἔκτασιν κεκτημένα ὑσιώδη δικαιώματα τοῦ προσωπικοῦ.

8. Οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ἰδρύματος προάγονται, υποβιβάζονται ἢ ἀπολύονται, μετ' ἀπόφασιν ὑπερσυνακτοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ προέδρου, τῶν δύο ἀντιπροέδρων, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπάλληλου τοῦ Ἰδρύματος, ὁριζομένου κατ' ἔτος παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τοῦ, περὶ οὗ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἀσκουμένη ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, οὔτινος αἱ ἐν προκειμένῳ ἀποφάσεις εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκεινται.

9. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, θέλουσιν ὁρισθῆ τὰ τῆς μετεκπαιδύσεως τῶν ὑπάλληλων αὐτοῦ πρὸς θεωρητικὴν εἰδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τῆς καθόλου κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ἡ τοιαύτη μετεκπαίδυσις δύναται νὰ ἀνατεθῆ διὰ τοῦ ἀνωτέρου Διατάγματος εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Ταμεῖα.— Διοικήσεις καὶ ἔλεγχος τῶν Ταμείων.

Ἄρθρον 20.

1. Πάντα τὰ Ταμεῖα καὶ τὰ ἐπιχειρηματικὰ τοιαῦτα, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, καθίστανται ἴδια νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ πῶν ἔλεγχον τῆς Πολιτείας, ὃν ἀσκεῖ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας (Διεύθυνσις Ἐργασίας καὶ Κοιν. Προνοίας) εἰς ἣν ἔκτασιν, καθ' ὃν τρόπον καὶ δι' ὃν ὄργανον θέλει ὁρίσει κανονισμός.

Ταμεῖα λειτουργοῦντα ἤδη ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς διατάξεως συμβάσεως συναφθείσης μετὰ τοῦ Ἑλλην. Δημοσίου δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου, ἀποτελοῦντα ὄργανισμοὺς αὐτονόμους διοικουμένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτῶν.

Αἱ καταστατικαὶ διατάξεις ἐκάστου Ταμείου, αἱ καθαρίζουσαι τὴν σύνθεσιν καὶ προεδρίαν τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ συμβουλίου παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν ὁρίζεται ὅτι τοῦ ἐν λόγῳ συμβουλίου μετέχουσιν ἄφ' ἐνὸς οὐχὶ περισσότεροι τῶν τριῶν ἐργοδοτῶν ἢ ἀντιπροσώπων τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τοῦς μισθωτοὺς τῆς ὁποίας λειτουργεῖ τὸ ταμεῖον, ἄφ' ἑτέρου οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν ἡσφαλισμένων παρ' αὐτῷ καὶ τρίτον δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ Ἰδρύματος οὐχὶ περισσότεροι τῶν τριῶν. Ἐν ἐναντία περιπτώσει αἱ ἐν λόγῳ καταστατικαὶ διατάξεις τροποποιοῦνται ἀναλόγως.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν διοικητικῶν συμβουλίων τῶν ταμείων καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν ὁρίζεται διὰ μὲν τοὺς δημοσίους ὑπάλληλους καὶ τοὺς ἀνωτέρους ὑπάλληλους τοῦ Ἰδρύματος μονοετῆς διὰ δὲ τὰ λοιπὰ μέλη διετῆς.

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἐκάστου ταμείου δύναται νὰ διαλυθῆ διὰ τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳ 8 τοῦ ἄρθρου 15 ὁριζομένους λόγους, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδομένης βάσει ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Διοίκσις τοῦ ταμείου ἀνατίθεται εἰς προσωρινὴν Διοικητικὴν ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου δημοσίου ὑπάλληλου ἢ ἀνωτέρου ὑπάλληλου τοῦ Ἰδρύματος ὡς προέδρου, ἐνὸς ἐργοδοτοῦ καὶ ἐνὸς ἡσφαλισμένου διοριζομένου πάντων διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μέχρις ἀνασυγκροτήσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἣτις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ βραδύνη πέραν τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεως.

Ὁ μετέχων διοικητικοῦ συμβουλίου ταμείου ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ἰδρύματος ἢ δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ἐν περιπτώσει συμμετοχῆς πλειόνων τοιούτων ὑπάλληλων ὁ παρὰ τοῦ

Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁριζόμενος δὲν ἔχει δικαίωμα ψήφου κατὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τῆς ψήφου αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ σχηματισθῆ ἢ διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἀπαιτούμενη πλειοψηφία.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 17 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως δι' ὅσας ἀποφάσεις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ταμείου ὁ μετέχων τούτου ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ἰδρύματος ἢ ὁ περὶ οὗ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου δημόσιος ὑπάλληλος ἤθελε κρίνει ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 17 ὡς ἀντικειμένης πρὸς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, τῶν ἐκδοθησομένων βάσει αὐτοῦ κανονισμῶν ἢ τῶν ἰσχυουσῶν καταστατικῶν διατάξεων τοῦ Ταμείου.

3. Ἡ τροποποίησις τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 καταστατικῶν διατάξεων (διατάξεων νόμων, Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων) ἐνεργεῖται διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπερ ὀφείλει νὰ ἀκούσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐκάστοτε ἐνδιαφερομένου Ταμείου.

4. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὁρισθῆσονται οἱ λόγοι πειθαρχικῆς διώξεως καὶ ἀπολύσεως τῶν δι' ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ταμείων καὶ τῶν ἐπιχειρηματικῶν Ταμείων προσλαμβανομένων ὑπάλληλων καὶ ὑπερσυνακτοῦ, αἱ ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναί, ἢ ἀκολουθητέα διαδικασία ὡς καὶ τὰ ἀρμόδια ὄργανα διὰ τὴν πειθαρχικὴν διώξιν καὶ τὴν ἀπόλυσιν τῶν, ἐν λόγῳ, ὑπάλληλων καὶ ὑπερσυνακτοῦ.

5. Προκειμένου περὶ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου καὶ τῶν παρ' αὐτῷ Ἐπιχειρηματικῶν Ταμείων, τὸσον τὸ Διοικητικὸν Προσωπικὸν ὅσον καὶ ἡ ὀργάνωσις αὐτῶν διέπονται παρὰ τῶν ἄλλοι τούδε ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, περιοριζομένων ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν Διοικητικῶν αὐτῶν Συμβουλίων.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομ. Ταμείου δὲν δύναται νὰ ἀποτελῆ μέλος μετὰ ψήφου τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Ἀσφαλιστικὴ ἐξυγιάνσις τῶν Ταμείων.

Ἄρθρον 21.

1. Ἡ παρὰ τῶν Ταμείων χορηγούμενη εἰς τοὺς παρ' αὐτοῖς ἡσφαλισμένους προστασία, δέον:

α) Νὰ μὴ εἶνε κατ' οὐδὲν κατωτέρα τῆς διὰ τῶν ἄρθρων 8, 40, 41, 42, 43, 44, 46 καὶ 47 παράγρ. 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου θεσπιζομένης.

καὶ β') Νὰ καλύπτεται διὰ τακτικῶν πόρων, καθωρισμένων δι' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν ἀσφαλιστικῶν μαθηματικῶν μεθόδων, αἰτινες ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐν ἄρθρῳ 26 παράγραφος 2 τοῦ παρόντος εἰσφορῶν πρὸς τὸ Ἰδρυμα. Ἐὰν ὅμως μετὰ τῶν τακτικῶν πόρων περιλαμβανεται καὶ εἰσφορὰ τοῦ ἐργοδοτοῦ καὶ τοιαῦται τῶν ἡσφαλισμένων. δέον μετὰ τῶν εἰσφορῶν τούτων νὰ ὑφίσταται ἀναλογία οὐχὶ ἐπαχθεστέρα διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους τῆς ὑφισταμένης μετὰ τῶν πρὸς τὸ Ἰδρυμα εἰσφορῶν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων.

2. Ἐὰν ἡ παρὰ τῶν καταστατικῶν διατάξεων Ταμείου προβλεπομένη προστασία εἶνε εὐρύτερα τῆς παρὰ τῶν ἄρθρων 8, 40, 41, 42, 43, 44, 46 καὶ 47 παράγρ. 3, 4 καὶ 5 θεσπιζομένης, διὰ δὲ τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ὑπὸ στοιχείον β' ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου κάλυψιν αὐτῆς ἀπαιτοῦνται μεγαλύτεροι πόροι τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου θεσπισμένων, αὐξάνονται ἀναλόγως αἱ πρὸς αὐτὸ εἰσφοραί, τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων. Ἐὰν ὅμως αἱ, ἐν λόγῳ, εἰσφοραὶ εἶνε ἀνώτεροι πλέον τῶν 10 ο)ο τῶν ἐν ἄρθρῳ 26 παράγρ. 2 καθωρισμένων, διὰ τὴν αὐξήσιν αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων, διδομένη κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ. Μὴ παρεχομένης τῆς συγκατάθεσεως παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἢ παρὰ τοῦ ἐνὸς τούτων περιορίζεται

ἀνυπόλογος ἢ, παρὰ τῶν καταστατικῶν διατάξεων τοῦ Ταμείου, προβλεπόμενη προστασία καὶ μειοῦνται κατὰ τὸ πρέπον μέτρον αἱ χορηγούμεναι παροχαί.

3. Ἡ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁρισμῶν τῶν προηγουμένων παραγράφων τυχὸν ἀναγκαῖα τροποποιήσεις τῶν καταστατικῶν διατάξεων (διατάξεων νόμων, Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων) τῶν Ταμείων, ἐνεργεῖται διὰ Διαταγμάτων προκαλούμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας βάσει ἀσφαλιστικῶν μαθηματικῶν μελετῶν, ἐκτελουμένων ἐντολῇ αὐτοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἕπερ ὀφείλει πρότερον ν' ἀκούσῃ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐκάστοτε ἐνδιαφερομένου Ταμείου.

Ἡ ἐπὶ πάντων τῶν Ταμείων ἐφαρμογὴ τῶν ὁρισμῶν τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δεόν νὰ ἔχῃ συντελεσθῆ ἐντὸς τὸ πολὺ τριετίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος νόμου.

4. Αἱ καταστατικαὶ διατάξεις (διατάξεις νόμων, Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων) τῶν Ταμείων, αἱ μὴ ἀντικείμεναι πρὸς τὰς ἀφορώσας ταῦτα διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, θέλουσι δὲ κωδικοποιηθῆ εἰς ἐνιαῖον κείμενον διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Αἱ, ἐν λόγῳ, διατάξεις δύνανται νὰ τροποποιῶνται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας προτάσει τῶν οἰκειῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

5. Τὰ ἐπικουρικά Ταμεία διέπονται κατὰ πάντα παρὰ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἰσχυουσῶν περὶ αὐτῶν διατάξεων. Ἐὰν ὅμως δι' ἀσφαλιστικῆς μαθηματικῆς μελέτης, ἐκτελουμένης κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διαπιστωθῆ ὅτι παρ' ἐπικουρικῶ Ταμείῳ δὲν ὑφίσταται οἰκονομικὴ ἰσορροπία, ἀποκαθίσταται αὕτη, τροποποιουμένων δεόντως ἐκ τῶν καταστατικῶν αὐτοῦ διατάξεων, (διατάξεων νόμων, Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων), ἐκείνων δι' ὧν καθορίζονται αἱ παροχαί καὶ αἱ προϋποθέσεις χορηγήσεως αὐτῶν.

Ἡ τροποποίησις, τῶν ἐν λόγῳ, διατάξεων ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἕπερ ὀφείλει ν' ἀκούσῃ προηγουμένως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐνδιαφερομένου Ἐπικουρικοῦ Ταμείου.

6. Τὰ Ταμεία καὶ τὰ ἐπικουρικά Ταμεία ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τούλάχιστον κατὰ τριετίαν, τὰ ἀσφαλιστικὰ αὐτῶν ἰσοζύγια, κατηγορημένα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ἰσοζυγίου τοῦ Ἰδρύματος ἐκδοθησομένου κανονισμοῦ.

Διάλυσις Ταμείων.

*Ἄρθρον 22.

1. Ἐὰν δι' ἀσφαλιστικῆς μαθηματικῆς μελέτης, ἐκτελουμένης ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διαπιστωθῆ ὅτι ὀρισμένον Ταμεῖον δὲν δύναται νὰ χορηγῇ τὴν διὰ τῶν ἄρθρων 8, 40, 41, 42, 43, 44, 46 καὶ 47 παρ. 3, 4 καὶ 5, θεσπιζομένην προστασίαν δι' εἰσφορῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἡσφαλισμένων μὴ ὑπερβαίνουσῶν πλέον τοῦ 10 ο)ο τᾶς, ἐν ἄρθρῳ 26 παράγραφος 2, καθοριζόμενας εἰσφοράς, τὸ Ταμεῖον διαλύεται.

Ἐπίσης διαλύεται πᾶν Ταμεῖον ἰδρυμένον ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν ὀρισμένης ἐπιχειρήσεως.

α) Ἐὰν πάσῃ λειτουργίᾳ ἢ ἐπιχειρήσει ὑπὲρ τῶν μισθωτῶν τῆς ὁποίας συνέστη.

καὶ β) Ἐὰν ὁ, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἀριθμὸς τῶν παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένων μειωθῆ πλέον τοῦ ἡμίσεως.

Εἰς τὰς, ἐν λόγῳ, περιπτώσεις ἢ διάλυσις ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ περιουσία διαλυομένου Ταμείου, τὰ μητρώα καὶ πάντα

τὰ παρ' αὐτοῦ τηρούμενα βιβλία περιέρχονται εἰς τὸ Ἰδρυμα ἕπερ καὶ βαρύνεται διὰ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ διαλυομένου Ταμείου, κατ' ὃ μέτρον θέλει ὀρίσῃ τὸ περὶ διαλύσεως Διατάγμαμα βάσει τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ μαθηματικοῦ ὀποθέματος ἐκάστου δικαιοῦχου, ἕπερ ἐξευρίττεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς κανονισμοῦ.

3. Ἀπὸ τῆς διαλύσεως Ταμείου ἢ ἀσφάλισης τῶν παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένων κατὰ τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου συνεχίζεται παρὰ τῷ Ἰδρύματι, συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

4. Οἱ τυχὸν τακτικοὶ πόροι διαλυομένου ταμείου, οἱ προερχόμενοι ἐκ τελῶν ἢ δικαιωμάτων ἢ ἐπὶ τοῦ κοινού ἐπιβολῆ τῶν ὁποίων προβλέπεται ἢ ἐπεστράφη διὰ νόμου ἢ ἐξ ἐτησίων εἰσφορῶν τῆς ἐπιχειρήσεως, καλυπτομένων διὰ τοιούτων τελῶν ἢ δικαιωμάτων, ἀποτελοῦσι, ἀπὸ τῆς διαλύσεως, εἰδικοὺς πόρους τοῦ Ἰδρύματος καὶ χρησιμεύουσι πρὸς κάλυψιν παροχῶν χορηγηθεισῶν παρὰ τοῦ Ταμείου, δι' ἃς δὲν ὑφίστατο παρ' αὐτῷ τὸ πρέπον μαθηματικὸν ἀπόθεμα ἢ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν τυχὸν ἀνεπαρκῶν μαθηματικῶν ἀποθεμάτων τῶν παρὰ τῷ διαλυθέντι Ταμείῳ ἡσφαλισμένων καὶ μὴ παρισταμένης τοιαύτης ἀνάγκης ὡς ἀσφάλιστρα διὰ τὴν πρόσθετον ἀσφάλισιν τῶν προσώπων, ἅτινα εἰς περιπτώσιν μὴ διαλύσεως τοῦ Ταμείου θὰ ἡσφαλίζοντο παρ' αὐτῷ.

5. Δι' ἕκαστον ἡσφαλισμένον ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως τοῦ παρὰ τῷ διαλυθέντι Ταμείῳ λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ἰδρύματι κατὰ τῆς ἀναπηρίας, γήρατος καὶ τοῦ θανάτου ἢ δὲ διὰ τόν, ἐν λόγῳ χρόνον κατὰ τὰς εἰκάστου τούτων εἰς τὰς μισθολογικὰς κλάσεις τοῦ ἄρθρου 3 ἐνεργεῖται βᾶσει τῆς περιουσίας τοῦ διαλυθέντος Ταμείου καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ μαθηματικοῦ ὀποθέματος τοῦ ἡσφαλισμένου ἕπερ ἐξευρίττεται κατὰ τῆς ὁρισμοῦς τοῦ, περὶ οὗ ἡ παράγραφος 3, κανονισμοῦ.

6. Κανονισμὸς θέλει προνοήσῃ διὰ τὴν πρόσληψιν παρὰ τῷ Ἰδρύματι τοῦ μὴ ἐκ δημοσίου ὑπάλληλων τροσποικῶν τῶν διαλυομένων Ταμείων.

7. Τὸ Ταμεῖον τῶν Μεταλλευτῶν δύναται νὰ διαλυθῆ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Διατάγματος ἀπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.

Διαλυομένου τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν αἱ βαρύνουσαι τοῦτο καὶ τοὺς οἰκειοὺς ἐργοδοτὰς παροχαὶ χορηγοῦνται τοῦ λοιποῦ παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, εἰς ὃ περιέρχεται ἢ περιουσία τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου, οἱ δ' ἐκτελοῦντες τὴν ὑπηρεσίαν τούτου μόνιμοὶ δημοσίου ὑπάλληλοι ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ καταργήσεως θέσεως καὶ προσλαμβάνονται μετὰ τῶν ἐκτάκτων παρὰ τῷ Ἰδρύματι, ὡς τακτικοὶ ὑπάλληλοι.

Τὸ ἐτήσιον ποσὸν ἐκάστης τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων ἐδαφίων μελλουσῶν νὰ χορηγηθῶσι παρὰ τοῦ Ἰδρύματος συντάξεων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν 3.000 δραχμῶν.

8. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως κατὰ τ' ἀνωτέρω τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν οἱ παρ' αὐτοῦ λαμβάνοντες σύνταξιν ἀναπηρίας, ὑποβληθέντων εἰς ἐπανεξετάσιν τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τῶν παρὰ δευτεροβαθμίου Ὑγειονομικῆς Επιτροπῆς.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 58 παράγραφος 2 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ, τῆς ἐπανεξετάσεως λογιζομένης, ὡς προκαλουμένης παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

Ἐκ τῶν, ἐν λόγῳ, συνταξιούχων μόνον εἰς τοὺς παρὰ δευτεροβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, κριθησομένους κατὰ τὸ ἄρθρον 40 παράγραφος 1 ὡς ἀναπήρους θέλουσι ἐξακολουθήσῃ, χορηγούμεναι παρὰ τοῦ Ἰδρύματος αἱ παρὰ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις, ἐκάστης τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον ποσὸν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶναι κατώτερον ἐπὶ ἀναπηρίας μὲν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 40 παράγραφος 4 ὀριζομένου σταθεροῦ ποσοῦ, ἐπὶ ἀπολύτου δὲ ἀνικανότητος ἐκ τοῦ, ἐν λόγῳ, ποσοῦ ἡξυμένου κατὰ 50 ο)ο. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 40 παράγραφος 6 ἐδαφίου α' ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ἐν λόγῳ συντάξεις.

Συγχώνευσις Ταμείων.

*Ἄρθρον 23.

1. Ταμεία, ὧν αἱ καταστατικαὶ διατάξεις ἰκανοποιοῦσι τοὺς

δρισμὸς τῶν ἄρθρων 20 παράγραφος 2 καὶ 21 παρ. 1, δύναται νὰ συγχωνεύωνται εἰς ἐνιαῖον Ταμεῖον.

2. Ἡ συγχώνευσις ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατ' αἴτησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν ἐνδιαφερομένων Ταμείων, βάσει ἀφ' ἐνὸς ἀσφαλιστικῆς μαθηματικῆς μελέτης, ἐκτελουμένης ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἀφ' ἐτέρου γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπερ ὀφείλει ν' ἀκούσῃ προηγουμένως τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν συγχωνευομένων Ταμείων.

3. Τὸ ἐκ τῆς συγχωνεύσεως προκύπτον Ταμεῖον ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματά του καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν εἰς αὐτὸ συγχωνευομένων, διενεργεῖ τοῦ λοιποῦ τὴν ἀσφάλισιν τῶν παρὰ τούτοις ἡσφαλισμένων καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ τῶν Ταμείων διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

4. Πᾶν Ταμεῖον, αἰτῆσει τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ συγχωνεῖται πρὸς τὸ Ἴδρυμα διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, βάσει ἀσφαλιστικῆς μαθηματικῆς μελέτης περὶ τοῦ Ταμείου, ἐκτελουμένης μερίμνη τοῦ Ἰδρύματος.

Ἐπὶ τῆς τοιαύτης συγχωνεύσεως ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τοῦ συγχωνευομένου Ταμείου λογιζομένου ὡς διαλυμένου.

5. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, βάσει ἀσφαλιστικῆς μαθηματικῆς μελέτης, ἐκτελουμένης μερίμνη τοῦ Ἰδρύματος καὶ μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀνάσιν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν διὰ τῶν νόμων 3460, 4434, ἄρθρα 2, 3 καὶ 4 καὶ 5243 ἰδρυμένων Ταμείων, δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸ Ἴδρυμα ἡ διενέργεια τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου τῶν παρὰ τοῖς, ἐν λόγῳ, Ταμείοις ἡσφαλισμένων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀναλόγως, τῶν κλάδων ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου ἐκαστοῦ τῶν περὶ ὧν οἱ νόμοι 3460, 4434 (ἄρθρα 2, 3 καὶ 4) καὶ 5243 ταμείων λογιζομένου ὡς αὐθυπάρχοντος ταμείου διαλυμένου.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ, ἐν λόγῳ, Διατάγματος καταργοῦνται αἱ πρὸς τὰ ἀνωτέρω Ταμεία εἰσφορὰι τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων, αἱ καθωρισμέναι ὑπὲρ τοῦ κλάδου ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀναπηρίας, τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου.

6. Ἐπικουρικὸν Ταμεῖον δύναται νὰ συγχωνευθῇ πρὸς τὸ Ταμεῖον παρ' ᾧ εἶναι ἡσφαλισμένα τὰ καὶ παρ' αὐτοῦ προστατεύμενα πρόσωπα.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι καὶ ἐν τῇ παρούσῃ περιπτώσει, διὰ δὲ τοῦ περὶ συγχωνεύσεως Διατάγματος καθορίζονται ἀφ' ἐνὸς τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ ἐκ τῆς συγχωνεύσεως προκύπτοντος Ταμείου τηρουμένων τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 20 παράγραφος 2 ἐδάφιον δεύτερον καὶ ἀφ' ἐτέρου αἱ χορηγητέαι παροχαὶ καὶ αἱ προϋποθέσεις χορηγήσεως τῶν.

7. Τὸ ὑφιστάμενον ταμεῖον Προνοίας ὑπαλλήλων τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς διαλύεται, ἡ δὲ περιουσία του μεταβιβάζεται εἰς τὸ Ἴδρυμα, ὅπερ διαχειρίζεται αὐτὴν ὡς ἴδιον λογαριασμὸν καὶ ἀποκλειστικῶς πρὸς ἰκανοποίησιν τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἤδη ἰσχύοντος καταστατικοῦ τοῦ ἐν λόγῳ ταμείου δυναμένων νὰ γεννηθῶσιν ἀξιώσεων ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταβιβάσεως τῆς παρὰ τῷ ἐν λόγῳ ταμείῳ ἡσφαλισμένων. Ἡ ἀνωτέρω ρύθμισις δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ ἄλλων λειτουργούντων ὁμοίων ταμείων Προνοίας, ἐφ' ὅσον ταύτην ἤθελε ζητήσει τὸ Δ. Συμβούλιον αὐτῶν.

Διακανονισμὸς ἐτέρων ἀσφαλιστικῶν σκοπῶν ὑπηρετουμένων παρὰ Ταμείων.

Ἄρθρον 24.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν διαταγμάτων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 12 παραγρ. 2 καὶ 23 παραγρ. 5, τὰ ταμεία, τα συσταθέντα δυ-

νάμει τῶν νόμων 3460, 4434 (ἄρθρα 2, 3 καὶ 4) καὶ 5243 θέλουσι περιορισθῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν κατὰ τῆς ἀνεργίας, τὴν ὅποιαν θὰ διεξάγωσι βάσει τῶν περὶ αὐτῆς κειμένων διατάξεων καὶ διὰ τῶν πόρων οἱ ὅποιοι θὰ ἀπομείνουσι εἰς αὐτὰ μετὰ τὴν ἰσχὺν τῶν προαναφερθέντων Διαταγμάτων. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτων τὸ παρὰ τοῦ νόμου 5243 ἰδρυθὲν ταμεῖον μετονομάζεται εἰς «ταμεῖον ἀνεργίας (τυπογράφων)» καὶ διέπεται ὡς πρὸς τὰ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως παρὰ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἰσχυουσῶν διατάξεων.

2. Μετὰ τὴν ἰσχὺν τῶν περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 12 παραγρ. 2 καὶ 23 παραγρ. 5 διαταγμάτων τὰ ταμεία ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν, Μυλεργατῶν καὶ Τυπογράφων δύναται νὰ καταργηθῶσιν διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ὅπερ ὀφείλει νὰ ἀκούσῃ πρότερον τὸ Δ. Συμβούλιον αὐτῶν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει συσταθῆ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἀποκαλούμενον «Κεφάλαιον Ἀνεργίας», πρὸς διενέργειαν τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀνεργίας, τῶν καπνεργατῶν, μυλεργατῶν καὶ ἀρτεργατῶν. Τὰ κεφάλαια καὶ οἱ πόροι τῶν καταργουμένων Ταμείων θέλουσι περιέλθῃ εἰς τὸ Κεφάλαιον Ἀνεργίας, τούτο δὲ θέλει ἀναλάβῃ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν κατὰ τοὺς κατωτέρω ὁρισμούς.

Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς Πολιτείας ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου Ἀνεργίας θ' ἀσκῆται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 20 παράγραφος 1.

3. Διὰ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδοθησομένου Διατάγματος ὁρισθῆσονται ἡ ἔδρα καὶ τὰ τῆς διοικήσεως (συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 20 παράγραφος 2 ἐδ. δεύτερον) διαχειρίσεως, τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων, ἐκπροσωπήσεως, ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Κεφαλαίου Ἀνεργίας, ὁ τρόπος ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν του, ἡ διὰ τὸν εὐχερέστερον ὑπολογισμὸν τῶν εἰσφορῶν καὶ παροχῶν κατάταξις τῶν παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις καὶ αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πόρων αὐτοῦ χορηγητέαι παροχαὶ καὶ αἱ προϋποθέσεις καὶ ὁ τρόπος χορηγήσεως τῶν.

Αἱ παροχαὶ τοῦ Κεφαλαίου Ἀνεργίας, θὰ παραγράφωνται μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς καταστῶσιν ἀπαιτηταί.

4. Διὰ τὴν καταβολὴν καὶ τὴν εἰσπραξίν τῶν εἰσφορῶν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἡσφαλισμένων πρὸς τὸ Κεφάλαιον Ἀνεργίας καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπαιτήσεων τούτων θὰ ἰσχύσωσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 27 καὶ 28 τοῦ παρόντος.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 30 θέλουσι ἰσχύῃ καὶ διὰ τὸ Κεφάλαιον Ἀνεργίας, αἱ δὲ τοῦ ἄρθρου 49 διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ χορηγουμένας παροχάς.

Αἱ μετὰ τὸ Κεφαλαίου Ἀνεργίας καὶ τῶν παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένων καὶ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν ἀναφυόμεναι ἀμφισβητήσεις καὶ διαφοραὶ θὰ ἐκδικάζωνται παρὰ τῶν Διοικητικῶν Ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων, τῶν προβλεπομένων παρὰ τοῦ παρόντος νόμου, κατὰ τὰ διὰ κανονισμοῦ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

Τὸ προσωπικὸν τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2, Ταμείων, μετὰ τὴν κατάργησιν των, θέλει προσληθῆ παρὰ τῷ Κεφαλαίῳ Ἀνεργίας ἢ τῷ Ἰδρύματι καθ' ὃ θέλει ὁρίσῃ κανονισμὸς.

5. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ Ταμεῖον Προνοίας, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου 4748, καθίσταται ἴδιον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου τελούν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Πολιτείας (Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Διεθύνσεις Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας) καὶ περιορίζεται εἰς τὴν χορήγησιν ἐφ' ἅπαξ ἢ μηνιαίων βοηθημάτων εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 του, ἐν λόγῳ, νόμου, αἱ δὲ διατάξεις τοῦ εἰδικῶν κανονισμοῦ, περὶ οὗ ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιοῦνται διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV.

Οικονομική Ὀργάνωσις.

Πόροι τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσσεως.

Ἄρθρον 25.

1. Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ὡς πόρους :

α) Εἰσφορὰς τῶν παρ' αὐτῷ ἠσφαλισμένων καὶ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας τῶν ἠσφαλισμένων.

β) Τὰ ποσά, τὰ προερχόμενα ἀφ' ἐνὸς ἐκ τῆς τυχόν συμμετοχῆς τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν συνταξιούχων εἰς τὰς δαπάνας διὰ τὴν χορήγησιν, εἰς αὐτοὺς καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τῶν, τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ τῆς προσθέτου περιθάλψεως καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐκ τῆς παρὰ τοῦ Ἰδρύματος πωλήσεως τῶν χρησίμων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσσεως ἐντύπων, ἅτινα θέλουσιν ὀρίσῃ κανονισμοί.

γ) Τοὺς τόκους καὶ τὰς πάσης φύσεως προσόδους ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

καὶ δ) Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον παρ' αὐτοῦ ἐκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας.

2. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐγκαταστάσεως καὶ πρώτης λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον νὰ συναμολογήσῃ δάνειον ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους μετ' ἐγγρῆσιν τοῦ ποσοῦ καὶ τῶν ὄρων τοῦ δανείου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ δάνειον αὐτὸ δύνανται νὰ παρασχεθῇ καὶ παρὰ τῶν ὑφισταμένων Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

Τὰ διὰ τὴν σύναψιν τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον συμβάσεων δανείων ἐγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

3. Πόροι ἐκάστου Ταμείου εἶναι :

α) Αἱ πρὸς αὐτὸ εἰσφοραὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἠσφαλισμένων καὶ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας τῶν ἠσφαλισμένων, αἱ προδλεπόμεναι παρὰ τῶν καταστατικῶν αὐτοῦ διατάξεων, ἢ τῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 21, Διαταγμάτων.

β) Τὰ ἔσοδα ἢ αἱ ὑπὲρ αὐτοῦ χορηγίαὶ αἱ προερχόμεναι ἢ καλυπτόμεναι ἐκ τελῶν ἢ δικαιωμάτων, ὧν ἢ ἐπὶ τοῦ Κοινοῦ ἐπιβολῇ προδλέπεται ἢ συγχωρεῖται ἐκ διατάξεων νόμων.

Οἱ πόροι τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἀποκαλοῦνται «τακτικὸι πόροι τοῦ Ταμείου».

γ) Τὰ ἔσοδα, τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς τυχόν πωλήσεως παρ' αὐτοῦ τῶν παρὰ τῶν καταστατικῶν αὐτοῦ διατάξεων προδλεπόμενων ἐντύπων, τῶν χρησίμων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀσφαλίσσεως.

δ) Οἱ τόκοι καὶ αἱ πάσης φύσεως πρόσοδοι ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

καὶ ε) Πᾶν ἔσοδον πραγματοποιούμενον ἐκ δωρεᾶς, κληρονομίας, κληροδοσίας ἢ ἄλλης αἰτίας.

Εἰσφοραί.

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς πρὸς τὸ Ἴδρυμα διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀσθενείας, ὀρίζεται δι' ἕκαστον ἠσφαλισμένον ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως εἰς ἣν εὗτος ἐκάστοτε ἀνήκει καὶ κατανέμεται εἰς βάρος τούτου καὶ τοῦ οἰκείου ἐργοδότου κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

Α') Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων ἀποτελούντων μέλη πληρωμάτων πλοίων ἢ πλοιαρίων :

Μισθολογικὴ κλάσις	Ποσὸν εἰσφορᾶς εἰς δραχμὰς	Εἰς βάρος ἠσφαλισμένου δραχμαὶ	Εἰς βάρος ἐργοδότου δραχμαὶ
I	0,25	0,10	0,15
II	0,75	0,35	0,40
III	1,20	0,55	0,65
IV	1,60	0,70	0,90
V	2,00	0,90	1,10
VI	2,40	1,10	1,30
VII	2,75	1,25	1,50
VIII	3,30	1,50	1,80
IX	4,10	1,85	2,25

B) Δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν ἠσφαλισμένων.

Μισθολογικὴ κλάσις.	Ποσὸν εἰσφορᾶς εἰς δραχμὰς	Εἰς βάρος ἠσφαλισμένου δραχμαὶ	Εἰς βάρος ἐργοδότου δραχμαὶ
I	0,50	0,20	0,30
II	1,50	0,65	0,85
III	2,40	1,10	1,30
IV	3,20	1,45	1,75
V	4,00	1,80	2,20
VI	4,80	2,15	2,65
VII	5,50	2,50	3,00
VIII	6,60	3,00	3,60
IX	8,20	3,70	4,50

Διὰ Διαταγμάτων ὅμως προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ ἰδρύματος καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται τ' ἀνωτέρω καθοριζόμενα ποσὰ εἰσφορῶν ν' αὐξηθῶσι: τὸ πολὺ κατὰ 20 ο).
2. Αἱ πρὸς τὸ Ἴδρυμα εἰσφοραὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ὀρίζονται δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας καὶ δι' ἕκαστον ἠσφαλισμένον, ἀναλόγως τῆς μισθολογικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἐκάστοτε ὑπάγεται οὗτος, ὡς ἀκόλουθως :

Μισθολογικὴ κλάσις	Ποσὸν εἰσφορᾶς εἰς δραχμὰς	ἠσφαλισμένου Εἰς βάρος δραχμαὶ	ἐργοδότου Εἰς βάρος δραχμαὶ
I	0,75	0,35	0,40
II	2,25	1,00	1,25
III	3,60	1,60	2,00
IV	4,80	2,20	2,60
V	6,00	2,75	3,25
VI	7,20	3,30	3,90
VII	8,25	3,70	4,55
VIII	9,90	4,45	5,45
IX	12,30	5,55	6,75

Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 διὰ τῶν ἐκδιδομένων διαταγμάτων δέον ν' αὐξομειοῦνται αἱ παρὰ τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀρίζόμεναι εἰσφοραὶ ἀναλόγως τῶν διὰ τοὺς μέσους ὄρους τῶν μισθολογικῶν κλάσεων καθοριζομένων αὐξομειώσεων, ἐπιτρεπόμενης ὅμως τῆς στρωγγυλεύσεως τῶν εἰσφορῶν εἰς ποσὰ μὴ καταλήγοντα εἰς πεντάλεπτα.

3. Ἐὰν συνταξιούχος πραγματοποιήσῃ ἡμέρας ἐργασίας χωρὶς τοῦτο νὰ συνεπάγεται λήξιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύναξιν (ἄρθρον 41 παράγραφος 1) ἢ εἰσφορὰ συνίσταται ἐκ μόνου τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 περίπτωσις Α καὶ Β βαρύνοντος τὸν ἐργοδότην ποσοῦ καὶ βαρύνει τοῦτον καὶ μόνον.

Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς προηγουμένης παραγράφου αἱ εἰσφοραὶ διατίθενται ὑπὲρ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας.

4. Τὸ ποσὸν τῶν πρὸς ἕκαστον Ταμεῖον εἰσφορῶν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἠσφαλισμένων ὀρίζεται παρὰ τῶν καταστατικῶν αὐτοῦ διατάξεων ἢ τῶν διατάξεων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἐκδιδομένων Διαταγμάτων.

5. Εἶναι ἄκυρος πᾶσα συμφωνία μεταξὺ ἠσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων ἀφ' ἐνὸς καὶ ἐργοδοτῶν ἀφ' ἐτέρου, περὶ ἐπαυξήσεως τοῦ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους βαρύνοντος τοὺς ἠσφαλισμένους τμήματος τῆς εἰσφορᾶς ἢ περὶ μεταθέσεως τῆς εἰσφορᾶς εἰς βάρος τοῦ συνταξιούχου.

Κατὰβολὴ τῶν εἰσφορῶν.

Ἄρθρον 27.

1. Διὰ τὴν πρὸς τὸν οἰκεῖον φορέα τῆς ἀσφαλίσεως καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν εὐθύνεται ὁ ἐργοδότης.

Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος παρέχῃ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίαν ἐναντι μισθοῦ εἰς ἐργοδότην, ὅστις ὅμως δὲ εἶνε ὁ ἐκμεταλλευόμενος τὴν σχετικὴν ἐπιχείρησιν, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιακρίτως ὁ, ἐν λόγῳ, ἐργοδότης καὶ ὁ ἐκμεταλλευόμενος τὴν ἐπιχείρησιν.

2. Ο έργοδότης εντός έπτά τώ πολλή ήμερών άφ' έκάστης ήμέρας πληρωμήσ παρ' αύτου τώ μισθώ είς τώσ ήσφαλισμένους, ύποχρεούται νά καταβάλλη είς τόν οικείον φορέα τής άσφαλίσεως, κατά τώσ όρισμώσ του κανονισμώ, τής είσφοράς διά τήσ πρό τής ήμέρας τώσ τής πραγματοποιηθείσας παρ' τών ήσφαλισμένων ήμέρας πώσας.

Έν περιπτώσει καθ' ήν οι φορείς τής άσφαλίσεως, πρós είσπραξίν τών είσφορών, εκδίδουσι και χρησιμοποιοϋσιν ένσημα, ταύτα άπολαμβάνουσι τής νομικής προστασίας τής θεσπισμένης διά τ' άπό τώ Κράτους εκδιδόμενα χροτόσημα.

3. Κατά τήν πληρωμήν τών μισθών είς τώσ ήσφαλισμένους ό έργοδότης δικαιούται νά παρακρατ'ή τ'ά τμήματα τών είσφορών, τ'ά βαρύνοντα τώσ τώσ κατά τ'ό προηγούμενον άρθρον, προκειμένου περι τώ Ίδρύματός ή κατά τ'άσ οικείας καταστατικές διατάξεις ή τ'ό τροποποιών αύτάσ Διατάγματα, προκειμένου περι Ταμείου. Τ'ό, έν λόγω, δικαίωμα τώ έργοδότη άποσβέννεται, όσάνκις δέν άσκαίται έντός διμήνου άπό τής σχετικής ήμέρας πληρωμής τών μισθών είς τώσ ήσφαλισμένους.

4. Έάν ό έργοδότης δέν καταβάλ'η έμπροθέσμως είς τόν οικείον φορέα άσφαλίσεως τ'ά, εκ τών μισθών τών ήσφαλισμένων, παρακρατηθέντα κατά τήν προηγούμενην παράγραφον ποσά, διαπράττει τ'ό άδίκημα τής υπεξαίρεσεως.

5. Η παρ'ά τώ έργοδότη μη καταβολή τών είσφορών πρós τόν οικείον φορέα τής άσφαλίσεως δέν συνεπάγεται διά τόν ήσφαλισμένον στέρησιν ή μείωσιν τών δικαιωμάτων αύτου επί τών παροχών.

Είσπραξις καθυστερουμένων είσφορών και άπαιτήσεων.

"Άρθρον 28.

1. Είσφοραί, μη καταβληθείσαι έντός τής προθεσμίας τής παραγράφου 2 τώ προηγούμενον άρθρον, επιβαρύνονται διά τώ νομίμου τόκου υπερημερίας, όστις ύπολογίζεται άπό τής έπομένης τής λήξεως τής, έν λόγω προθεσμίας.

2. Δι' είσφοράς, καθυστερουμένης πλέον τώ διμήνου, δύναται νά επιβάλληται είς βάρος τών έργοδοτών παρ'ά τών δια κανονισμώ όρισθησομένων όργάνων τών φορέων τής άσφαλίσεως πρόσθετον τέλοσ, ίσον πρós τ'ά είκοσιν έκαστοτ'ά τών καθυστερουμένων είσφορών.

3. Αί κατά τόν παρόντα νόμον άπαιτήσεις τών φορέων τής άσφαλίσεως εκ καθυστερουμένων είσφορών, τόκων υπερημερίας, προσθέτων τελών ή δαπανών, περι ών τ'ό άρθρον 51 παράγραφος 2 ή έπίσημής των είσφορών κατ' έφαρμογήν τώ άρθρον 73 ή εκ καταλογισμών κατ' έφαρμογήν τών διατάξεων τώ άρθρον 74 είσπράττονται διά τών Δημοσίων Ταμείων κατά τ'άσ διατάξεις τώ νόμου «περι είσπράξεως δημοσίων έσόδων», ένισχυομένης τώσ τώσ τής ταμειακής ύπηρεσίας τώ Κράτους, κατά τ'ά δια Διαταγμάτων, προκλυομένων παρ'ά τών Ύπουργών Οικονομικών και Έθνικής Οικονομίας, μετά γνώμην τώ Διοικητικού Συμβουλίου τώ Ίδρύματος, εκάστοτε όριζόμενα διά τώ αναγκαιούστος προσωπικού εκ ταμειακών γραμμάτων β' τάξεως και δημοσίων είσπρακτών.

Οί φορείς τής άσφαλίσεως δύναται νά ύποχρεωθώσ, όπως καταβάλωσιν είς τ'ό Δημόσιον τ'άσ δαπάνας, άς συνεπάγεται δι' αύτ'ό ή διά τής ταμειακής αύτου ύπηρεσίας αναγκαστική είσπραξις τών άπαιτήσεων αύτων, τώ κατ' έτος καταβλητέου ποσώ όριζόμενου και κατανευμένου είς βάρος εκάστου φορέως διά πράξεων τών Ύπουργών Έθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, δημοσιευομένων είς τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

4. Ως τίτλοι διά τήν παρ'ά τών ταμείων βεβαίωσιν και είσπραξίν τών, περι ών άνωτέρω, άπαιτήσεων τών φορέων τής άσφαλίσεως θέλουσι χρησιμεύση καταστάσεις όφειλετών, συντασσόμενα και άποστέλλόμενα είς τ'ά ταμεία παρ'ά τών δικαιούχων φορέων τής άσφαλίσεως.

5. Κατά τής τώσ τής εκτελέσεως επιτρέπονται ένστάσεις ύποβαλλόμενα, κατά τ'ά δια κανονισμώ ειδικώτερον όρισθησόμενα, και άπευθυνόμενα κατά τών οικείων φορέων τής άσφαλίσεως και ούχι κατ'ά τώ, δια λογαριασμών αύτων διώκοντες, άνευ εύθύνης τώ, Δημοσίου Ταμείου.

Αί ένστάσεις εκδικάζονται άνεκλητ'ως παρ'ά τώ πρωτοβαθμίου μ'έν διοικητικού άσφαλιστικού δικαστηρίου. έφ' όσον πρό-

κειται: περι ποσών μη ύπερβαίνόντων τ'άσ 20000 δραχ. παρ'ά τώ Δευτεροβαθμίου δ'ε Διοικητικού Άσφαλιστικού Δικαστηρίου, προκειμένου περι άνωτέρω ποσώ.

6. Έν περιπτώσει είσπράξεως τών άπαιτήσεων φορέως άσφαλίσεως διά πλειστηριασμώ, αύται κατατάσσονται προνομιακώσ μετ'ά τών προνομιακών άπαιτήσεων τώ αριθμώ 4 τώσ άρθρον 940 τής Πολιτικής Δικονομίας, έν ένδεχομένη δ'ε άνεπαρκεία τώ άπομείνοντος ύπολοίπου πρós έντελή έξόφλησιν, αί ύτω συντρέχουσαι προνομιακή άπαιτήσεις κατατάσσονται συμμέτρως.

7. Τ'ό δικαίωμα τών φορέων τής άσφαλίσεως πρós είσπραξίν τών, περι ών ή παράγραφος 3, άπαιτήσεων παραγράφεται μετ'ά τριετίαν, άφ' ής αύται κατέστησαν άπαιτητάι.

Έπί τής τωσ τής παραγραφής έφαρμοζόνται κατ' άναλογίαν και διατάξεις τώ νόμου περι βραχυπρόθεσμων παραγραφών.

8. Είσφοραί, άδικαιολογήτως είσπραχθείσαι, επιστρέφονται παρ'ά τώ οικείω φορέωσ τής άσφαλίσεως, επί τής αίτησεως τώ ένδιαφερομένου, έντόκως πρós 5οο.

Ό διά τήν επιστροφήν τών άδικαιολογήτως είσπραχθεισών είσφορών ένδιαφερόμενος ήσφαλισμένος δικαιούται ν' άπαιτήση τήν άπ' εύθείας είς αύτ'όν πληρωμήν τώ εκ τώσ τών βαρύνοντες αύτ'όν ποσώ μετ'ά τών άναλογούντων τόκων.

Τοποθέτησις κεφαλαίων.

"Άρθρον 29.

1. Τ'ά διαθέσιμα κεφάλαια τών φορέων τής άσφαλίσεως δύναται νά επενδύονται είς χρεώγραφα τώ Κράτους ή είς κινητάσ αξίας ήγγυημένασ παρ' αύτου ή νά διατίθενται είτε πρós άπόκτησιν προσδοκώων ακινήτων δι' εκμετάλλευσιν ή εγκατάστασιν τών γραφείων των ή είτε πρós χορήγησιν δανείων επί πρώτη ύποθήκη είτε τέλος επί τής έγγυήσεως τώ Κράτους, είς δάνεια πρós έκτέλεσιν έργων γενικώτερας χρησιμότητος διά τήν Έθνικήν Οικονομία.

2. Τ'ό Ίδρυμα και οι παρ'ά τώ Συμβουλίου τών Κοινωνικών Άσφαλίσεων όριζόμενοι φορείς τής άσφαλίσεως δύναται νά διαθέτωσι μέρος τής περιουσίας των:

α') Πρós επέκτασιν και πλουτισμόν, χάριν τώ έργου τής άσφαλίσεως, τών έκασταχ'ού τυχόν άνεπαρκών θεραπευτηρίων (ιατρείων, νοσοκομείων, σανατορίων, μαιευτηρίων, παιδοκομικών σταθμών ή ύδροθεραπευτηρίων) τών άνηκόντων είς τ'ό Κράτος, είς Δήμους, Κοινότητας, ιδρύματα ή φιλανθρωπικας όργανώσεις.

β') Πρós άπόκτησιν ιδίων θεραπευτηρίων, όπου κρίνουσι ταύτα άνεπαρκή ή μη συμφέρουσαν τήν χρησιμοποίησιν αύτων διά τώσ σκοποδς τής άσφαλίσεως.

Είς τών περιπτώσεων τώ δ'εδαφίου α' οι ένδιαφερόμενοι φορείς τής άσφαλίσεως δικαιούται νά συμμετέχουν είς τήν διοίκησιν τών θεραπευτηρίων και νά άνασκοϋν έλεγχον επί τώσ τών είς έκτασιν καθοριζομένην διά τών μεταξϋ αύτων (των φορέων) και τών δήμων, κοινότητων, ιδρυμάτων και φιλανθρωπικών όργανώσεων, συναπτομένων συμφωνιών. Η έκτασις τής συμμετοχής τών ένδιαφερομένων φορέων τής άσφαλίσεως είς τήν διοίκησιν τών Κρατικών θεραπευτηρίων ώς και τώσ επί τώσ τών άσκητέων έλέγχου καθορίζεται δι' άποφάσεων τών Ύπουργών Έθνικής Οικονομίας και Ύγιεινής.

2. Τ'ό Δημόσιον, οι δήμοι και κοινότητες δύναται νά παρ'άχωρ'ωσι δωρεάν, κατά κυριότητα, είς τ'ό Ίδρυμα τ'ά κατάλληλα γήπεδα πρós εκπλήρωσιν τών, έν τώ δ'εδαφίω β' τής προηγούμενης παραγράφου, σκοπών.

3. Διά κανονισμώ εκδιδόμενου και μετ'ά γνωμοδότησιν τώ Άνωτάτου Οικονομικού Συμβουλίου καθορισθήσεται ειδικώτερον και έν λεπτομερεία ή κατά τ'άσ γενικας άρχας, τ'άσ τιθεμένασ διά τών άνωτέρω παραγράφων, άκολούθητ'ετα παρ'ά τών φορέων τής άσφαλίσεως οικονομική πολιτική.

4. Οί φορείς τής άσφαλίσεως δύναται, κατά τ'άσ διατάξεις κανονισμώ, νά προσεξοφλώσ είς τώσ συνταξιούχοις των τρεις τ'ό πολ'ό μηνιαίς δόσεις τών έτησίων συντάξεων επί μηνιαίω τόκω και άσφαλιστ'ω 1 οοο.

Φορολογικαι άπαλλαγαι και δικονομικά προνόμια.

"Άρθρον 30.

1. Οί φορείς τής άσφαλίσεως άπαλλάσσονται παντ'ός δημο-

σίου, δημοτικού, κοινοτικού ή λιμενικού φόρου, άμέσου ή έμμέσου, παντός τέλους ταχυδρομικού ή τηλεγραφικού ή τηλεφωνικού, ώς και δικαστικού είς π'ασαν δίκλην των και τέλος αποκλούν άνεξαίρετως άπασών των άτελειών και προνομίων, δικαστικών, διοικητικών και οικονομικών, ώς εάν είναι κ'υτό τ'ο Δημόσιον.

2. Η καταβολή π'αρά τ'ων φορέων τ'ης άσφαλίσεως πάσης φύσεως άποζημιώσεως ή άντιμισθίας, δια παρεχουμένην είς αυτούς εργασία, δ'εν υπόκειται είς τέλος χ'αρτοσήμου ο'υδέ είς πληρωμήν φόρου καθαράς προσόδου.

3. Δι' άπασαν όφειλην τ'ων φορέων τ'ης άσφαλίσεως ό τέκος ύπερημερίας όρίζεται είς β' ο'ο). Ό τέκος ο'υτος άρχεται είς πάσαν περιπτώσιν άπό τ'ης έπιδόσεως τ'ης άγωγής.

4. Ο'υδέποτε διατάσσεται προσωρινή έκτέλεσις κ'ατά τ'ων φορέων τ'ης άσφαλίσεως, επί πάσης δ'ε τελεσιδικίου άποφάσεως κ'ατ' αυτών έχει άνασταλτικήν δύναμιν ή ύπό τούτων άσκουμένη αίτησις άνκιρέσεως ώς και ή π'ρός ένασκησιν κ'ύτης προσεσμία.

5. Ό είς τ'ους φορείς τ'ης άσφαλίσεως έπιβαλλόμενος δια δικαστικής άποφάσεως όρκος δίδεται ύπό τ'ου δι' άποφάσεως τ'ου Διοικητ. Συμβουλίου όριζομένου προσώπου.

Είς π'ασαν περιπτώσιν ό τοιο'υτος όρκος διατυπώνεται ύπό τ'ον τύπον τ'ου πιστεύειν και μη γινώσκειν, είς τ'ην τροποποίησιν δ'ε κ'ύτην τ'ου τύπου δύναται να προβ'η ό δίδων τ'ον όρκον κ'ατά τ'ην δόσιν αυτ'ου και έν περιπτώσει κ'ατά τ'ην όποίαν ό όρκος διευτώθη άλλως, χωρίς να είναι άνγκηκία ή έκδοσις περι τούτου άποφάσεως.

6. Άπασαι αί δίκαι: τ'ων φορέων τ'ης άσφαλίσεως εισάγονται π'αρά αυτ'ου ένώπιον παντός δικαστηρίου και τ'ου Άρείου Πάγου ώς νόμω προτετιμημένοι τ'ην όγδόην ήμέραν άπό τ'ης κλητε'σεως άνευ π'ράξεως προτιμησεως.

7. Η έκτέλεσις κ'ατά τ'ων φορέων τ'ης άσφαλίσεως τελεσιδικίου άποφάσεως, γ'ενόμενη όπωσδήποτε, άπαλλάσσει αυτους πάσης ε'υθύνης π'ρός ο'ιονδήποτε και π'ρός αυτ'ον έτι τ'ον π'ραγματικόν δικαιο'υχον.

8. Η είς χ'είρας φορέως τ'ης άσφαλίσεως κ'ατάσχεσις είναι άκωρος και άποδίδει ο'υτος τ'α κ'ατασχεθέντα, εάν δ'εν έπιβληθ'η δύναμι: άδειας τ'ου άρμοδίου Προέδρου τ'ων Πρωτοδικών, ώς και εάν, είς περιπτώσιν κ'αθ' ήν ή άκαιτήσις δι' ήν έπιβάλλεται ή κ'ατάσχεσις σ'τηρίζεται επί τελεσιδικίου δικαστικής άποφάσεως ή επί ο'ιονδήποτε άλλου δημοσίου έγγραφου, δ'εν γίνεται μνεία τ'ης άδειας κ'ύτης ή τ'ου τ'οιούτου έγγραφου έν τ'ω κ'ατασχετηρίω.

9. Τ'α π'αρά τ'ων φορέων τ'ης άσφαλίσεως τηρούμενα λογιστικά βιβλία, άτινα θέλει όριση κανονισμός, άποτελούν έντελ'η άπόδειξιν περι τε τ'ης αληθείας και τ'ου μεγέθους τ'ων άπαιτήσεών των κ'ατά παντός μέχρη παραγραφής τ'ων άπαιτήσεων τούτων, άπόσπασμα δ'ε τ'ων έν λόγω, βιβλίων, ύπογεγραμμένον ύπό τ'ου Γενικού Διευθυντ'ου δια τ'ο "Ίδρυμα ή τ'ου Προέδρου τ'ου Διοικητικ'ου Συμβουλίου δια τ'ους λοιπούς φορείς τ'ης άσφαλίσεως, άποτελεί πλήρη άπόδειξιν ένώπιον τ'ων δικαστηρίων.

ΜΕΡΟΣ Γ'

Άντικείμενον τ'ης άσφαλίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Παροχά τ'ου Ίδρύματος είς περιπτώσιν άσθενσίας

Ίατρική περίθαλψις

Άρθρον 31.

1. Είς περιπτώσιν άσθενσίας ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου ή τινός τ'ων μελών τ'ης οικογενείας τούτων, και έφ' όσον χ'ρόνον διαρκεί ή άσθένεια, τ'ο "Ίδρυμα χορηγεί είς τ'ον άσθεν'η επί τ'ου έδάφους τ'ης χώρας. κ'αθ' όν τρόπον, είς ήν έκτασιν και είς ή κέντρα θέλει όριση κανονισμός, ίατρικήν περίθαλψιν, τουτέστι τ'ην δέουσαν ίατρικήν αντίληψιν, τ'α άναγκαιά φάρμακα και τ'α συνήθη θεραπευτικά μέσα.

Ός συνταξιούχοι, κ'ατά τ'ας διατάξεις τ'ου παρόντος Κεφαλαίου, θεωρούνται οι λαμβάνοντες σύνταξιν π'αρά τ'ου Ίδρύματος. ώς και οι μετα τ'ριετίαν άπό τ'ης δημοσιεύσεως τ'ου πα-

ρόντος νόμου καθιστάμενοι συνταξιούχοι τ'ων λοιπών φορέων τ'ης άσφαλίσεως.

2. Είς περιπτώσιν τοκετ'ου ήσφαλισμένης ή συνταξιούχου ή συζύγου τ'ου ήσφαλισμένου ή τ'ου συνταξιούχου ή ίατρική περίθαλψις συνίσταται είτε είς μαιευτικήν και έν άνάγκη ίατρικήν αντίληψιν μετα τ'ων άναγκαιών φαρμάκων και συνήθων θεραπευτικών μέσων είτε είς έφ' άπαξ χ'ρηματικόν βοήθημα.

Διά κανονισμ'ο'υ όρισθήσονται τ'α τ'ης έκτελέσεως τ'ου προηγούμενου έδαφίου ώς και τ'ο ποσόν τ'ου χ'ρηματικ'ου βοηθήματος.

3. Ε'υθύς ώς καθίσταται δυνατή ή χορήγησις ύπό τ'ου Ίδρύματος τ'ης ίατρικής περίθαλψεως είς ναυτικούς ήσφαλισμένους, ό έφοπλιστής άπαλλάσσεται πάσης κ'ατά τ'ον έμπορικόν νόμον ύποχρέσεως π'ρός περαιτέρω ίατρικήν περίθαλψιν.

4. Η ίατρική περίθαλψις χορηγείται κ'ατά κανόνα δωρεάν. π'αρά τούτο όμως δύναται δια κανονισμ'ο'υ να όρισθ'η ή μερική συμμετοχή τ'ου ήσφαλισμένου ή τ'ου συνταξιούχου μέχρη τ'ου πέμπτου τ'ων δια τ'ην ίατρικήν περίθαλψιν δαπανών τ'ου Ίδρύματος.

5. Ε'πί άσθενσίας όφειλομένης είς άτύχημα ή έπαγγελματικήν νόσον δ'εν ίσχύουσιν αί διατάξεις τ'ου δευτέρου έδαφίου τ'ης προηγούμενης παραγράφου.

6. Η ίατρική και μαιευτική αντίληψις χορηγούνται έν ίατρείω, κ'ατ' ο'ίκον ή έν νοσοκομείω ή μαιευτηρίω, κ'αθ' ή περι τούτου θέλει όριση κανονισμός. Είς τ'ην χορήγησιν όμως τ'ης έν λόγω αντίληψεως έν νοσοκομείω ή μαιευτηρίω ύποχρεούται τ'ο "Ίδρυμα μόνον π'ροκειμένου περι άσθενών ήσφαλισμένων.

7. Τ'ο "Ίδρυμα ένασκει, κ'ατά τ'α δια κανονισμ'ο'υ όρισθησόμενα, ίατρικόν έλεγchon επί τ'ης καταστάσεως τ'ων άσθενών, δι' έπισκέψεως τούτων κ'ατ' ο'ίκον π'αρά προσώπων τ'ης έμπιστοσύνης του.

8. Δια τ'ην χορήγησιν τ'ης ίατρικής και μαιευτικής αντίληψεως και τ'ων φαρμάκων, τ'ο "Ίδρυμα συνάπτει συμβάσεις, είτε μετα τ'ων έκασταχ'ο'ς έπαγγελματικ'ων όργανώσεων τ'ων ίατρών και φαρμακοποιών, είτε μεθ' όρισμένων ίατρικών και φαρμακοποιών ή προσλαμβάνει, ίδιον υγειονομικόν προσωπικόν, κ'ατά τ'ους όρισμούς κανονισμ'ο'υ.

Ίατροί μη έχοντες άσκήσει επί τ'ριετίαν τ'ουλάχιστον τ'ο ίατρικόν έπάγγελμα δ'εν έπιτρέπεται να χορηγούν ίατρικάς φροντίδας είς τ'ους ήσφαλισμένους έκτός τ'ης περιπτώσεως κ'αθ' ήν π'ρόκειται περι τ'ης χορηγήσεως τ'οιούτων φροντίδων είς ίατρείον, νοσοκομείον ή θεραπευτήριον, τελούν ύπό τ'ην διεύθυνσιν ίατρο'υ έμφανίζοντος τ'ην άνωτέρω πείραν ή είς κέντρα ένθα δ'εν ύφίστανται ίατροί τ'οιαύτης πείρας.

9. Όσάνις τ'ο συμφέρον τ'ης άσφαλίσεως έπιβάλλει τ'ην π'αρά τ'ου Ίδρύματος χορήγησιν φαρμάκων είς τ'ους ήσφαλισμένους, τ'ο "Ίδρυμα δύναται ν' άποκτ'α, έντός τ'ου δι' έκάστην πόλιν καθωρισμένου αριθμ'ο'υ φαρμακείων, ίδια τοιαύτα, άτινα διαχειρίζεται δι' έπιστημόνων άποκλειστικ'ώς δια τ'ους σ'υστώδους αυτ'ο'υ.

Είς τ'ην άπόκτησιν τίτλων φαρμακείων προτιμάται τ'ο "Ίδρυμα, έν πάση περιπτώσει τ'ο "Ίδρυμα δύναται να διατηρή φαρμακαποθήκας π'ρός έφοδιασμ'όν τ'ων ίδίων θεραπευτηρίων και ίατρείων

Πρόσθετος περίθαλψις άσθενών.

Άρθρον 32.

1. Ε'φ' όσον ή κατάσταση τ'ης υγείας τ'ου ήσφαλισμένου ή τ'ου συνταξιούχου άπαιτεί τ'ην περίθαλψιν αυτ'ο'υ έν σ'ανατορίω ή άναρρωτηρίω ή ειδικά θεραπευτικά μέσα (π. χ. χ'ρήσιν λουτρών ή μηχανοθεραπείαν κλ.π.) ή παντός είδους προθέσεις ή θεραπευτικάς συσκευάς, τ'ο "Ίδρυμα δύναται να χορηγή τ'ην π'ρόσθετον ταύτην περίθαλψιν κ'ατά τ'ους όρισμούς κανονισμ'ο'υ.

2. Δια τ'ο κανονισμ'ο'υ δύναται να όρισθ'η ή μερική συμμετοχή τ'ου ήσφαλισμένου είς τ'ας σχετικ'ώς δαπάνας κ'ατά ποσοστ'ον ο'υδέποτε άνωτερον τ'ου τ'ρίτου τούτων.

3. Η πρόσθετος περίθαλψις, έφ' όσον είναι άναγκαιά δια τ'ην άποκατάστασιν ή βελτίωσιν τ'ης υγείας τ'ων θυμάτων άτυχημάτων ή έπαγγελματικ'ων νόσων, χορηγείται αυτοίς ύποχρεωτικ'ώς π'αρά τ'ου Ίδρύματος. άνευ ο'ιασδήπατε συμμετοχής τ'ων ένδιαφερομένων είς τ'ας σχετικ'ώς δαπάνας.

Δαπάναι μετ'ακινήσεως ασθενών.

Άρθρον 33.

Έάν εν τῷ τόπῳ διαμονῆς τοῦ ἀσθενοῦς δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ νοσηλεία τούτου ἐν νοσοκομείῳ ἢ μαιευτηρίῳ ἢ δὲν εἶναι δυνατὴ νὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτὸν ἡ εἰδικὴ ἰατρικὴ ἀντίληψις, ἢ ἀπαιτεῖ ἢ καταστάσῃ τῆς ὑγείας του, τὸ Ἴδρυμα συμμετέγει, καθ' ὃ μέτρον καὶ ὑφ' οὗς ὄρους καὶ προϋποθέσεις θέλει ὀρίσῃ κανονισμός, εἰς τὰς δαπάνας τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου πρὸς μετάβασιν ἢ μεταφορὰν τοῦ ἀσθενοῦς ἐκ τοῦ πλησιέστερου πρὸς τὸν τόπον διαμονῆς τούτου κέντρου ὀργανωμένης παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἰατρικῆς περιθάλψεως εἰς τὸ πλησιέστερον κέντρον, ἔνθα εἶναι δυνατὸν νὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτὸν, ἐν λόγῳ ἰατρικῆ ἀντίληψις.

Ἐξόδα κηδείας.

Άρθρον 34.

1. Εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου τὸ Ἴδρυμα καταβάλλει ἔξοδα κηδείας.

2. Ἐπὶ θανάτου ἡσφαλισμένου τὸ δι' ἔξοδα κηδείας καταβαλλόμενον χρηματικὸν ποσὸν ἰσοῦται πρὸς τὸ εἰκοσαπλάσιον τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τοῦ θανόντος, χωρὶς νὰ δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν πεντακοσίων οὐδὲ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν τρισχιλίων.

3. Ἐπὶ θανάτου συνταξιούχου τὸ ποσὸν τῶν ἐξόδων κηδείας ἰσοῦται πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς μηνιαίας αὐτοῦ συντάξεως καὶ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν πεντακοσίων.

4. Ἐξόδα κηδείας καταβάλλονται εἰς τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθησόμενα μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος.

5. Μὴ ὑπαρχόντων μελῶν τῆς οἰκογενείας, δικαιουμένων εἰς ἔξοδα κηδείας, τὸ Ἴδρυμα καταβάλλει εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν του ἐπιμεληθέντα τῆς κηδείας, τὰς παρ' αὐτοῦ καταβληθείσας δαπάνας, ὧν τὸ ποσὸν οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ εἰς τὰς παραγράφους 2 (ἐπὶ θανάτου ἡσφαλισμένου) ἢ 3 (ἐπὶ θανάτου συνταξιούχου) ἀναφερόμενα μέγιστα ὄρια.

Ἐπίδομα ἀσθενείας.

Άρθρον 35.

1. Ἐάν, καθ' ἄρμωδιαν ἰατρικὴν βεβαιώσιν, ὁ ἡσφαλισμένος κακαστῇ, συνεπιεῖ ἀσθενείας, ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, δικαιούται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἡμερησίου χρηματικοῦ βοηθήματος, τὸ ὁποῖον ἐν τοῖς ἐπομένοις ἀποκαλεῖται ἐπίδομα ἀσθενείας.

2. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κεφαλαίου:

α) ὁ ἡσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, ἐάν πρὸςθεράσειαν ἢ ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας του, δέον ν' ἀπέχη πάσης ἐργασίας.

β) ὡς ἡμέραι ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν λογίζονται αἱ ἡμέραι, καθ' ἃς ὁ θεωρούμενος ὡς ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν ἡσφαλισμένος ἀπέχει πάσης ἐργασίας.

3. Ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ τῆς ἀναγγελίας πρὸς τὸ Ἴδρυμα τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν τῶν ἡσφαλισμένων θέλει ὀρισθῆ διὰ κανονισμοῦ.

4. Δὲν δικαιούται ἐπίδομα ἀσθενείας ὁ ἡσφαλισμένος ἐφ' ὅσας ἡμέρας ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἐργοδότη, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἢ ἄλλων νόμων, Διαταγμάτων ἢ συμβάσεων, τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ.

Ἐπίσης δὲν δικαιούται ἐπίδομα ἀσθενείας ὁ ναυτικὸς ἡσφαλισμένος, ἐφ' ὅσον διὰ τὸ λοιπὸν πλήρωμα εἶναι ἐργοδότης.

4. Ἐάν ἡ ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν ὀφείλεται εἰς πρόθεσιν τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ εἰς ἀξιοποιον προᾶξιν, διαπραχθεῖσαν παρ' αὐτοῦ δὲν χορηγεῖται εἰς αὐτὸν ἐπίδομα ἀσθενείας. Διὰ κανονισμοῦ ὅμως δύναται νὰ ὀρισθῇ ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἐφ' ὅσας ἡμέρας διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν τοῦ ἡσφαλισμένου, χορηγεῖται εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἡμερησίον βοήθημα, οὗ τὸ ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπίδομα ἀσθενείας.

6. Τὸ Ἴδρυμα δύναται, κατὰ τὰς διατάξεις κανονισμοῦ, νὰ διακόπη τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπίδομα ἀσθενείας ἢ νὰ παρέχη μέρος μόνον αὐτοῦ, ὡς αἰεὶς διαπιστώνει προσηκόντως, ὅτι ὁ δικαιούχος ἐπεδείνωσε τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας του συνεπιεῖ

μὴ τηρήσεως τῶν ὁδηγῶν τοῦ ἄρμωδιου ἰατροῦ ἢ δὲν συμμορφῶνται πρὸς τοὺς ὀρισμοὺς κανονισμοῦ περὶ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀσθενῶν.

7. Τὸ ἐπίδομα ἀσθενείας καταβάλλεται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἀπὸ τῆς τετάρτης ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἀνηγγέλθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἢ ἐπελθούσῃ εἰς τὸν ἡσφαλισμένον ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν, μέχρι τῆς παρόδου αὐτῆς, ἀλλ' οὐδέποτε πέραν τῶν 180 ἡμερῶν.

8. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπίδομα ἀσθενείας ἰσοῦται πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τοῦ ἡσφαλισμένου.

9. Διὰ τοὺς ἡσφαλισμένους, τοὺς δικαιουμένους ἐπίδομα ἀσθενείας καὶ νοσηλευμένους εἰς Θεραπευτήρια, δαπάναις τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ποσὸν τοῦ ἐπίδομα ἀσθενείας δύναται νὰ μειῶται διὰ μὲν τοὺς μὴ βρυνωμένους διὰ τῆς συντηρήσεως μελῶν οἰκογενείας, τὸ πολὺ κατὰ τὰ δύο τρίτα, διὰ δὲ τοὺς συντηρούντας τοιαῦτα, τὸ πολὺ κατὰ τὸ τρίτον.

Κανονισμός θέλει ὀρίσῃ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης παραγράφου.

Σύνταξις ἀσθενείας.

Άρθρον 36.

1. Ἐάν ἡ ἀνικανότης πρὸς ἐργασίαν παρατείνεται πέραν τῶν 183 ἡμερῶν, ὁ ἡσφαλισμένος δικαιούται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος καθ' ὄλην τὴν περαιτέρω διάρκειαν αὐτῆς, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τῶν 18 μηνῶν, μηνιαίου βοηθήματος, ὅπερ ἀποκαλεῖται σύνταξις ἀσθενείας.

2. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως ἀσθενείας ἰσοῦται πρὸς τὸ τριακονταπλάσιον τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπίδομα ἀσθενείας.

3. Δι' τὴν χορήγησιν τῆς συντάξεως ἀσθενείας ἰσχύουσιν αἱ ἀναρτήσεις, αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4, 5 6, καὶ 9 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου.

Ἐπίδομα κυφορίας καὶ λοχείας.

Άρθρον 37.

1. Ἡ ἡσφαλισμένη δικαιούται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ ἕξ ἐβδομάδας πρὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ ἐπὶ ἴσον χρόνον μετ' αὐτὸν ἡμερησίου ἐπίδομα, ὅπερ ἀποκαλεῖται ἐπίδομα κυφορίας καὶ λοχείας.

2. Τὸ ἐπίδομα κυφορίας καὶ λοχείας καταβάλλεται ἐφ' ὅσας ἡμέρας τῆς ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ, ἀναγραφόμενης περιόδου ἡ ἡσφαλισμένη ἀπέχει τῆς ἐργασίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μὴ ἐργασιμῶν ἡμερῶν.

3. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπίδομα κυφορίας καὶ λοχείας ἰσοῦται πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ἐπίδομα ἀσθενείας.

4. Ἐάν μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἕκτου μηνὸς κυήσεως ἐπέλθῃ ἀποβολή, ἡ ἡσφαλισμένη δικαιούται τοῦ ὡς ἄνω ἐπίδομα ἐπὶ ἕξ ἐβδομάδας ἀπὸ τῆς ἀποβολῆς.

Ἐπίδομα θηλάσεως

Άρθρον 38.

1. Ἐν περιπτώσει τοκετοῦ ἡ ἡσφαλισμένη δικαιούται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος ἡμερησίου βοηθήματος, ὅπερ ἀποκαλεῖται ἐπίδομα θηλάσεως.

2. Τὸ ἐπίδομα θηλάσεως χορηγεῖται, ἐφ' ὅσον χρόνον τὸ νεγρὸν εὐρίσκεται ἐν τῇ ζωῇ καὶ μέχρι συμπληρώσεως ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ.

3. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπίδομα θηλάσεως ἰσοῦται πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπίδομα ἀσθενείας.

4. Ἐάν ἡ ἡσφαλισμένη ἀποθάνῃ κατὰ ἢ μετὰ τὸν τοκετὸν, ἀλλὰ πρὸ τῆς παρόδου ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τούτου διὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας τὸ ἐπίδομα θηλάσεως καταβάλλεται εἰς τὸν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἰδρύματος ἐπιμελούμενον τῆς συντηρήσεως τοῦ βρέφους.

Μέλη Οἰκογενείας.

Άρθρον 39.

1. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κεφαλαίου θεωροῦνται ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου τὰ κάτωθι πρόσωπα.

α) ἡ σύζυγος, ἐπὶ ἡσφαλισμένης δὲ ὁ ἀνάπηρος σύζυγος.

β) τὰ ἄγνα τέκνα. (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, υἱοθετηθέντα, προγονοὶ καὶ ἐπὶ ἡσφαλισμένης τὰ νόθα) μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας των,

τι ή μήτηρ και ο άνάπηρος πατήρ.

δ) οι όρφανοί πατρός και μητρός έγγονοι και άδελφοί μέχρι συμπληρώσεως τού 16ου έτους τής ηλικίας των, έφ' όσον είναι άγαμοι και συνείδουν μετά τού ήσφαλισμένου ή τού συνταξιούχου τρείς μήνας τουλάχιστον πρό τής έκδηλώσεως τής άσθενείας.

2. Τά πρόσωπα, τά άναφερόμενα έν τή προηγουμένη παραγράφω, θεωρούνται, κατά τού παρόν Κεφάλαιον, ως μέλη τής οικογενείας τού ήσφαλισμένου ή τού συνταξιούχου, έφ' όσον συμβιούν μετ' αυτού, ή συντήρησίς των βαρύνει κυρίως αυτόν και δέν ύπολαμβάνουσι παροχών τής άσφαλίσεως τού παρόντος νόμου συνεπέα ύπαγωγής των είς αυτήν.

Δέν θεωρείται ότι δέν ύπάρχει συμβίωσις, εάν διά σοβαρούς λόγους, όρισθησόμενος διά κανονισμόύ, ο σύζυγος ή ή σύζυγος ή τά τέκνα δέν διαμένουσι προσωρινώς ύπό τήν αυτήν στέγην.

3. Έφ' όσον ή οικονομική κατάστασις τού Ίδρύματος επιτρέπει τούτο, οι παροχαι τού άρθρου 31 δύνανται να χορηγώνται είς τά τέκνα και μετά τού έν τή παραγράφω 2 όριον ηλικίας, έφ' όσον ύφίστανται συνθήκαι έμφανίζουσαι άναγκαίαν τήν γοργήρησιν είς αυτά τών, έν λόγω, παροχών.

Τά τής έν γένει έκτελέσεως τού προηγουμένου έδαφίου όρισθήσονται διά κανονισμόύ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Παροχαι τού Ίδρύματος είς περίπτωσιν άναπηρίας, γήρατος και θανάτου.

Σύνταξις άναπηρίας.

*Άρθρον 40.

1. Ό παρά τώ Ίδρύματι ήσφαλισμένος θεωρείται άνάπηρος εάν, λόγω παθήσεως ή βλάβης ή έξασθηήσεως σωματικής ή πνευματικής, δέν δύναται διαρκώς να κερδίξη, δι' εργασία άνευπαροχισμένης είς τάς δυνάμεις, τάς δεξιότητάς, τήν μόρφωσιν και τήν συνήθη αυτού επαγγελματικήν άπασχόλησιν, πλέον τού τρίτου εκείνου όπερ συνήθως κερδίζει, έν τή αυτή περιφερεία και επαγγελματική κατηγορία, σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος τής αυτής μορφώσεως.

2. Ό παρά τώ Ίδρύματι ήσφαλισμένος, εάν καταστή άνάπηρος, έφ' όσον συντρέχουσιν αι προϋποθέσεις τού άρθρου 46 παρ. 1, δικαιούται παρά τού Ίδρύματος συντάξεως, ήτις άποκαλείται σύνταξις άναπηρίας.

3. Ό ήσφαλισμένος, εάν καταστή άνάπηρος εκ προθέσεως ή συνεπέα άξιοποιούνο πράξεως διαπραχθείσης παρ' αυτού: δέν δικαιούται συντάξεως άναπηρίας. Εάν όμως ύπάρχωσι πρόσωπα, εκ τών είς τού άρθρον 42 άναφερομένων, ταύτα δικαιούνται τής συντάξεως, ής οά έκδικαιούτο είς περίπτωσιν θανάτου τού ήσφαλισμένου.

4. Τό ποσόν τής ετήσιας συντάξεως άναπηρίας συνίσταται εκ σταθερού ποσού και εκ προσαυξήσεων.

Τό σταθερόν ποσόν όρίζεται είς δραχμάς τρείς χιλιάδας, ύστέτως τών μισθολογικών κλάσεων είς άς ύπάγεται ο άνάπηρος ήσφαλισμένος.

Αί προσαυξήσεις διά πάσαν ήμέραν εργασίας όρίζονται, άνάλογως τής μισθολογικής κλάσεως έν ή έπραγματοποιήθη αύτη, ως ακολούθως :

Δραχ. 0.10	έν τή μισθολογική κλάσει I.
" 0.33	" " " II.
" 0.60	" " " III.
" 0.91	" " " IV.
" 1.26	" " " V.
" 1.65	" " " VI.
" 2.08	" " " VII.
" 2.71	" " " VIII.
" 3.60	" " " IX.

Διά τά πρόσωπα, τά υπαγόμενα τό πρώτον είς τήν άσφαλίτην άναπηρίας, γήρατος και θανάτου παρά τώ Ίδρύματι, τά ποσά τών ανωτέρω προσαυξήσεων διπλασιάζονται διά τάς ήμέρας εργασίας, αίτινες έπραγματοποιήθησαν παρ' αυτών πρό τής παρελεύσεως τριετίας ύπό τής ύλοκληρώσεως τής έφαρμογής τής, έν λόγω, άσφαλίσεως.

Ή σύνταξις, ής τό ποσόν έξεούσκειται κατ' έφαρμογήν τής παρούσης παραγράφου, άποκαλείται έν τοίς έπομένοις βασική σύνταξις.

Είς περίπτωσιν έφαρμογής τών διατάξεων τού τελευταίου έδαφίου τής παραγρ. 2 τού άρθρου 26 διά τών περι όν αύτη διαταγμάτων δέν άφ' ένός ν' αύξομειοούνται άνάλογως τό άνωτέρω σταθερόν ποσόν τής συντάξεως ως και αι προσαυξήσεις αυτού δι' έκάστην ήμέραν εργασίας και άφ' έτέρου να προσαρμόζονται πρός τάς έν λόγω μεταβολάς τά ποσά τών κεχωρηγημένων συντάξεων.

5. Διά τά θύματα άτυχημάτων εργασίας και επαγγελματικών νόσων, τό ποσόν τής βασικής συντάξεως δέν δύναται να είναι κατώτερον τού ποσού τής συντάξεως άσθενείας.

6. Τό κατά τήν προηγουμένην παράγραφον ποσόν τής βασικής συντάξεως προσαυξάνεται :

α) Κατά 10 ο)ο δι' έκαστον τέκνον, έγγονον, ή προγονόν, περι όν τό άρθρον 42.

και β') Κατά 50 ο)ο, έφ' όσον ο άνάπηρος ήσφαλισμένος εύρίσκειται διαρκώς είς κατάστασιν άπαιτούσων συνεχή επίβλεψιν, περιποίησιν και βοήθειαν έτέρου προσώπου, ήτις κατάστασις είς τάς λοιπάς διατάξεις άποκαλείται άπόλυτος άνικανότης.

Η βασική σύνταξις, μετά μέν τών κατ' έφαρμογήν τού έδαφίου α' προσαυξήσεως άποκαλείται έν τοίς έπομένοις ηύξη μένη σύνταξις, μετά δε τών προσαυξήσεων, περι όν τό έδάφιο β', άποκαλείται σύνταξις άπόλυτου άνικανότητος.

7. Τό ποσόν τής ετήσιας συντάξεως άναπηρίας έν ούδεμιά περιπτώσει δύναται να ύπερβή τόν μισθόν τού ήσφαλισμένου διά τάς τελευταίας τριακοσίας ήμέρας εργασίας.

Σύνταξις γήρατος.

*Άρθρον 41.

1. Ό ήσφαλισμένος ή ή ήσφαλισμένη παρά τώ Ίδρύματι, εάν ο μέν μετά τό 65ον, ή δε μετά τό 60ον έτος τής ηλικίας δέν κερδίζουσι, έξ οίκαδήποτε προσωπικής εργασίας, πλέον τού ήμισους εκείνου, όπερ κερδίζει, έν τή αυτή περιφερεία και επαγγελματική κατηγορία σωματικώς και πνευματικώς υγιής άνθρωπος, έφ' όσον συντρέχουσιν αι προϋποθέσεις τού άρθρου 46, παράγραφος 1, δικαιούνται συντάξεως, ήτις άποκαλείται σύνταξις γήρατος.

2. Διά τόν κατά ποσόν καθορισμόν τής συντάξεως γήρατος ίσχύουσιν αι διατάξεις τής παραγράφου 4 τού προηγουμένου άρθρου.

3. Η σύνταξις γήρατος προσαυξάνεται κατά τούς όρισμούς τής παραγράφου 6 έδαφιο α' τού προηγουμένου άρθρου.

Σύνταξις χήρας, όρφανών και γονέων.

*Άρθρον 42.

1. Είς περίπτωσιν θανάτου συνταξιούχου (τής συνταξιούχου) τού ιδρύματος ή ήσφαλισμένου (ήσφαλισμένης) παρ' αυτώ, έφ' όσον πληρούνται αι προϋποθέσεις τού άρθρου 46 παράγρ. 1, δικαιούνται συντάξεως κατά τούς ειδικωτέρους όρισμούς τών έπομένων παραγράφων :

α) Η χήρα ή ο άπορος και άνάπηρος χήρος, οδ ή συντήρησις έβάρισε κυρίως τήν θανούσαν.

β) Τά νόμιμα τέκνα, τά νομιμοποιηθέντα και τά υιοθετηθέντα, όν ή υιοθεσία έλαβε χώραν έν τουλάχιστον έτος πρό τής χορηγήσεως συντάξεως είς τόν θετόν πατέρα και τά όποια δέν λαμβάνουσι σύνταξιν λόγω θανάτου τού ίδιου αυτών πατρός ή μητρός και τέλος, επί θανάτου ήσφαλισμένης ή τής συνταξιούχου, τά νόθα αύτης τέκνα.

γ) Οι κατά τόν χρόνον τού θανάτου τού ήσφαλισμένου ή τού συνταξιούχου (τής ήσφαλισμένης, ή τής συνταξιούχου), όρφανοί πατρός και μητρός έγγονοι και οι προγονοί, έφ' όσον πάντες ούτοι συνεβίουν μετά τού θανόντος (τής θανούσης) και συνετηρούντο κυρίως ύπ' αυτού (αυτής).

και δ) Οι γονείς, έν συνεβίουν μετά τού θανόντος (τής θανούσης) και ή συντήρησις των έβάρισε κυρίως αυτόν (αυτήν).

2. Η χήρα (χήρος) δέν δικαιούται συντάξεως :

Α') Εάν ο θάνατος τού συζύγου (τής συζύγου) επήλθε πρό τής παρούσης έξι μηνών άπό τής τελέσεως τού γάμου, έκτός:

α) Ἐάν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα ἢ ἐπαγγελματικὴν νόσον.

β) Ἐάν ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γ) Ἐάν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελῆ εἰς κἀτάστασιν ἐγκυμοσύνης.

καὶ β') Ἐάν ὁ θανὼν (ἢ θανούσα) ἐλάβανε κατὰ τὴν τέλει τοῦ γάμου σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

3. Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίως συντάξεως, εἰς ἣν δικαιῶνται ἡ χήρα (ὁ χήρος), ἰσοῦται πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς βασικῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) τοῦτέστι τῆς βασικῆς συντάξεως, ἣτις ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν (αὐτήν), ἢ εἰς ἣν ὁ ἀδικιοῦτο οὗτος (αὐτὴ), ἐάν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου καθίστατο ἀνάπηρος.

4. Τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίως συντάξεως ἐκάστου τέκνου ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίως βασικῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

Τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν τέκνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ, ὑπαρχούσης μὲν χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως, τὸ ποσὸν τῆς ὑἱεπιμένης συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), ἐν ἀντιθέτῳ δὲ περιπτώσει τὰ ἐξήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ, ἐν λόγῳ, ποσοῦ.

Ἐάν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν τέκνων ὑπερβαίῃ τὰ ὅρια τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἢ σύνταξις ἐκάστου τέκνου μειοῦται ἀναλόγως.

Προκειμένου περὶ τέκνου ὄρφανου ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων, ἢ κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἐδάφια ἐξευρισκόμενη σύνταξις αὐτοῦ διπλασιάζεται.

5. Οἱ, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1, ἔγγονοι, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιῶνται συντάξεως, ἐάν δὲν ὑφίσταται χήρα (χήρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, ἢ ἐάν, ὑφισταμένων τούτων, διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων αὐτῶν δὲν ἐξηγητήθη τὸ ποσὸν τῆς ὑἱεπιμένης συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης).

Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐκάστου ἐγγόνου, προγονοῦ ἢ γονεῶς ἰσοῦται πρὸς τὰ εἴκοσιν ἑκατοστὰ τῆς βασικῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης) χωρὶς ὅμως τὸ σύνολον τῶν συντάξεων τῶν ἐγγόνων, προγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῆ, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, τὸ ποσὸν τῆς ὑἱεπιμένης συντάξεως τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης), ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου, τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον ἐκ τῆς, ἐν λόγῳ, ὑἱεπιμένης συντάξεως μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος τῆς χήρας (τοῦ χήρου) ἢ τῶν τέκνων.

Αἱ διατάξεις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

7. Ἐάν πρόσωπον, ἐκ τῶν κατὰ τὰς προηγούμενας διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου δικαιουμένων συντάξεως, τελῆ εἰς κατάστασιν ἀπολύτου ἀνικανότητος, τὸ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρισμοὺς ἐξευρισκόμενον ποσὸν τῆς ἐτησίως αὐτοῦ συντάξεως ἐπαυξάνεται κατὰ τὸ ἡμισυ, χωρὶς ἢ τοιαύτη ἐπαύξησης νὰ θίγῃ ὅπωςδήποτε τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν δικαιουμένων συντάξεως προσώπων ἢ νὰ συνεπάγεται μείωσιν τινὰ τῶν ποσῶν τῶν συντάξεων αὐτῶν.

8. Πρόσωπα, ἐκ τῶν κατὰ τὸ παρὸν άρθρον δικαιουμένων συντάξεως, δὲν δικαιῶνται τοιαύτης ἢ στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐάν, δι' ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου, ἤθελε διαπιστωθῆ ἢ ἐνοχῆ αὐτῶν εἰς πράξιν, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (τῆς ἡσφαλισμένης ἢ τῆς συνταξιούχου).

Ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 43.

1. Ἐάν, εἰς περιπτώσιν ἀναπηρίας ἢ θανάτου ἡσφαλισμένου (ἡσφαλισμένης) παρὰ τῷ ἰδρύματι, ὁ ἀνάπηρος ἢ τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα πρόσωπα δὲν δικαιῶνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις τοῦ άρθρου 46 παραγράφου 2, χορηγεῖται αὐτοῖς ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσις κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἐπομένων παραγράφων.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένου (ἡσφαλισμένης) ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσεως :

α') Ἡ χήρα (χήρος).

β') Ἐλλείψει χήρας (χήρου) δικαιουμένης, τὰ τέκνα.

γ') Ἐλλείψει καὶ τέκνων δικαιουμένων, οἱ ἔγγονοι καὶ προγονοὶ.

καὶ δ') Ἐλλείψει καὶ ἐγγόνων ἢ προγόνων δικαιουμένων, οἱ γονεῖς.

3. Πάντα τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσεως, εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν θὰ ἐδικαιοῦντο συντάξεως, ἐάν ὁ θανὼν (ἢ ἡ θανούσα) ἐπλήρουν τὰς προϋποθέσεις τοῦ άρθρου 46 παράγραφος 1.

4. Ἐάν ὑπάρχωσι πλεῖονα δικαιούμενα πρόσωπα, ἢ ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσις κατανέμεται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἰσομοίριαν.

5. Τὸ ποσὸν τῆς ἐφ' ἀπαξ ἀποζημίωσεως ἰσοῦται πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐτησίως βασικῆς συντάξεως, ἣτις θ' ἀνεγνωρίζετο ὑπὲρ τοῦ ἡσφαλισμένου, ἐάν οὗτος, μετὰ πραγματοποίησιν τοῦ ἐν άρθρῳ 46 παράγραφος 1 ἐλαχίστου ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν εἰς ἣν ἀνῆκε κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐργασίας, ἤθελε καταστή ἀνάπηρος.

Ἐναρξίς καὶ λήξις δικαιώματος συντάξεως.

Ἄρθρον 44.

1. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξηγητήθη τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀσθενείας καὶ λήγει ἅμα τῇ παρόδῳ τῆς ἀναπηρίας ἢ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

2. Πρὸ εἰς σύνταξιν γήρατος δικαίωμα ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου, καθ' ὃν ὑπεβλήθη παρὰ τοῦ πληροῦντος τὰς προϋποθέσεις τοῦ άρθρου 46 παραγράφος 1 ἡσφαλισμένου ἢ, ἀρμοδίως ἐγκριθείσα, αἰτήσις του περὶ ἀπονομῆς συντάξεως καὶ λήγει ἅμα ὡς ἐκλείψωσιν αἱ ἐν άρθρῳ 41 προϋποθέσεις ἢ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

3. Τὸ δικαίωμα τῆς χήρας (χήρου) εἰς σύνταξιν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) καὶ λήγει διὰ τῆς τελέσεως νέου γάμου παρὰ τῆς χήρας ἢ διὰ τοῦ θανάτου τῆς χήρας ἢ τοῦ χήρου.

Εἰς τὴν περιπτώσιν τελέσεως νέου γάμου παρὰ τῆς χήρας χορηγεῖται εἰς αὐτὴν ἐφ' ἀπαξ βοήθημα ἴσον πρὸς δύο ἐτησίως συντάξεις αὐτῆς. Διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐν λόγῳ, βοηθήματος ἀποσβέννεται διὰ τὴν χήραν οἰσθηπότε ἀξίωσις σχετιζομένη πρὸς τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου.

3. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῶν τέκνων, ἐγγόνων καὶ προγόνων, ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου τοῦ γονεῶς ἢ πάπου ἢ, ἐπὶ τέκνου κυφορουμένου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου, ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς γεννήσεως αὐτοῦ. λήγει δ' ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 16ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἢ καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου τούτου :

α) διὰ τῆς συνάψεως γάμου, β) διὰ τῆς ἀναλήψεως βιοπεριστικῆς ἐργασίας, ἀποφερούσης ποσὸν τοῦλάχιστον τετραπλάσιον τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως καὶ γ) διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιοῦχου.

Τὸ ἀνωτέρω ὄριον ἡλικίας :

α) δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγόνου ἢ προγονοῦ ἀνικάνου, λόγῳ παθήσεως, διὰ πάσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν.

καὶ β) παρατείνεται μέχρι τοῦ εικοστοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐφ' ὅσον τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα συνεχίζουσι τὴν μόρφωσιν αὐτῶν εἰς σχολὰς γενικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαίδεψεως καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀσκοῦσι βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα.

4. Τὸ δικαίωμα τοῦ γονεῶς εἰς σύνταξιν ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου υἱοῦ (θυγατρὸς) καὶ λήγει διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιοῦχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ἰδρύματος τῶν παροχῶν.

Προϋποθέσεις διὰ παροχὰς εἰς περιπτώσιν ἀσθενείας.

Ἄρθρον 45.

1. Παρὰ τῶν ἐν τῷ άρθρῳ 31, 33 καὶ 34, χορηγοῦνται, εἰς μὲν τὸν ἡσφαλισμένον ἢ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐντὸς τὸ πολὺ ἐξ μηνῶν πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς

ἀσθενείας ἐπραγματοποιήσεν εἰκοσι τοὺλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, εἰς δὲ τὸν συνταξιοῦχον ἢ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἐφ' ὅσον οὗτος λαμβάνει σύνταξιν παρὰ τοῦ Ἰδρύματος. Αἱ παροχαὶ ὅμως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 31 χορηγοῦνται εἰς τὴν γῆραν ἠσφαλισμένου. Ἐάν οὗτος μὲν, ἐντὸς ἐξ τῶ πολλῶν μηνῶν πρὸ τοῦ θανάτου του, ἐπραγματοποιήσεν εἰκοσι τοὺλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, ὁ δὲ τοκετὸς ἤθελεν ἐπέλθῃ ἐντὸς τριακοσίων τῶ πολλῶ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου.

2. Αἱ παροχαὶ, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 35, 37 καὶ 38, χορηγοῦνται εἰς τὸν ἠσφαλισμένον (εἰς τὴν ἠσφαλισμένην) ἔάν οὗτος (αὐτή) κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος, τὸ προηγούμενον τοῦ ἔτους ἀναγγελίας πρὸς τὸ Ἴδρυμα τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ἐπραγματοποιήσῃς τοὺλάχιστον πενήντα ἡμέρας ἐργασίας.

Αἱ παροχαὶ τοῦ ἄρθρου 32 δὲν δύνανται νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τὸν ἠσφαλισμένον ἢ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ἐφ' ὅσον δὲν πληροῦνται οἱ ὅροι τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου.

3. Αἱ παροχαὶ τοῦ ἄρθρου 36 χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τοὺς πληροῦντας τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

Προϋποθέσεις διὰ χορήγησιν τῶν παροχῶν εἰς περίπτωσιν ἀναπηρίας, γῆρατος καὶ θανάτου.

Ἄρθρον 46.

1. Οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ τῶν παροχῶν, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 40, 41 καὶ 42, ἀναγνωρίζεται, ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος (ἠσφαλισμένη) δὲν ἐπραγματοποιήσεν ἑπτακοσίας πενήντα τοὺλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, ἐκ τῶν ὁποίων τριακοσίας τοὺλάχιστον ἐντὸς τριῶν τῶ πολλῶ ἔτων πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας ἢ τοῦ θανάτου του.

2. Τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς παροχῆς τοῦ ἄρθρου 43 ἀναγνωρίζεται ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος (ἢ ἠσφαλισμένη) ἐπραγματοποιήσεν ὀλιγωτέρως τῶν ἑπτακοσίων πενήντα καὶ περισσοτέρως τῶν τριακοσίων ἡμέρας ἐργασίας, ἐξ ὧν τοὺλάχιστον διακοσίας ἐντὸς τῶ πολλῶ τριετίας πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ἀναπηρίας ἢ τοῦ θανάτου του.

Εἰδικαὶ προϋποθέσεις διὰ θύματα ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν νόσων.

Ἄρθρον 47.

1. Διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας δὲν ἀπαιτεῖται ἢ πλήρως εἰς τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 45. Ἐάν ὁ ἠσφαλισμένος καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν συνεπείᾳ:

α) Ἀτυχήματος ἐκ βιαιῶν συμβάντος, ἐπελθόντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς.

καὶ β') Ἐξ ἐπαγγελματικῆς νόσου.

Ἐἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, ὁ ὑπολογισμὸς τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν ἐνεργεῖται βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐργασίας.

2. Ἐάν τὸ ἀτύχημα δὲν ἐπῆλθε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς, πᾶσαι αἱ παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, χορηγοῦνται εἰς τὸν ἠσφαλισμένον, ἐφ' ὅσον οὗτος πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 45 παραγράφου 1 ἐδάφ. πρώτου ἢ ἐπραγματοποιήσεν ἑκατὸν τοὺλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐντὸς διετίας πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ἀτυχήματος.

3. Ἐάν ἡ ἀναπηρία ἢ ὁ θάνατος τοῦ ἠσφαλισμένου ἐπέλθῃ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 1, διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν τῶν ἄρθρων 40 καὶ 42 δὲν ἀπαιτεῖται ἢ πλήρως εἰς τῶν προϋποθέσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου, ὁ δὲ μὴ ἐπραγματοποιήσῃς 750 ἡμέρας ἐργασίας ἠσφαλισμένος, λογίζεται ὡς ἐπραγματοποιήσας ταύτας.

Αἱ ἡμέραι ἐργασίας, αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπαιτούμεναι πρὸς συμπλήρωσιν τῶν 750 ἡμερῶν ἐργασίας, λογίζονται ὡς πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν τελευταίαν πραγματικὴν ἡμέραν ἐργασίας.

4. Ἐάν τὸ προκείμενον τὴν ἀναπηρίαν ἢ τὸν θάνατον τοῦ ἠσφαλισμένου ἀτύχημα δὲν ἐπῆλθε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς

ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς, ἀναγνωρίζεται δικαίωμα ἐπὶ τῶν παροχῶν τῶν ἄρθρων 40 καὶ 42, ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος πληροῖ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὡς ἐπαγγελματικὴ νόσος χαρακτηρίζεται ἢ ἐξ ὀξείας ἢ χρονίας δηλητηριάσεως ἢ ἀσθενείας, περιλαμβανομένης εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα Α, προσβολῆ τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐάν οὗτος, ἐντὸς τῆς προηγούμενης τῆς ἐπελεύσεως τῆς δηλητηριάσεως ἢ ἀσθενείας διετίας, ἐπραγματοποιήσῃς ἡμέρας ἐργασίας, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὁρισθῆσεται διὰ κανονισμοῦ, εἰς ἐπιχείρησιν, περιλαμβανομένην ἐν τῷ κατωτέρῳ πίνακι Β καὶ ἀντιστοιχοῦσαν εἰς τὴν προσβαλοῦσαν αὐτὸν δηλητηρίασιν ἢ ἀσθένειαν.

Π Ι Ν Α Κ Α Α'.

Ἀσθένειαι καὶ δηλητηριώδεις οὐσίαι.

α) Δηλητηρίασις διὰ μολύβδου τῶν κράματων καὶ συνθέτων αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀμέσων συνεπειῶν τῆς δηλητηριάσεως ταύτης.

β) Δηλητηρίασις δι' ὑδραργύρου τῶν ἀμαλαγμάτων καὶ τῶν συνθέτων αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀμέσων συνεπειῶν τῆς δηλητηριάσεως ταύτης.

γ) Μόλυβδος ἐξ ἀνθρακος.

Π Ι Ν Α Κ Α Β'.

Ἐπιχειρήσεις.

α) Κατεργασία μεταλλευμάτων ἐμπεριεχόντων μολύβδου, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς μολυβδόχου τέφρας τῶν ἐργοστασίων ψευδαργύρου. Τῆξις παλαιῦ ψευδαργύρου καὶ μολύβδου εἰς ἀκατεργάστους ὄγκους. Κατασκευὴ ἀντικειμένων ἐκ χυτοῦ μολύβδου ἢ μολυβδίνων μιγμάτων. Πολυγραφικαὶ βιομηχανίαι. Κατεργασία τῶν συνθέτων τοῦ μολύβδου, κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ ἠλεκτρικῶν συσσωρευτῶν. Παρασκευὴ καὶ χρῆσις ὑλογανωμάτων περιεχόντων μολύβδου. Στίλβωσις διὰ ρινισμάτων μολύβδου ἢ διὰ στιλβοκόνεως μολυβδόχου. Ἐργασίαι χρωματισμοῦ περιλαμβανούσαι τὴν προπαρασκευὴν ἢ τὴν κατεργασίαν ἐπιχρισμάτων, μαστίχης (στόκου) ἢ βαφῶν περιεχοῦσῶν χρωστικὰς οὐσίας μολύβδου.

β) Κατεργασία μεταλλευμάτων ὑδραργύρου, κατασκευὴ μετρικῶν καὶ ἐργαστηριακῶν ὀργάνων. Παρασκευὴ πρώτων ὕλων διὰ τὴν πιλοποιίαν. Ἐπιχρυσώσεις διὰ πυρός. Χρῆσις ὑδραργύρου ἀντλιῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων λευκοπυρακτώσεως. Κατασκευὴ ἐμπορευμάτων (καφυλίων) διὰ κροτοῦντος ὑδραργύρου.

γ) Κατεργασία ζωικῶν ὑπολειμμάτων. Φόρτωσις καὶ ἐκφόρτωσις, μεταφορὰ ἐμπορευμάτων.

Διὰ κανονισμῶν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ὁ κύκλος τῶν εἰς τὸν πίνακα Α ἀναφερομένων παθήσεων ἢ νὰ προστεθῶσιν καὶ ἕτεραι δηλητηριάσεις ἢ ἀσθένειαι, ὀριζομένων ἅμα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι Β' καὶ τῶν πρὸς αὐτὰς ἀντιστοιχοῦσῶν ἐργασιῶν ἢ ἐπιχειρήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV

Κοινὰ διατάξεις.

Καταβολὴ τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν.

Ἄρθρον 48.

1. Αἱ συντάξεις καταβάλλονται παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως εἰς μηνιαίας ἴσας δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός. Προκειμένου ὅμως περὶ συνταξιοῦχων διαμενόντων ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ, αἱ συντάξεις δύνανται νὰ καταβάλλωνται καὶ κατὰ διαστήματα μακρότερα, ὀριζόμενα διὰ κανονισμοῦ, ὅπως ἢ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος τῶν τοιούτων διαστημάτων.

Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ εἰς χρῆμα παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως καταβάλλονται παρὰ τῶν φορέων αὐτῆς εἰς τοὺς δικαιούχους κατὰ τρόπον καὶ εἰς χρόνον ὁρισθησόμενον διὰ κανονισμοῦ.

2. Ἐάν τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν λήξῃ πρὸ τῆς παρόδου ἰσθμῶν ἢ τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, δι' ὃ κατεβλήθη ἢ σχετικῆ δόσις, οὐδὲν μέρος τοῦ ποσοῦ τῆς ληφθείσης δόσεως ἀποδίδεται εἰς τὸν οἰκείον φορέα ἀσφαλίσεως. Ἐν ταιαύτῃ ὅμως περιπτώσει τὸ δικαίωμα εἰς παροχὰς τῶν τυχόν μετέπειτα δι-

καιουμένων συντάξεως προσώπων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς ἢ τοῦ, περὶ οὗ ἄνωτέρω, χρονικοῦ διαστήματος.

3. Τὰ κατὰ μῆνα ποσὰ τῶν συντάξεων στρογγυλεύονται εἰς ἀκεραίας δραχμάς, τῶν κλασμάτων τῆς δραχμῆς, τῶν μὲν κάτω τῶν πεντήκοντα λεπτῶν, παραλειπομένων, τῶν δ' ἄνω τῶν πεντήκοντα λεπτῶν, λογιζομένων ἐκάστοτε ὡς ἀκεραίων δραχμῶν.

4. Κακῶς χορηγηθεῖσαι εἰς χρῆμα παροχαὶ καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ἐντεταγμένων αὐτὰς ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, ἐκτὸς ἐὰν οἱ λαβόντες αὐτάς ἀπέκρυψαν οὐσιώδη περιστατικά ἢ ἐπεκαλέσθησαν τοιαῦτα ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ἀναληθοῦς αὐτῶν, ὅποτε αἱ χορηγηθεῖσαι παροχαὶ καταλογίζονται εἰς βάρος τούτων.

Αἱ κατὰ τὰ ἄνωτέρω χορηγηθεῖσαι παροχαὶ ἀποδίδονται εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα ἀσφαλίσεως ἐντόκως πρὸς ὁ ο)ο.

Οἱ, περὶ ὧν ἄνωτέρω, καταλογισμοὶ ἐνεργούντι δι' ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν φορέων τῆς Ἀσφαλίσεως.

Ἐξόφλησις καὶ εἰδικὴ προστασία παροχῶν.

Ἄρθρον 49

1. Ἡ ἐξόφλησις τῶν εἰς χρῆμα παροχῶν τῶν χορηγουμένων παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου οὐδ' εἰς πληρωμὴν οἰουδήποτε φόρου.

2. Πᾶσαι αἱ πράξεις δικαστικαί, διοικητικαὶ καὶ ἐξώδικοι ἢ παντὸς εἴδους πληρεξούσια πρὸς ἀναγνώρισιν, δικαστικὴν ἐπιδίωξιν ἢ πραγματοποιήσιν τῶν, ἐν λόγῳ, παρεχῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους, τὰ δὲ διὰ πληρεξούσια καταβλητέα συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα δὲν δύνανται νὰ υπερβαίνωσι τὰς 20 δραχμάς.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἐν ζωῇ, ἡ κατάσχες ἢ ἡ ἐκχώρησις τῶν παροχῶν τῶν χορηγουμένων παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχες ἢ ἐκχώρησις μέχρι τῶν δύο πέμπτων τοῦ ποσοῦ τῶν συντάξεων ἀναπηρίας ἢ γήρατος λόγῳ διατροφῆς συζύγου, κατιόντων ἢ ἀνιόντων.

4. Συμφηρισμὸς τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον χορηγουμένων παροχῶν ἐπιτρέπεται μόνον πρὸς ἀπόθεσιν οἰασθήποτε ὑφελίης τῶν δικαιούχων πρὸς τοὺς φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως.

Ὁ διὰ τὸν ἄνωτέρω λόγον συμφηρισμὸς ἐνεργεῖται ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

5. Ἐὰν ὁ δικαιούχος οἰασθήποτε ἐκ τῶν παροχῶν εἰς χρῆμα θηλώσῃ ἄγνοιαν γραμμάτων, ἢ πρὸς αὐτὸν καταβολὴ ἐνεργεῖται ἐγκύρως ἐπὶ ὑπογραφῇ ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως παρὰ δύο ἀξιοπιστῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐνεργούντος τὴν πληρωμὴν μαρτύρων, προτεινομένων παρὰ τοῦ δικαιούχου.

Ἄναστολὴ καταβολῆς συντάξεων.

Ἄρθρον 50.

Ἡ καταβολὴ τῶν παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως χορηγουμένων συντάξεων πάσης φύσεως ἀναστέλλεται :

α) Ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος ἐκτίει ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μακροτέραν τῶν, ἐξ μηνῶν. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα ἄτινα, εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ συνταξιούχου, θὰ ἐδικαιούνητο συντάξεως, δύναται νὰ καταβάλλεται εἰς τὰ, ἐν λόγῳ, πρόσωπα τὸ ποσὸν συντάξεως, ὅπερ εἰς τὴν ἐν λόγῳ περίπτωσιν θ' ἀπενέμετο αὐτοῖς.

καὶ β) Ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος, ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου φορέως ἀσφαλίσεως, παραμένει ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πλέον τῶν ἐξ μηνῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ συνταξιούχου καὶ κατόπιν ἱατρικῆς γνωματεύσεως περὶ τῆς καλῆς καταστάσεως τῆς υγείας του, δύναται νὰ χορηγηθῇ αὐτῷ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις, ἴση πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιπέσεως αὐτοῦ συντάξεως, ἐπὶ ὀριστικῇ ἀποσβέσει τοῦ ἐπ' αὐτῆς δικαιώματός του καὶ πάσης ἀξιώσεως οἰουδήποτε ἐπὶ οἰασθήποτε παροχῆς τῆς ἀσφαλίσεως.

Συρροή παροχῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἄρθρον 51.

1. Ἐὰν πληροῦνται αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν χορήγησιν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον πλείονων παροχῶν εἰς χρῆμα, χορηγούνται πᾶσαι ἄνευ περιορισμοῦ τινός.

2. Ἐὰν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως βεβαιούται ὅτι τὸ ἀτύχημα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ὀφείλεται εἰς δόλον τοῦ ἐργοδότη τοῦ ὑπ' αὐτοῦ προστηθέντος προσώπου, ὁ ἐργοδότης ὑποχρεούται ὅπως καταβάλῃ :

α') Εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα τῆς ἀσφαλίσεως πᾶσαν δαπάνην τούτου, προκληθεῖσαν ἐκ τῆς λόγῳ τοῦ ἀτυχήματος χορηγησεως παροχῶν καὶ

β') Εἰς τὸν θανόντα ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 42 δικαιούμενα πρόσωπα τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὸ ἀστικὸν δίκαιον ἀνηκούσης αὐτῷ ἀποζημιώσεως καὶ τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον χορηγητέων αὐτοῖς παροχῶν.

Ἡ περὶ τῆς ἢ παρούσα παράγραφος κατὰ τὸ κοινὸν ἀστικὸν δίκαιον ἐπιδικαζομένη ἀποζημίωσις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ υπερβαίη τὸ διπλάσιον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον α' καταβλητέου εἰς τὸν φορέα τῆς ἀσφαλίσεως ποσοῦ.

3. Διὰ Κανονισμοῦ ὁρισθῆσονται ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τῆς προηγούμενης παραγράφου δαπανῶν καὶ τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ, περὶ οὗ τὸ ἐδάφιον β' τῆς αὐτῆς παραγράφου, ὡς καὶ τὰ ὄργανα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, δι' ἀποφάσεων τῶν ὁποίων καθορίζονται αἱ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον, ὑποχρεώσεις τοῦ ἐργοδότη.

Π α ρ α γ ρ α φ ῆ.

Ἄρθρον 52.

1. Πᾶσαι αἱ εἰς χρῆμα παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας παραγράφονται μετὰ ἐξ μηνῶν, ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί.

2. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ εἰς ἐφάπαξ ἀποζημίωσιν παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γενέσεώς του.

Οὐδέποτε χορηγούνται παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως συντάξεις ἀναδρομικῶς διὰ χρόνον μακρότερον τῶν 12 μηνῶν.

3. Ἀπαιτηταὶ συντάξεις, μὴ εἰσπραχθεῖσαι ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν κατέστησαν ἀπαιτηταί, παραγράφονται.

4. Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου δικαιώματα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, τοῦ θανόντος, ἢ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τούτου παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς βεβαιώσεως τὴν εὐθύνην ἀποφάσεως.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν ἀφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἰδιαιτέρα ἀντίληψις ὑπὲρ τῶν συνταξιούχων.

Ἄρθρον 53

1. Οἱ φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ παρέχωσιν εἰς τοὺς συνταξιούχους περιθάλψιν εἴτε εἰς Καταστήματα περιθάλψεως ἀναπήρων ἢ γερόντων εἴτε εἰς Ὀρφανοτροφεία ἢ ἕτερα εὐαγῆ Ἰδρύματα :

α') ἐπὶ τῇ αἰτήσει, ἀναλόγως, ἢ τῶν ἰδίων ἢ τῶν ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων αὐτῶν, καὶ

β') κατ' αἴτησιν τῆς ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου διαμονῆς τῶν συνταξιούχων, ἐφόσον πρόκειται περὶ τοξικομανῶν ἢ μεθυσκομένων καθ' ἑξιν ἢ περὶ πασχόντων ἐξ ἐπικινδύνων ψυχικῶν παθήσεων.

2. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ μετριασμοῦ ἢ ἀρσεως τῆς ἀναπηρίας τῶν συνταξιούχων ἢ πρὸς ἐπιβράδυνσιν τῆς πρόδου αὐτῆς, οἱ φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ ὑποβάλλωσιν αὐτοὺς εἰς θεραπείαν, χορηγούντες αὐτοῖς τὰς παροχὰς τοῦ ἄρθρου 32.

3. Ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τὰ ἄνωτέρω περιθάλπομένων ἢ θεραπευομένων συνταξιούχων μειοῦται εἰς τὸ τέταρτον μὲν ἐὰν οὗτοι δὲν θαρύνωνται διὰ τῆς συντηρήσεως μελῶν οἰκογενείας, εἰς τὸ ἡμισυ δὲ ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει.

4. Ἐὰν, πταίσματι τοῦ συνταξιούχου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κηδεμόνος αὐτοῦ, δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 1 χορήγησις αὐτῷ τῆς, περὶ τῆς, ἢ ἐν λόγῳ παράγραφος, περιθάλψεως ἢ ἐὰν ὁ

συνταξιούχος ἀρνήται· να ὑποβληθῆ εἰς τὴν, περὶ ἧς ἡ παράγραφος 2 θεορατεῖαν ἢ διακόπτη ταύτην προὐφως καὶ ἄνευ ἀποχρώντος λόγου. αἱ φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ στρώσιν αὐτὸν ἐκάστοτε τοῦ ὄλου ἡ μέρους τῆς συντάξεώς του· ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῶν 6 μηνῶν.

5. Διὰ Κανονισμοῦ θέλουσιν ὀρισθῆ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Προληπτικὴ δράσις.

Ἄρθρον 54.

1. Οἱ φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ λαμβάνωσι πᾶν μέτρον, γενικῆς ἢ ἐιδικῆς φύσεως, θεωρούμενον παρὰ τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ὡς συντελοῦν εἰς τὴν πρόληψιν ὁσθενειῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν κοινωνικῶν τοιούτων (φυματιώσεως, καρκίνου, ἀφροδισίων, ἀλκοολισμοῦ κλπ.) ὡς καὶ τῆς ἀναπηρίας καὶ νὰ ἐνισχύουν προσταθείας τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων ἢ Ὁργανισμῶν, Ὁργανώσεων ἢ Ἰδρυμάτων, τεινούσας εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου ὑγιεινῆς τῆς σπουδαιῆς ἡλικίας ἢ τῶν λαϊκῶν τάξεων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἠσφαλισμένων, τῶν συνταξιούχων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν.

2. Τὸ Ἰδρυμα δύναται νὰ ἐνισχύῃ, δι' ἐιδικῶν ὑπαλλήλων, τὴν δρᾶσιν τοῦ Σώματος Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας, πρὸς διαφύλαξιν τῆς ὑγείας καὶ σωματικῆς ἀκεραιότητος τῶν ἠσφαλισμένων.

Διὰ Κανονισμῶν θέλουσιν ὀρισθῆ λεπτομερῶς ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ προσόντα καὶ καθήκοντα τῶν ἀνωτέρω ἐιδικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρυματος, ὁ τρόπος ἐνασκήσεως τῶν ἔργων των, ὁ βαθμὸς ἐξαρτήσεως των παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἐργασίας καὶ αἱ σχέσεις των πρὸς τοὺς ἐκασταχοῦ Ἐπιθεωρητὰς Ἐργασίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐργοδοτῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν λήψιν τῶν ἀρμοδίως ὑποδεικνυμένων μέτρων ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν ἠσφαλισμένων ἐν τοῖς τόποις ἐργασίας.

3. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δὲν χορηγοῦνται ἄδειαι ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς μηχανημάτων, εἰμὴ μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ταῦτα θὰ περιλαμβάνωσι καὶ τὰς σχετικὰς προφυλακτικὰς κατὰ τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν νόσων, συσκευὰς ἢ ἐξαρτήματα, τὰς ὑποδεικνυμένας παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἐργασίας.

4. Τὸ Ἰδρυμα δύναται νὰ συνιστᾷ ὑποτροφίαν πρὸς εὐρυτέραν ἐιδικὴν κατάρτισιν εἰς Ἐσπερίαν τῶν πρὸς πρόληψιν τῶν ἐπαγγελματικῶν κινδύνων τεταγμένων ἰδίων ἢ δημοσίων ὀργάνων. Διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς Ἐσπερίαν τῶν τελευταίων τούτων ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰς Ἐσπερίαν ἀποστελλόμενοι ὑποχρεοῦνται μετὰ ταῦτα νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀναλόγως παρὰ τῆ Ἐπιθεωρήσεως Ἐργασίας ἢ τῷ Ἰδρυματι. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὑπέχουσι τὰς εὐθύνας τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου α' τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2258 κωδικοποιημένου νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

5. Ἴνα ἡ προληπτικὴ δρᾶσις του καταστή πλεον ἀποτελεσματικὴ, τὸ Ἰδρυμα δύναται νὰ ὀργανώῃ, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἐκθέσεις ὑγιεινῆς, νὰ συνιστᾷ καὶ συντηρῆ μυσεῖα τῶν ὀργάνων καὶ συσκευῶν προλήψεως των ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν νόσων καὶ νὰ καταβάλλῃ συστηματικὰς προσταθείας, δι' εἰκόπων, κινηματογραφικῶν ταινιῶν, διαλέξεων, περιοδικῶν δημοσιεύσεων καὶ λιτικῶν ὑγειονομικῶν ἐκδόσεων, ἀφ' ἐνὸς πρὸς διέγερσιν παρὰ τοῖς ἠσφαλισμένοις τῆς προσοχῆς πρὸς προσφύλαξιν ἀπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν κινδύνων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα καταστή, δι' αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των, συνήθεια ἢ τήρησις τῶν κανόνων τῆς ὑγιεινῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Προαιρετικὴ Ἀσφάλισις.

Πρόσθετος καὶ αὐτοτελής.

Ἄρθρον 55.

1. Διὰ συμβάσεων, συναπτομένων μεταξὺ ἀφ' ἐνὸς ἠσφαλισμένου ἢ ομάδος ἠσφαλισμένων ἢ ἐργοδοτῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου

τοῦ Ἰδρυματος, δύναται τοῦτο, ἐπὶ τῇ καταβολῇ, εἴτε παρὰ τῶν ἠσφαλισμένων εἴτε παρὰ τῶν ἐργοδοτῶν εἴτε παρ' ἀμφοτέρων, ἀσφαλίστων, ν' ἀναδέχεται τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους :

α) τῶν, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 40, 41 42 καὶ 43 παροχῶν ἢ τινῶν ἐκ τούτων εἴτε ἠξυμμένων κατὰ ποσὸν εἴτε ὑπὲρ κύκλου δικαιουμένων προσώπων εὐρυτέρου τοῦ διὰ τῶν ἄρθρων 42 καὶ 44 παρ. 3 διαγραφόμενων εἴτε ὑπὸ προϋποθέσεις εὐνοϊκωτέρας τῶν ἐν ἄρθρῳ 46 καθοριζομένων.

καὶ β) ὀρισμένου κεφαλαίου.

Κανονισμὸς θέλει ὀρίσῃ τὰ καταβλητέα ἀσφάλιστρα καὶ ἐδικώτερον τὰς χορηγητέας προσθέτους παροχάς.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω συμβάσεων δύναται νὰ ὀρίζεται, ὅτι τὰ παρὰ τῶν ἠσφαλισμένων καταβλητέα ἀσφάλιστρα, παρακρατοῦνται ἐκ τῶν μισθῶν αὐτῶν παρὰ τοῦ ἐργοδοτοῦ. Διὰ τὴν καταβολὴν καὶ εἰσπραξίν των παρὰ τοῦ ἐργοδοτοῦ παρακρατουμένων ἀσφαλίστων καὶ τῶν παρὰ τούτου ὑπεσχημένων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος περὶ καταβολῆς καὶ εἰσπραξέως τῶν εἰσφορῶν.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ἰδρυμα, ὅπως διὰ συμβάσεων, κατατιζομένων μετὰ προσώπων μὴ ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου, ἀναλαμβάνῃ τὴν χορήγησιν αὐτοῖς παροχῶν ἐναντι ἀσφαλίστων.

Οἱ γενικοὶ ὅροι οὗς δέον νὰ διαλαμβάνωσιν αἱ τοιαῦται συμβάσεις καὶ τὰ τιμολόγια τῶν καταβλητέων ἀσφαλίστων ὀρισθῆσονται διὰ κανονισμοῦ.

3. Διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων θέλουσι συσταθῆ δύο ταμεῖα ἀσφαλίσεως, τὸ ἐν διὰ τοὺς ἔμπορους τῆς χώρας, τὸ δ' ἕτερον διὰ τοὺς ἐπαγγελματίας καὶ βιοτέχνους τῆς χώρας χωρὶς νὰ ἀποκλείεται καὶ ἡ σύστασις ἐνὸς ταμείου ἀσφαλίσεως διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα.

Τὰ οὕτω συσταθησόμενα ταμεῖα θ' ἀποτελέσουν νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ἐδρεύοντα ἐν Ἀθήναις καὶ ὑπόκειμενα εἰς τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας (Διευθύνσεις Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς προνοίας) ἀσκούμενον εἰς τὴν ἔκτασιν, καθ' ὃν τρόπον καὶ δι' ὧν ὀργάνων θέλουσι ὀρίξει Διατάγματα ἐκδιδομένα κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενα καὶ θὰ καλύπτουν τοὺς κινδύνους ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου.

Διὰ Διαταγμάτων καθ' ὅμοιον τρόπον ἐκδοθησομένων θέλουσι καθορισθῆ ὁ τρόπος διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ ταμείων, οἱ εἰς αὐτὰ ὑποχρεωτικῶς ἀσφαλισθησόμενοι, οἱ πόροι τῶν ταμείων εἰς βᾶρος ὅμως ἀποκλειστικῶς τῶν ἀσφαλισθησομένων, αἱ χορηγητέαι παροχαὶ καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀπονομῆς αὐτῶν ὡς καὶ ὁ κύκλος τῶν εἰς αὐτὰ δικαιουμένων προσώπων.

Ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ταμείων θὰ ἰσχύουν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 28-30, 48-53 καὶ 76 καὶ 77 τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ παροχαὶ θ' ἀπονέμονται καὶ αἱ σχετικαὶ ὀμφισθηθήσεις θὰ ἐπιλύονται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 57-66 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα, μετὰ τὴν διαφορὰν, ὅτι ὅπου παρὰ τῶν ἐν λόγῳ διατάξεων ὀρίζεται συμμετοχὴ ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν μετέχουν ἀντ' αὐτῶν ἀναλόγως ἰσάριθμοι ἔμποροι ἢ ἐπαγγελματίαι ἢ βιοτέχναι.

Προαιρετικὴ συνέχισις τῆς ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 56.

1. Πρόσωπον διατελέσαν ἠσφαλισμένον παρὰ τῷ Ἰδρυματι ἐάν, ἐντὸς τῆς ἀμέσως πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας πενταετίας, εἴχε πραγματοποιήσῃ τοὐλάχιστον τετραετίας ἡμέρας ἐργασίας, δικαιούται, πρὸ τῆς παρόδου δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐργασίας, νὰ συνεχίσῃ προαιρετικῶς τὴν ὑπαγωγὴν του εἰς τὴν ἀσφάλισιν (ἀσφάλισιν ἀσθενείας, ἀσφάλισιν ἀναπηρίας γήρατος καὶ θανάτου) παρὰ τῷ Ἰδρυματι καταβάλλον ἀνελλιπῶς ὀλοκληρῶν τὸ ποσὸν τῆς εἰσφοράς.

2. Διὰ τὴν προαιρετικὴν συνέχισιν τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν

ἀσφάλισιν ὁ ἐνδιαφερόμενος δικαιούται νὰ κατατάξῃ ἐξυπὸν εἴτε εἰς τὴν μισθολογικὴν κλάσιν, εἰς ἣν ἀνήκε κατὰ τὴν τελευταίαν πραγματοποιηθεῖσαν ἡμέραν ἐργασίας, εἴτε εἰς μίαν τῶν δύο ἀμειώσεων κατωτέρων μισθολογικῶν κλάσεων.

3. Ὁ προαιρετικῶς συνεχίζων τὴν ὑπαγωγὴν τοῦ εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐξομοιοῦται κατὰ πάντα πρὸς τὸν ὑποχρεωτικῶς ἡσφαλισμένον.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Ἀπονομὴ παροχῶν καὶ ἐπίλυσις ἀμφισβητήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

Ἀπονομὴ παροχῶν.

Διαδικασία καὶ ἀρμοδία ὄργανα.

Ἄρθρον 57.

1. Αἱ πάσης φύσεως παροχαὶ τῆς ἀσφαλίσεως χορηγοῦνται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν δικαιουμένων προσώπων δι' ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, ἅτινα θέλει ὀρίσῃ κανονισμός.

Κανονισμὸς θέλει ὀρίσῃ τὸν τρόπον αἰτήσεως τῶν παροχῶν καὶ διαπιστώσεως τῶν ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων.

2. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου μειώσεις, ἀναστολαί, διακοπαὶ ἢ στερήσεις τῶν παροχῶν ἢ αἱ ἐκπτώσεις ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τούτων δικαιώματος ἀπαγγέλλονται καὶ οἱ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 49 παρ. 3 συμψηφισμοὶ ἐνεργοῦνται δι' ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

3. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δικαιοῦνται ν' ἀξιῶσι παρὰ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως τὴν ἔκδοσιν ἐγγράφων εἰδικῶς ἠτιολογημένων ἀποφάσεων, ὡσάντις τὰ ἐν λόγῳ, ὄργανα ἀρνοῦνται τὴν χορήγησιν τῶν αἰτουμένων παροχῶν εἴτε ἀπολύτως εἴτε ἐν τῇ ἐκτάσει καὶ τῇ μορφῇ ὑφ' ἣν αἰτοῦνται ταύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

4. Ἐὰν ἀπορριφθῇ αἴτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἀναπηρίας ἢ διακοπῆ ὀριστικῶς τοιαύτης σύνταξης, ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν δύναται νὰ ὑποβάλῃ, πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους, νέαν αἴτησιν περὶ ἀπονομῆς τοιαύτης συντάξεως, ἐκτὸς ἐὰν διὰ γνωματεύσεως τῆς ἀρμοδίας πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς βεβαιωθῇ, ὅτι εἰς τὴν τελευταίως διαπιστωθεῖσαν κατάστασιν τῆς υἱείας του ἐπῆλθεν οὐσιώδης μεταβολή. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ τυχὸν ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀπορρίπτεται, ἀποκλειομένου οἰουδήποτε ἐνδίκου μέσου κατὰ τῆς, ἐν λόγῳ, ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως.

5. Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθήσεται ὁ τρόπος τῆς κοινοποιήσεως τῶν, περὶ ὧν ἄνωτέρω, ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

Διαπίστωσις ἀναπηρίας καὶ ἀπολύτου ἀνικανότητος.

Ἄρθρον 58.

1. Ὅσάντις αἰτεῖται σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας ἢ ἀπολύτου ἀνικανότητος, ἢ διαπίστωσις τούτων γίνεται παρὰ πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐκάστη πρωτοβάθμιος ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν ἰατρῶν, ὀριζομένων, διὰ πάντας τοὺς φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως, παρὰ τοῦ Ἰδρύματος. Ὁ ἐκάστοτε ὅμως κρινόμενος, ὁ Ἐπιτροπὸς ἢ ὁ κηδεμὼν αὐτοῦ δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν ἐνὸς ἰατροῦ τῆς ἐκλογῆς του. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τῶν ἰατρῶν, ὀριζόμενος παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, ἀντικαθίσταται παρὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ κρινομένου προτεινομένου.

2. Τὰ ἀρμοδία ὄργανα τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως διὰ τὴν χορήγησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου, ἢ ὁ αἰτούμενος ταύτας δικαιούται νὰ προσβάλῃ τὴν γνωμάτευσιν τῆς οἰκείας πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τοὺς ὀρισμοὺς κανονισμοῦ, ἐνώπιον δευτεροβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς. Τὰ ἐκ τούτου τυχὸν ἔξοδα μετακινήσεως τοῦ αἰτουμένου, ὀριζόμενα διὰ κανονισμοῦ, εἰς μὲν τὴν πρώτην περιπτώσιν βαρύνουσι τὸν οἰκεῖον φορέα ἀσφαλίσεως, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περιπτώσιν κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν τοῦτον κατὰ τὸ ἔτερον δὲ ἥμισυ τὸν αἰτούμενον.

3. Ἐὰν ἡ οἰκεία δευτεροβάθμιος ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ, διο-

φωνοῦσα πρὸς τὴν κρίσιν τῆς πρωτοβαθμίου ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, δικαιώσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ αἰτουμένου, τὸ βαρύνον τοῦτον ποσὸν τῶν ἐξόδων μετακινήσεως ἡποδίζεται αὐτῷ παρὰ τοῦ οἰκείου φορέως ἀσφαλίσεως.

4. Ἐκάστη δευτεροβάθμιος ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ, ἀπαρτίζεται ἐξ ἐνὸς ἰατροῦ ἀνωτέρου ὑγειονομικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Ἰδρύματος, ὡς Προέδρου καὶ ἐτέρων δύο ἰατρῶν πείρας καὶ εὐρυτερας καταρτίσεως, ὀριζομένων παρὰ τοῦ Ἰδρύματος. Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ὅμως τοῦ ἐξεταζομένου, τοῦ Ἐπιτρόπου ἢ τοῦ κηδεμῶνος αὐτοῦ, ἀντικαθίσταται δι' ἰατροῦ τῆς ἐκλογῆς τούτων εἰς τῶν ἰατρῶν, ὀριζόμενος παρὰ τοῦ Ἰδρύματος.

Αἱ δευτεροβάθμιος ὑγειονομικαὶ ἐπιτροπαὶ, κρίνουσαι εἰδικῶς παθήσεις ἢ βλάβας, δύναται νὰ προσλαμβάνωσιν εἰδικὸν ἰατρὸν ὅστις ἔχῃ συμβουλευτικὴν ψήφον.

Αἱ γνωματεύσεις τῶν δευτεροβαθμίων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν ἀποτελοῦν πλήρη ἀπόδειξιν διὰ τοὺς φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τὰ, περὶ ὧν κατωτέρω, διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια.

5. Διὰ κανονισμῶν θέλουσιν ὀρισθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν, ὁ τρόπος συγκροτήσεώς των καὶ τὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων των, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν εἰς αὐτὰς μετεχόντων καὶ ἐν γένει τὰ τῆς καθοδηγήσεως τῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐπίτευξιν ὁμοιομορφου ἐκτιμῆσεως παρ' αὐτῶν τῶν διαφόρων περιπτώσεων ἀναπηρίας καὶ ἀπολύτου ἀνικανότητος.

Αἱ δαπάναι συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῶν πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν βαρύνουσι τὸ Ἴδρυμα. Διὰ κανονισμοῦ ὅμως δύναται νὰ ὀρισθῶσιν ἐξέταστρα καταβαλλόμενα εἰς τὸ Ἴδρυμα παρὰ τῶν λοιπῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, δι' ἐκάστην γνωμάτευσιν παρεχομένην τῇ αἰτήσῃ των ἢ κατ' αἴτησιν προσώπων αἰτουμένων παρ' αὐτῶν τὴν χορήγησιν παροχῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II.

Ἐνδίκαια μέτρα.

Ἔφεσις.

Ἄρθρον 59.

1. Ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐναντίον τῶν ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως, αἱ ὅποια ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον:

α) Τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ τὸν ἀπ' αὐτῆς ἀποκλεισμὸν προσώπων ἢ τὴν κατάταξιν τῶν ἡσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις.

β) Τὸν καθορισμὸν τῶν καταβλητέων εισφορῶν ἢ τὴν ἐπιβολὴν προσθέτων τελῶν διὰ καθυστερουμένης εισφορᾶς ἢ τὴν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 73, ἐπαύξεισιν τῶν βαρυνόντων τοὺς ἐργοδότας τμημάτων τῶν εισφορῶν ἢ τὴν καταβολὴν δαπανῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 51 παράγραφος 2 ἐδ. α' ἢ καταλογισμοὺς εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 74.

γ) Τὴν μείωσιν ἢ πρόσκαιρον στέρησιν ἢ τὴν πρόσκαιρον ἢ ὀριστικὴν διακοπὴν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἢ τὴν ἐκπτώσιν ἀπ' αὐτῶν ἢ τὴν ἄρνησιν χορηγήσεως αὐτῶν, εἴτε ἀπολύτως, εἴτε εἰς ἣν μορφήν ἢ εἰς ἣν ἔκτασιν ἢ ὑφ' ἧς προϋποθέσεις αἰτοῦνται ταύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

δ) Τὴν μείωσιν ἢ τὴν πρόσκαιρον ἢ τὴν ὀριστικὴν διακοπὴν ἢ τὴν στέρησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου ἢ τὴν ἀναστολὴν ἢ τὴν ἄρνησιν χορηγήσεως παρὰ τῶν παροχῶν εἴτε ἀπολύτως εἴτε ὑφ' ἧς μορφήν ἢ εἰς ἣν ἔκτασιν ἢ ὑφ' ἧς προϋποθέσεις αἰτοῦνται ταύτας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ καταλογισμοὺς, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 48.

2. Προκειμένου περὶ ἀποφάσεων περὶ ὧν τὰ ὑπὸ στοιχεῖα α ἕως γ ἐδάφια τῆς προηγουμένης παραγράφου ἢ ἔφεσις ἀσκέεται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν, ἐνώπιον τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ὁ ἐνδιαφερόμενος.

3. Αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων, περὶ ὧν τὸ ὑπὸ στοιχεῖον δ ἐδάφιον τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀσκοῦνται παρὰ τῶν

ένδιαφερομένων ή τών πληρεξουσίων αυτών ενώπιον τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

4. Ἡ περί ἐφέσεως αἰτήσεις συντάσσεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἐπιδίδεται ἐντός ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας καί εἶναι ἀπαραδεκτος ἐάν δέν συνοδεύηται διά γραμματίου καταθέσεως εἰς τὸ Ἰδρυμα τοῦ σχετικοῦ παραβόλου.

Τὸ κατατεθὲν παράβολον, γενομένης δεκτῆς τῆς ἐφέσεως, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον παρὰ τοῦ Ἰδρυματος, ἐν ἀντιθέτῳ δέν περιπτώσει καταπίπτει ὑπὲρ αὐτοῦ.

5. Ἡ ἐνάσκησις ἐφέσεως δέν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως.

6. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ἰπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης ὁρισθῆσονται :

α) ὁ τρόπος ἐπίδοσεως καὶ καταχωρήσεως τῆς περι ἐφέσεως αἰτήσεως.

β) αἱ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων προθεσμίαι ἐνάσκησεως τῶν ἐφέσεων, αἵτινες δέν δύναται νὰ εἶναι βραχύτεραι τῶν 15 ἡμερῶν, οὐδὲ μικρότεραι τῶν τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων.

καὶ γ) τὰ εἰς τὸ Ἰδρυμα διὰ τὴν ἐνάσκησιν ἐφέσεως καταβλητέα παράβολα, ὧν τὰ ποσὰ ὁρισθῆσονται, ἀναλόγως τῶν ἐκκαλουμένων ἀποφάσεων, οὐχὶ κάτω τῶν 10 δραχμῶν οὐδὲ πλέον τῶν δραχμῶν διακοσίων.

Προσφυγή.

*Ἄρθρον 60.

1. Ἐναντίον τῶν κατ' ἔρεσιν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων χωρεῖ προσφυγή ενώπιον τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, ἀσκουμένη παρὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως ἢ παρ' αὐτῶν τούτων τῶν ἀνοικυμένων ἢ τῶν πληρεξουσίων των.

2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύουσιν ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν προσφυγῶν.

3. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ἰπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης θέλουσιν ὁρισθῆ :

α) ὁ τρόπος ἐπίδοσεως τῆς περι προσφυγῆς αἰτήσεως.

β) αἱ ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν κατ' ὄν ἢ προσφυγῆ ἀναφέσεων προθεσμίαι πρὸς ἐνάσκησιν αὐτῆς, αἵτινες δέν δύναται νὰ εἶναι βραχύτεραι τῶν τριάκοντα ἡμερῶν οὐδὲ μικρότεραι τῶν τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων.

καὶ γ) τὰ εἰς τὸ Ἰδρυμα διὰ τὴν ἐνάσκησιν προσφυγῆς καταβλητέα παράβολα, ὧν τὰ ποσὰ ὁρισθῆσονται, ἀναλόγως τῶν κατ' ὄν αἱ προσφυγαὶ ἀποφάσεων, οὐχὶ κατώτερα τῶν δραχ. 75 οὐδ' ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν 400.

*Ἄρθρον 61.

Αἰτήσεις ἀναιρέσεως

1. Κατ' ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται, ἐντός τοιάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, αἰτήσεις ἀναιρέσεως ενώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διὰ ψευδῆ ἐρημνεῖαν ἢ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἢ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθησομένων κανονισμῶν.

2. Ἡ περί ἀναιρέσεως αἰτήσεις ὑποβάλλεται καὶ ἐνδικάζεται κατὰ τὰς ἰσχύουσας περί Συμβουλίου Ἐπικρατείας διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Διοικητικὰ Ἀσφαλιστικὰ Δικαστήρια.

Πρωτοβάθμια Διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια.

*Ἄρθρον 62.

1. Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 59 ἀναφερομένων ἐφέσεων, συνιστῶνται εἰς τὰς ἔδρας τῶν σεβαστοτέρων ὑποκαταστημάτων τοῦ Ἰδρυματος, τῶν ὑποδεικνυμένων παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν Ἰπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, πρωτοβάθμια Διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια.

2. Ἡ σύστασις ἐκάστου πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ἰπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, ὅπερ ὀρίζει τὴν ἔδραν καὶ τὴν κατὰ τὸν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ.

3. Ἐκαστὸν πρωτοβάθμιον διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Προέδρου, ἐκ δύο Παρέδρων καὶ τοῦ Γραμματέως.

4. Ὁ Πρόεδρος ἐκάστου πρωτοβαθμίου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος ἀναπληρωτῆς τοῦ Προέδρου, διορίζονται ἐκ τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τούτου ὑπηρετούντων Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδικῶν.

5. Ἐκ τῶν δύο Παρέδρων ὁ εἰς καὶ δύο ἀναπληρωταὶ του, διορίζονται ἐκ προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν, ὁ δ' ἕτερος καὶ δύο ἀναπληρωταὶ του εἰς τὴν τάξιν τῶν μισθωτῶν.

6. Οἱ Παρέδροι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων διορίζονται ἐκ καταλόγων περιλαμβανόντων διπλάσιον τῶν διοριστέων ἀριθμὸν προσώπων, οὓς ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Ἰπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αἱ ἐπαγγελματικαὶ ὁργανώσεις τῶν ἐργοδοτῶν καὶ μισθωτῶν τῆς ἔδρας τοῦ πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

Ἐάν δέν ὑφίστανται τοιαῦται ὁργανώσεις ἢ ἐάν, ὑφισταμένων τοιούτων, ἢ ὑποβολῆ, τῶν ἐν λόγῳ, καταλόγων, ἐντός προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, οὐδέποτε δὲ βραχυτέρας τῶν 10 ἡμερῶν, δέν καθίσταται δυνατὴ ὑπαιτιότητι τῶν σχετικῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων, οἱ Παρέδροι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων ὑποδεικνύονται παρὰ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

7. Διατάγμα, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ἰπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλει ὁρίσῃ εἰδικώτερον τὰ τῆς ἐν γένει ὑποδείξεως τῶν Παρέδρων καὶ ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, τὴν σειράν ἀναπληρώσεως τῶν Παρέδρων καὶ τοὺς λόγους καὶ τὸν τρόπον ἀντικαταστάσεως καὶ παύσεως τούτων καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

8. Ὁ Γραμματεὺς ἐκάστου πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ διορίζεται ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ ὑποκαταστήματος τοῦ Ἰδρυματος τῆς ἔδρας τοῦ πρωτοβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

Δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον.

*Ἄρθρον 63.

1. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ἰπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλει συσταθῆ ἐν Ἀθήναις δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον, πρὸς ἐκδίκασιν τῶν, περί ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 59, ἐφέσεων καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 60 ἀσκουμένων προσφυγῶν.

2. Τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου, τεσσάρων μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου καὶ τρεῖς ἀναπληρωταὶ αὐτοῦ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος διορίζονται ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων Ἐφετῶν.

4. Τὰ δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δευτεροβαθμίου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου διορίζονται ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κεκτημένων πτυχίον Νομικῆς Σχολῆς. Ἐκ τῶν ἰδίων διορίζονται καὶ ἐξ ἀναπληρωτῶν τῶν, ἐν λόγῳ, μελῶν.

Ἐκ τῶν λοιπῶν δύο μελῶν ὁ εἰς δέον ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν, ἀποκαλούμενος ἐργοδοτικὸν μέλος, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὴν τῶν μισθωτῶν, ἀποκαλούμενον ἐργατικὸν μέλος.

Τὸ ἐργοδοτικὸν μέλος διορίζεται διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος τέσσαρα ἀναπληρωματικά. Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους διορίζονται τέσσαρα ἀναπληρωματικά τοῦ ἐργατικοῦ μέλους.

5. Τὰ ἐργοδοτικὸν καὶ τὸ ἐργατικὸν μέλος καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν διορίζονται ἐκ διπλάσιου τῶν διοριστέων ἀριθμοῦ προσώπων, ὑποδεικνυμένων εἰς τὸν Ἰπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατ' ὄν τρόπον ὑποδεικνύονται εἰς αὐτὸν τὰ πρόσωπα, ἐξ ὧν διορίζονται τὰ ἐργοδοτικὰ καὶ ἐργατικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρυματος.

6. Ὁ Γραμματεὺς καὶ ὁ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ λαμβάνονται

ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος.

7. Πρὸς ταχύτεραν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων δύναται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, νὰ χωρισθῇ τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον εἰς δύο τμήματα. Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει, τὸ μὲν πρῶτον τμήμα συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 Προέδρου, μελῶν καὶ Γραμματέως, τὸ δεύτερον τμήμα ἐξ ἐνὸς τῶν ἀναπληρωτῶν τοῦ Προέδρου τοῦ πρώτου τμήματος, ὡς Προέδρου, ἐκ δύο ἀναπληρωματικῶν τῶν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν αὐτοῦ, ἐξ ἐνὸς ἀναπληρωματικῶν τοῦ ἐργοδοτικοῦ μέλους, ἐξ ἐνὸς ἀναπληρωματικῶν τοῦ ἐργατικῶν μέλους καὶ ἐξ ἐνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τοῦ Ἰδρύματος, ὡς Γραμματέως.

Οἱ ἀπομένοντες ἀναπληρωταὶ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν ἀναπληροῦσι τοὺς Προέδρους καὶ τὰ μέλη τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου τμήματος κατὰ σειράν, ὀριζομένην διὰ τοῦ ἀνωτέρου Διατάγματος.

8. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλουσιν ὀρισθῆ οἱ λόγοι καὶ ὁ τρόπος ἀντικαταστάσεως καὶ παύσεως τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

Κοινὰ διατάξεις

Ἄρθρον 64.

1. Τὰ πρωτοβάθμια διοικητικὰ ἀσφαλιστικὰ δικαστήρια, τὸ δευτεροβάθμιον διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον ἢ ἕκαστον τῶν τμημάτων τούτων ἀποτελοῦσιν ἰδίας ἀνεξαρτήτους ἀρχάς.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν Προέδρων καὶ Παρέδρων καὶ τῶν Γραμματέων τῶν πρωτοβαθμίων διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων, καὶ τῶν ἀναπληρούντων αὐτούς, ὡς καὶ τοῦ Προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ δευτεροβαθμίου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης.

3. Οἱ Παρέδροι τῶν πρωτοβαθμίων διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καὶ τὰ μέλη (τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ) τοῦ δευτεροβαθμίου διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου, διορίζονται ἐπὶ διετῆ θητεία.

3. Οὐδεὶς διορίζεται, οὐδὲ δύναται νὰ εἶναι Παρέδρος (τακτικὸς ἢ ἀναπληρωματικὸς) πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου ἢ τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν ἐργοδοτικὸν ἢ ἐργατικὸν μέλος τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου:

α) Ἐὰν δὲν ἔχει συμπληρώσει τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

β) Ἐὰν δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ, οὐ μετέχει, ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου.

γ) Ἐὰν δὲν ἔχει ἀπολυτήριον τοῦλάχιστον δημοτικοῦ σχολείου, καὶ

δ) Ἐὰν κατεδικάσθῃ ἢ καταδικασθῇ εἰς τινα τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 22 καὶ ἐπομένων τοῦ ποινικοῦ νόμου.

4. Ἡ ἰδιότης τοῦ Παρέδρου (τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ) ἢ τοῦ τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ ἐργοδοτικοῦ ἢ ἐργατικοῦ μέλους τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν ἰδιότητα ὑπαλλήλου τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως ἢ τοῦ τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ μέλους τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τούτων ἢ τῶν παρ' αὐτῶν συστασμένων ἐπιτροπῶν.

5. Διὰ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ Προέδρου ἢ τῶν Παρέδρων πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τῶν τμημάτων τούτου ἐφαρμόζονται ἀνεξαιρέτως αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐναντίον ἀποφάσεως ἀπορριπτέου τὴν αἴτησιν ἐξαίρεσεως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

Δὲν συγγωρεῖται ὑπόβολή αἰτήσεως περὶ ἐξαίρεσεως τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἐξαίρεθέντος.

6. Αἱ δαπάναι λειτουργίας τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καθορίζονται διὰ κανονισμοῦ καὶ καταβάλλονται παρὰ τοῦ Ἰδρύματος, βαρύνουσαι τοὺς φορεῖς τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ λόγον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρ' αὐτοῖς ἡσφαλισμένων.

Διαδικαστικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 65.

1. Οἱ διάδικοι δύναται νὰ ἐμφανίζονται ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καὶ διὰ πληρεξουσίων.

Κανονισμὸς θέλει ὀρίσῃ τὰ ἀνώτατα ὄρια τῶν ἀμοιβῶν τῶν ἐκ τῶν πληρεξουσίων δικηγόρων καὶ δικολάβων.

2. Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑποθέσεων διεξάγεται καὶ ἀπόντος τοῦ προσηκόντως κληθέντος διαδίκου.

3. Αἱ κλήσεις τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων ἐνεργοῦνται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ πρωτοβαθμίου ἢ τοῦ Γραμματέως τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τῶν τμημάτων τούτου, κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ὁρισμῶν τῆς ποινικῆς δικονομίας.

4. Ἡ διαδικασία ἐνώπιον τῶν πρωτοβαθμίων ἢ τοῦ δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου ἢ τῶν τμημάτων τούτου εἶνε δημοσία καὶ προφορική. Δι' ἀποφάσεων ὅμως τοῦ δικαστηρίου δύναται ν' ἀποκλείεται ἡ δημοσιότης τῆς συζητήσεως, ὡςάκις κρίνεται ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστά ἤθη ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν.

5. Τὰ πρωτοβάθμια καὶ τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον ἢ τὰ τμήματα τούτου, ἐν τῇ ἐκδίκασει τῶν ὑποθέσεων, ἀναζητοῦσιν ἐξ ἐπαγγέλματος τὴν οὐσιαστικὴν ἀλήθειαν, χρησιμοποιοῦντα καὶ ἐλευθέρως ἐκτιμῶντα πάντα τὰ ἐν ταῖς ποινικαῖς δίκαις ἐπιτρεπόμενα ἀποδεικτικὰ μέσα.

Κατὰ τῶν ψευδορκούντων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 266 τοῦ ποινικοῦ νόμου

Ἐὰν ἀποδείξει δὲν νὰ διεξαχθῶσιν ἐκτὸς τῆς ἔδρας των, τὰ πρωτοβάθμια καὶ τὸ δευτεροβάθμιον Διοικητικὸν ἀσφαλιστικὸν δικαστήριον, ἢ τὰ τμήματα τούτου δύναται ν' ἀναθέτωσιν τὴν διεξαγωγὴν εἰς κατώτερον δικαστήριον ἢ ἄλλην δημοσίαν Ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς διεξαγωγῆς.

6. Αἱ ἀποφάσεις τῶν πρωτοβαθμίων διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων, τοῦ δευτεροβαθμίου τοιοῦτου ἢ ἐκάστου τῶν τμημάτων αὐτοῦ, ἐκδίδονται ἡτιολογημένοι καὶ ἀπαγγέλλονται ἐν δημοσίᾳ αὐτῶν συνεδριάσει.

7. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, θέλουσιν ὀρισθῆ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν Προέδρων τῶν πρωτοβαθμίων Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ δευτεροβαθμίου τοιοῦτου ἢ τῶν τμημάτων αὐτοῦ, ὁ χρόνος καὶ τόπος τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν, ὁ τρόπος καὶ ἡ σειρά εἰσαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων πρὸς ἐκδίκασιν, ὡς καὶ ὁ τρόπος λήψεως, κοινοποιήσεως καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν.

Ἐὑρυνσις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν

δικαστηρίων.

Ἄρθρον 66.

1. Διὰ τῶν περὶ ὧν ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 31 συμβάσεων, τῶν συναπτομένων μεταξὺ τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συναλλασσομένων ἰατρῶν, φαρμακοποιῶν ἢ πάσης φύσεως θεραπευτηρίων, δύναται νὰ ὀρίζεται, ὅτι αἱ μεταξὺ των ἐκ τῶν συμβάσεων ἀναφυόμενα διαφορὰ λύονται παρὰ πρωτοβαθμίων Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων ἢ τοῦ δευτεροβαθμίου τοιοῦτου ἢ τινὸς τῶν τμημάτων αὐτῶν κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένην διαδικασίαν, ἀποκλειομένης τῆς τακτικῆς τοιαύτης.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Διοικητικῶν ἀσφαλιστικῶν δικαστηρίων, ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, διαφορῶν, ἵνα καταστώσιν ἐκτελεσταί, δέον νὰ περιφθῶσιν τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ ὑπάγεται ἡ ἔδρα τοῦ οἰκείου ἀσφαλιστικοῦ δικαστηρίου.

Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐνεργουμένης περιοφῆς τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Συμβούλιον τῶν Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.

Σύστασις—Σύνθεσις.

Ἄρθρον 67.

1. Παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Διευθυνσις Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας) συνιστᾶται Συμβούλιον τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, ἀποκαλούμενον ἐν τοῖς ἐπομένοις Συμβούλιον, ὅπερ ἀπαρτίζεται ἐκ τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων μελῶν.

2. Τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου εἶναι :

α) εἰς καθηγητῆς ἐκ τῶν διδασκόντων Πολιτικὴν Οἰκονομίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἢ τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

β) εἰς τῶν παρὰ τῇ αὐτῇ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ ἢ τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καθηγητῶν τῶν Μαθηματικῶν.

γ) ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

δ) εἰς Ἐφέτης ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Ἐφετεῖῳ Ἀθηνῶν.

ε) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

στ') δύο ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν.

ζ) δύο ἀντιπρόσωποι τῶν μισθωτῶν.

καὶ η) δύο ἐπιστήμονες, ἐμφανίζοντες εἰδικότητα εἰς τὰ θέματα τῆς Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, εἰς Βουλευτῆς καὶ εἰς Γερουσιαστῆς ὑποδεικνυόμενοι παρὰ τοῦ οἰκείου νομοθετικοῦ Σώματος ἕκαστος ἐν ἀρχῇ ἐκάστης τακτικῆς Συνόδου καὶ εἰς ἰατρὸς ὑποδεικνυόμενος παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου.

3. Ἐκτακτὰ μέλη εἶναι :

α) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Δημοσίας Ὑγείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς.

β) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

γ) Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

δ) Εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου.

4. Παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ὑπάρχει γραμματεὺς οὗτος καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, ὀρίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκ τῶν γραμματέων ἢ εἰσηγητῶν τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ἐπικουρεῖται εἰς τὰ ἔργα του παρ' ἐνὸς γραφέως τοῦ, ὡς ἄνω Ὑπουργείου, ὀριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Διορισμὸς τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 68.

1. Ὁ διορισμὸς τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Οἱ ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν μισθωτῶν διορίζονται ἐκ τριπλαρίου τῶν διοριστέων ἀριθμοῦ προσώπων, ὑποδεικνυόμενων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τούτου, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας ὀρισθησόμενα.

3. Τὰ ἐκ τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου προερχόμενα μέλη διορίζονται ἐξ ἑξ ἰατρῶν ὑποδεικνυόμενων παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

4. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὀρισθήσονται οἱ λόγοι ἀντικαταστάσεως τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α, β, δ, στ, ζ καὶ η τακτικῶν μελῶν καὶ τῶν ὑπὸ στοιχεῖα α καὶ δ ἐκτάκτων τοιούτων.

Οἱ ἀντικαταστάται διαύουσι τὸ ὑπόλοιπον τῆς θητείας των ἀντικαθισταμένων.

5. Διὰ τοὺς παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπους, τῶν ἐργοδοτῶν, μισθωτῶν, τῶν ἰατρῶν καὶ τὰ ὑπὸ στοιχεῖον η τακτικὰ

μέλη αὐτοῦ ἰσχύουσιν αἱ ἀπαγορεύσεις καὶ τὰ ἀσυμβίβαστα, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 64 παράγραφος 3.

6. Τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Συμβούλιον Ἐποπτείας Ἐργατικῶν Ἀσφαλίσεων, ἅμα τῇ πρώτῃ συγκροτήσει τοῦ Συμβουλίου καταργεῖται, αἱ δὲ ἀρμοδιότητες αὐτοῦ, μεταβιβάζονται εἰς τὸ Συμβούλιον.

Λειτουργία τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 69.

1. Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἅμα τῷ διορισμῷ των, συνεργόμενα προσκλήσει καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, ἐκλέγουσι μεταξὺ αὐτῶν τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συμβουλίου.

2. Τὸ Συμβούλιον καλεῖται εἰς συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου λογιζέται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑπτὰ τοῦλάχιστον τακτικῶν μελῶν, λαμβάνει δὲ ἀποφάσεις διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων μελῶν, διὰ ψήφων ὅμας οὐχὶ ὀλιγωτέρων τῶν πέντε, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς γνώμης ὑπὲρ ἢς ἐδόθη ἢ ψήφος τοῦ προεδρεύοντος.

Τὰ ἑκτακτὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καλοῦνται εἰς συνεδριάσεις τούτου μόνον προκειμένου περὶ γνωμοδοτήσεων ἐπὶ τῶν σχεδίων κανονισμῶν τῶν προβλεπομένων παρὰ τῶν ἄρθρων 31, παράγραφος 1, 2, 6, 7 καὶ 8, 32, 33, 35 παρ. 3 καὶ 6, 47 ἐδάφιον τελευταῖον καὶ 58.

3. Ἡ ἡμερησία διάταξις τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου καταρτίζεται παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου, παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου τὰ δὲ πρακτικὰ συντάσσονται ἐπιμελεῖα τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως καὶ ὑπογράφονται παρ' αὐτῶν.

Τὰ πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν ἐκθέσεων τῶν εἰσηγητῶν καὶ τῶν Εἰσηγητικῶν Ἐπιτροπῶν δημοσιεύονται κατ' ἔτος εἰς ἴδιον τεύχος.

4. Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Εἰσηγητῶν ἢ τῶν ἀποτελούντων τὰς Εἰσηγητικὰς Ἐπιτροπὰς καὶ αἱ λοιπαὶ δαπάναι τοῦ Συμβουλίου βαρύνουσι τὸ Ἴδρυμα, ὀρίζονται δὲ διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος καὶ δημοσιευομένων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

5. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὀρισθήσονται ἐν λεπτομερείᾳ τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων τούτων.

Εἰσηγηταὶ καὶ Εἰσηγητικαὶ Ἐπιτροπαί.

Ἄρθρον 70.

1. Τὰ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ Συμβουλίου ἀναγκαζόμενα θέματα δύνανται, πρὸ πάσης συζητήσεως ἐν συνεδρίᾳ αὐτοῦ, νὰ παραπέμπωνται παρὰ τοῦ Προέδρου ἢ, τούτου ἀπόντος ἢ κωλυομένου, παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου, εἰς Εἰσηγητὰς ἢ Εἰσηγητικὰς Ἐπιτροπὰς ἐκπληρούσας τὰ ἔργα τῶν κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὀρισθησόμενα.

2. Ὡς Εἰσηγηταὶ ἢ μέλη Εἰσηγητικῶν Ἐπιτροπῶν δύνανται νὰ ὀρίζωνται μέλη τακτικὰ ἢ ἑκτακτὰ τοῦ Συμβουλίου, ὁ Τμηματάρχης Κοινωνικῆς Προνοίας, ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας ἢ οἱ παρὰ τῷ Τμήματι Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Εἰσηγηταὶ ἢ ὁ Τμηματάρχης Κοινωνικῆς Ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

Ὅσάκις Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ἐργοδοτικὸν μέρος τοῦ Συμβουλίου, ἀπαραιτήτως δέον νὰ μετέχη αὐτῆς καὶ ἐργατικὸν τοιοῦτο καὶ ἀντιστρόφως.

Ἀρμοδιότητες.

Ἄρθρον 71.

1. Ἐκτός τῶν δι' ἑτέρων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἀντικειμένων εἰς τὸ Συμβούλιον λειτουργιῶν καὶ καθηκόντων, ἔργα τοῦ Συμβουλίου εἶναι :

α) Ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ παντὸς νομοσχεδίου, Διατάγματος ἢ κανονισμοῦ ἀνεφερομένου εἰς τὸν θεσμὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

β) Ἡ μέριμνα τῆς τελειοποιήσεως τοῦ θεσμοῦ τούτου διὰ τῆς καταρτίσεως εἰδικῶν προσωπικοῦ, τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρευνῆς τῶν προβλημάτων τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τῆς ἐκδόσεως περιοδικῶν δημοσιευμάτων καὶ ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν, πρωτοτύπων ἢ ἐν μεταφράσει, καὶ διὰ τῆς παρακολουθήσεως ἐπισήμων ἢ ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος Συνεδρίων κοινωνικῆς πολιτικῆς.

καὶ γ) Ἡ προσπάθεια μορφώσεως παρὰ τῷ πληθυσμῷ ἀσφαλιστικῆς συνειδήσεως διὰ λαϊκῶν περιοδικῶν δημοσιευμάτων καὶ διὰ τῆς ὁργανώσεως διαλέξεων, ἀναφερομένων εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως.

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'.

Κυρώσεις καὶ τελικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Κ υ ρ ῶ σ ε ι ς .

Εὐθύνη καὶ προστασία τῶν ὁργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως
"Ἄρθρον 72.

1. Τὰ μὴ ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως ἢ τῶν παρ' αὐτῶν συνιστωμένων τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἢ ἐποπτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, οἱ πάρεδροι καὶ τὰ ἐργοδοτικὰ-ἐργατικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, ὡς καὶ οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τοῦ Συμβουλίου ὑπέχουσι, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των, τὰς πεινικὰς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀπολαύουσι τῆς ὑπὲρ τούτων θεσπισμένης διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου εἰδικῆς προστασίας.

2. Οἱ ἱατροί, φαρμακοποιοί, μαῖαι καὶ νοσοκόμοι, οἱ συμβαλλόμενοι μετὰ τοῦ Ἰδρύματος, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐναντι τούτου, ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων, ὑπέχουσι τὰς εὐθύνας καὶ ἀπολαύουσι τῆς εἰδικῆς προστασίας, περὶ ᾧ ἡ προηγούμενη παράγραφος.

Ἐπαύξεις εἰσφορῶν διὰ μὴ τήρησιν μέτρων ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας.

"Ἄρθρον 73.

1. Προκειμένου περὶ ἐργοδοτῶν μὴ συμμορφουμένων πρὸς τὰ μέτρα, τὰ ὑποδεικνυόμενα παρὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 54 παράγρ. 2 ἀναφερομένων ὁργάνων, διὰ τὴν ὑγιεινὴν καὶ ἀσφάλειαν τῶν ἡσφαλισμένων εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας, τὰ διὰ κανονισμοῦ ὀρισθόμενα ὄργανα αὐτῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως δύνανται νὰ ἐπαυξάνουσι τὸ πολὺ κατὰ 50 ο) τὰ βαρύνοντα τοὺς ἐν λόγῳ, ἐργοδότας τμήματα τῶν εἰσφορῶν.

2. Ἡ ἐπιβολὴ τῶν ἀνωτέρω ἐπαυξήσεων αἴρεται, εὐθὺς ὡς διαπιστωθῇ ὅτι ὁ ἐργοδότης συνεμορφώθη πρὸς τὰ ὑποδειχθέντα μέτρα.

Καταλογισμὸς ἱατρῶν δι' ἀδικαιολογητῶς χορηγουμένας παροχὰς.

"Ἄρθρον 74.

1. Οἱ μετὰ τοῦ ἰδρύματος συμβεβλημένοι ἱατροὶ εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἐκ βαρείας ἀμελείας ἢ προθέσεως ἤθελον προκαλέσῃ ἀδικαιολογητῶς τὴν παρ' αὐτοῦ ἢ τῶν λοιπῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως χορηγήσιν παροχῶν, ἐκτὸς ἄλλων τυχόν εὐθυνῶν, καταλογίζονται διὰ τῆς ἀξίας τῶν χορηγηθεισῶν παροχῶν ὑπὲρ τοῦ χορηγήσαντος ταύτας φορέως τῆς ἀσφαλίσεως.

2. Διὰ τὰς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῶν ὁρισμῶν τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀποφαίνεται, αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου φορέως τῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἀφ' οὗ προηγουμένως ἀκούσῃ τὸν ὑπεύθυνον ἱατρὸν, τριμελῆς Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ δύο ἱατρῶν ὀριζομένων παρὰ τοῦ ἰδρύματος καὶ ἐνὸς ἱατροῦ, ὀριζομένου παρὰ τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἀσκεῖ τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα ὁ λογιζόμενος ὡς ὑπεύθυνος ἱατρὸς, ἢ δὲ ἐκτίμησις εἰς χρέμα τῶν εἰς εἶδος ἀδικαιολογητῶς χορηγηθεισῶν παροχῶν ἐνεργεῖται παρὰ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν χορήγησιν αὐτῶν ὁργάνων τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως.

Διὰ κανονισμοῦ ὀρισθῆσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου.

3. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν περὶ ᾧ ἡ προηγούμενη παράγραφος, Ἐπιτροπῶν ἐπιτρέπεται ἢ προσφυγῇ ἀκούμενη κατὰ

τὰ εἰδικώτερον διὰ κανονισμοῦ ὀρισθόμενα ἐνώπιον συμβουλίου ἀπαρτιζομένου, ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου Ἰατρικοῦ Συλλόγου ὑποδεικνυομένου τακτικοῦ μέλους τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων καὶ τῶν ἐκτάκτων μελῶν τούτου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ προθεσμία ἐνασχίσεως τῶν τοιούτων προσφυγῶν, τὸ καταβλητέον παράβολον καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀποδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον διέπονται παρὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 60.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου εἰς οὐδὲν ἕτερον ἐνδικον μέσον ὑπόκειται.

Ἡ κοινοποίησις τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ Συμβουλίου τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐνεργεῖται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ Διατάγματος.

Στέρησις παροχῶν.— Ἐκπτώσις.

"Ἄρθρον 75.

1. Ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ὁ συνταξιούχος ἐάν, διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, τιμωρηθῇ δι' ἀδίκημα διαπραχθὲν εἰς θάρος τοῦ Ἰδρύματος ἢ τῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν αὐτοῦ ἢ τῶν μετὰ τούτου συμβεβλημένων ἰατρῶν, μαῖων, φαρμακοποιῶν καὶ νοσοκόμων, δύνανται νὰ στερηθῇ τῶν εἰς χρέμα παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐπὶ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῶν τριῶν μηνῶν.

Ὁ οὗτος στερούμενος τῶν παροχῶν ἡσφαλισμένος δὲν ἀπαλλάσσεται κατὰ τὸν χρόνον τῆς στέρησεως, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 βαρύνοντος αὐτὸν τμήματος τῶν εἰσφορῶν.

2. Ὁ ἡσφαλισμένος ἢ ὁ συνταξιούχος ἐάν, ποιῆται, αὐτὸς ἢ μέλος τῆς οἰκογενείας του, κατάχρησιν τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας, δύνανται νὰ κηρύσσῃται ἐκπτώσις τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων του ἐπὶ χρόνον οὐχὶ βραχύτερον τοῦ μηνός, οὐδὲ μακρότερον τῶν τριῶν μηνῶν.

Διὰ τὸν ἐκπίπτοντα ἡσφαλισμένον ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ποινικαὶ διατάξεις.

"Ἄρθρον 76.

1. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς αὐστηροτέρων διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου, διὰ κρατήσεως ἀπὸ 3 μέχρι 30 ἡμερῶν ἢ διὰ προστίμου μέχρι 500 δραχμῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, τιμωρεῖται πᾶς ὅστις διὰ ψευδῶν δηλώσεων ἢ πληροφοριῶν ἔτυχεν ἢ ἐπιζητεῖ νὰ τύχῃ τῶν παροχῶν τῆς ἀσφαλίσεως ἢ ὁ παραβαίνων τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ παρὰ τοῦ ἄρθρου 4 παραγρ. 1 προβλεπομένου κανονισμοῦ ἢ ὁ δι' ἀπρεπούς ἢ θορυβώδους συμπεριφορᾶς εἰς τὰ Ἰατρεία τοῦ Ἰδρύματος δυσχεραίνων τὸ ἐν αὐτοῖς ἐπιτελούμενον ἔργον.

2. Διὰ προστίμου ἀπὸ δραχμῶν 100 μέχρι 2.000 τιμωρεῖται πᾶς ἐργοδότης, ἐάν παραβῇ τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 5 καὶ 9 παρ. 1 τῶν θάσει τούτων ἐκδιδομένων Κανονισμῶν καὶ τοῦ ἄρθρου 27 παράγραφος 1.

Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς, τὸ ποσὸν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιβαλλομένου προστίμου πολλαπλασιάζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διακεκριμένων παραβάσεων ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, εἰς θάρος τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ παραβάσις, χωρὶς ὅμως ἐν τῷ συνόλῳ νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 10.000 διὰ τὰς ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος λαβούσας χῶραν παραβάσεις.

3. Διὰ τοῦ ἀνωτέρω προστίμου τιμωρεῖται ὁ ἐργοδότης, ὁ κατὰ παραβάσιν τοῦ ἄρθρου 27 παρακρατῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ἡσφαλισμένων ποσὰ ἀνώτερα τῶν ἐν ἄρθρῳ 26 εἰς θάρος τούτων ὀριζομένων.

Τὸ ποσὸν τῶν ἐν λόγῳ προστίμων πολλαπλασιάζεται ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διακεκριμένων παραβάσεων ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, τῶν βλαπτομένων ἐκ τῆς παραβάσεως, χωρὶς ὅμως ἐν τῷ συνόλῳ νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 20.000 διὰ τὰς ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος λαβούσας χῶραν παραβάσεις.

4. Διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 3.000 δραχμῶν τιμωροῦνται τὰ, περὶ ᾧ ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9, ὄργανα ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν ὀρισμῶν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ'.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Μετάστασις ἡσφαλισμένου εἰς ἕτερον φορέα ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 77.

1. Ἐπὶ μεταβολῆς ἐν τῇ ἐπαγγελματικῇ ἀπασχολήσει τοῦ ἡσφαλισμένου, συνεπαγομένης ἀλλαγῆν τοῦ φορέως τῆς ἀσφαλίσεως, ἢ ὑπαγωγῇ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀσφάλισιν συνεχίζεται παρὰ τῷ νέῳ φορεῖ, κατὰ τὰς διατεταχθεὶς τούτου διατάξεις.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν τὸ ὑπὲρ τοῦ ἡσφαλισμένου, παρὰ τῷ πρώτῳ φορεῖ, ποσὸν τοῦ μαθηματικοῦ ἀποθέματος μεταφέρεται εἰς τὸν νέον φορέα, ὃ δὲ διαδραμῶν χρόνος ἀσφαλίσεως τοῦ ἡσφαλισμένου λογίζεται ὡς διανυθεὶς παρὰ τῷ νέῳ φορεῖ, εἰς μισθολογικὰς ὅπως κλάσεις συνεπαγομένης εἰσφορᾶς ἐκ τῶν ὁποίων τὸ διὰ τὸν ἐν λόγῳ χρόνον μαθηματικὸν ἀπόθεμα παρὰ τῷ φορεῖ τούτῳ νὰ μὴ υπερβαίνει τὸ ἐκ τοῦ πρώτου φορέως μεταφερόμενον. Ἐὰν τὸ εἰς τὸν νέον φορέα μεταφερόμενον ποσὸν εἴναι ὑπέρτερον τοῦ μαθηματικοῦ ἀποθέματος, ὅπερ ἤθελε σχηματισθῆ παρὰ τῷ φορεῖ τούτῳ κατὰ τὸν διαδραμῶν χρόνον ἀσφαλίσεως, τοῦ ἡσφαλισμένου κατατεταγμένου καθ' ὅλον τὸν χρόνον τούτου εἰς τὴν ΙΧ μισθολογικῇ κλάσιν, ἢ διαφορά ἀποδίδεται εἰς τὸν ἡσφαλισμένον παρὰ τοῦ νέου φορέως, ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Ὁ τρόπος ἐξευρέσεως τοῦ ὑπὲρ ἐκάστου ἡσφαλισμένου μαθηματικοῦ ἀποθέματος ὀρισθῆσεται διὰ Κανονισμοῦ.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ νόμου 4548 καύουσι νὰ ἰσχύωσι δι' ἕκαστον Δήμον, ἅμα ὡς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δὲ ποσὰ τῶν μέχρι τοῦ χρονικοῦ τούτου σημείου ἐνεργηθειῶν κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπαχθέντος εἰς τὴν ἀσφάλισιν προσωπικοῦ ἀποδίδονται εἰς τὸ Ἴδρυμα μετὰ καταστάσεως ἐμφανιούσης τὸ ὄνοματεπώνυμον τῶν προσώπων, ἐπὶ τῶν μισθῶν τῶν ὁποίων ἐνεργήθησαν αἱ κρατήσεις καὶ τὰ παρ' ἐκάστου τούτων παρακρατηθέντα ποσὰ, πρὸς ἀναδρομικὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑπαγωγῆς τῶν προσώπων τούτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν, καθ' ὃ θέλει ὀρίση κανονισμὸς. Ἐπὶ θανάτου τινὸς τῶν, ἐν λόγῳ, προσώπων, ἐπισυμβάντος κατὰ τὸν μέχρι τῆς ὑπαγωγῆς τούτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν χρόνον, τὸ ποσὸν τῶν ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐνεργηθειῶν κρατήσεων ἀποδίδεται παρὰ τοῦ ἰδρύματος, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 48, 50, 51 καὶ 52 τοῦ αὐτοῦ νόμου 4547 «περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων» ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται.

3. Πᾶσα ἀμφισβήτησις ἀναφουμένη ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου λύεται ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς δι' ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἰσχύουσαι διατάξεις δι' ἀτυχήματα ἐργασίας.

Ἄρθρον 78.

1. Εἰς περίπτωσιν ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν, ἀναπηρίας ἢ θανάτου, ὀφειλομένου εἰς ἀτύχημα ἐκ βιαίου συμβάντος ἐπελθόντος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς, ἐὰν ὁ παθὼν ἔχει ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν καὶ ὡς ἐκ τούτου δικαιούται οὗτος, ἢ, ἐν περιπτώσει θανάτου του, τὰ ἐν ἄρθρῳ 42 ἀναφερόμενα πρόσωπα, τῶν παροχῶν τῶν ἀσφαλίσεων τοῦ παρόντος νόμου, ὃ οἰκεῖος ἐργοδότης ἀπαλλάσσεται τῆς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 24 Ἰουλίου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων» ὡς αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ὑποχρέωσης πρὸς καταβολὴν τῆς παρὰ τούτων προβλεπομένης ἀποζημιώσεως καὶ ἐξόδων νοσηλείας καὶ κηδείας.

2. Ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν καταργοῦνται αἱ διατάξεις, αἱ καθορίζουσαι τὴν παρὰ τούτου χορηγούμενην προστασίαν εἰς τοὺς ἐργάτας ἢ ὑπαλλήλους μεταλλείων, μεταλλουργείων, ὀρυκτῶν καὶ λατομείων.

Συμβάσεις Ἰδιωτικῶν Ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων

δι' ἀτυχήματα ἐργασίας.

Ἄρθρον 79.

1. Αἱ παρὰ τῶν κατὰ τὸ Β. Διάταγμα, περὶ οὗ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὑποχρέων εἰς ἀποζημιώσιν ἐν περιπτώσει ἀτυχήματος συναφθεῖσαι συμβάσεις, περὶ μεταθέσεως τῶν διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποχρεώσεων τῶν εἰς ἰδιωτικὰς ἀσφαλιστικὰς ἐπιχειρήσεις, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ μέχρι τῆς λήξεώς των, οὐχὶ ὅμως καὶ πέραν τῆς 1 Ἰανουαρίου 1934. Αἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος συναπτόμεναι ὡς ἄνω συμβάσεις καύουσιν ἰσχύουσαι ἅμα τῇ ὑπαγωγῇ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν εἰς οὗς ἀναφέρονται μισθωτῶν.

2. Ἐὰν τὰ πρόσωπα τὰ παρέχοντα ἐργασίαν ἢ ὑπηρεσίας ἔναντι μισθοῦ εἰς ἐργοδότην συμβεβλημένον κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ παρόντος νόμου πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1934, ἰσὺν τμήμα τῶν εἰσφορῶν τῶν βαρυνουσῶν τὸν ἐν λόγῳ, ἐργοδότην, μειοῦται, διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον ἰσχύος τῆς συμβάσεως, κατὰ 250 ο ἢ δὲ ἐκ ταύτης δεσμευομένη ἰδιωτικῇ ἀσφαλιστικῇ ἐπιχείρησις, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέλθῃ ἀτύχημα ἐν τῇ ἐργασίᾳ καὶ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς εἴς τι τῶν ἐν λόγῳ προσώπων, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν οἰκεῖον φορέα τῆς ἀσφαλίσεως τὸ ποσὸν ὅπερ ἐκ τῆς συμβάσεως ὄφειλε νὰ καταβάλῃ πρὸς θεραπείαν τοῦ παθόντος καὶ ἀποζημιώσιν αὐτοῦ ἢ τῶν κληρονόμων του. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐὰν αἱ, παρὰ τοῦ φορέως τῆς ἀσφαλίσεως χορηγηθεῖσαι ἢ χορηγητέαι, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, εἰς τὸν παθόντα ἢ τὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 42, παροχαὶ ὑστεροῦσι κατὰ ποσὸν τὸ παρὰ τῆς ἰδιωτικῆς ἀσφαλίσεως ἐπιχειρήσεως κατὰ τὰ ἀνωτέρω καταβληθέντος εἰς τὸν φορέα τῆς ἀσφαλίσεως, οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὴν διαφορὰν εἰς τὸν παθόντα καὶ τούτου θανόντος ἐκ τοῦ ἀτυχήματος, εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ ἄρθρου 42.

3. Πᾶσα ἀμφισβήτησις ἀναφουμένη ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου μετὰ τῶν φορέων τῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρήσεων, λύεται ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς δι' ἀποφάσεων τοῦ Δευτεροβαθμίου Ἀσφαλιστικοῦ Δικαστηρίου. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν, ἐν λόγῳ, ἀποφάσεων ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 66 παράγραφος 2.

Κανονισμοί.

Ἄρθρον 80.

1. Οἱ παρὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενοι κανονισμοὶ θεσπιζοῦνται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἰδρύματος καὶ τοῦ Συμβουλίου.

2. Διὰ τὰς, περὶ ὧν ἡ προηγούμενη παράγραφος, γνωμοδοτήσεις τάσσονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνάλογοι προθεσμιαί, ὧν παρερχομένων ἀπράκτων, ὃ Ὑπουργὸς δύναται νὰ προκαλῆ τὰ σχετικὰ Διατάγματα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται μετὰ πέντε μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Ι. ΤΣΙΡΙΜΟΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΑΝΣ, Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΛΑΛΑΣ, Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΒΙΑΔΗΣ, Λ. ΜΑΚΚΑΣ, Π. ΕΥΡΥΠΛΙΟΣ, Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ